The Kazhakootam Cadet

SCHOOL MAGAZINE 1991

SAINIK SCHOOL P. O.
THIRUVANANTHAPURAM DISTRICT
KERALA
695 585

PATRON

Col H S Sangha - Principal

EDITORIAL ADVISER

Lt Cdr S B Ray - Headmaster

CHIEF EDITOR

Dr. C. K. Chandrasekharan Nair

EDITORS OF LITERARY SECTIONS

English	—	Shri. K. Rajendran
Hindi	—	Shri. M. B. Vitekar
Malayalam	—	Shri. T. G. S. Panicker
Sanskrit	—	Shri. G. D. Tekale

STUDENT EDITORS

English	—	R. No. 2186, Soni. S
Hindi	—	R. No. 2082, Priyaranjan Sinha
Malayalam	—	R. No. 2137, Byju. J. S
Sanskrit	—	R. No. 2151, Prageeth. K. S.

Printing & Block - Making
Vijayanand Printers,
Kazhakuttom

Vice Admiral KASZ Raju, AVSM, NM, Chairman,
Local Board of Administration

वाइस एडमिरल क अ स ज राजू, ए वी एस एम, एन एम
फ्लैग अफसर कमांडिंग-इन-चीफ
Vice Admiral KASZ Raju, AVSM, NM
Flag Officer Commanding-in-Chief

मुख्यालय
दक्षिण नौसेना कमान
कोचिन 682 004
Headquarters
Southern Naval Command
Cochin 682 004

0[illegible] May 9[illegible]

MESSAGE

1 I am glad to know that the Sainik School, Kazhakootam is bringing out a magazine which would provide an opportunity not only to the students to express their literary traits but also provide a fund of information about the multifarious activities of the institution.

2 The primary objective of the chain of Sainik Schools set up in the country is to develop overall personality and character of the young boys so as to enable them to join the Defence Services in the Officer Cadre. To this end, though the school administration has an onerous role to play, the students also need to make concerted efforts to achieve their goal.

3 I am confident that the Sainik School, Kazhakootam will strive for excellence and enable the young boys to become good and useful citizens of the country.

4 I wish the School every success in its endeavour.

(KASZ Raju)
Vice Admiral

THE OUTLINE

I Informatory Section:-

i) The School Staff – Details
ii) Principal's Annual Report
iii) House - reports

II Literary Section:-

i) English
ii) Hindi
iii) Malayalam
iv) Sanskrit

III Advertisements and Acknowledgements etc.

Col. H. S. Sangha, Principal

Lt. Cdr. S. B. Ray, Headmaster

Capt. R. K. Nair, Registrar

Shri. K. M. Nair, Senior Master

The Editorial Board

The Academic Staff 1990-91

The Administrative Staff - 1990-91

XII Class Students 1990-91, with their Teachers

Cock - House (Seniors) - 1990-91

Cock - House (Juniors) 1990 - 91

New Entrants - 1990 - 91 - Vallathol House - Cock - House (Sub - Juniors) 1990 - 91

New Entrants - Veluthampi House

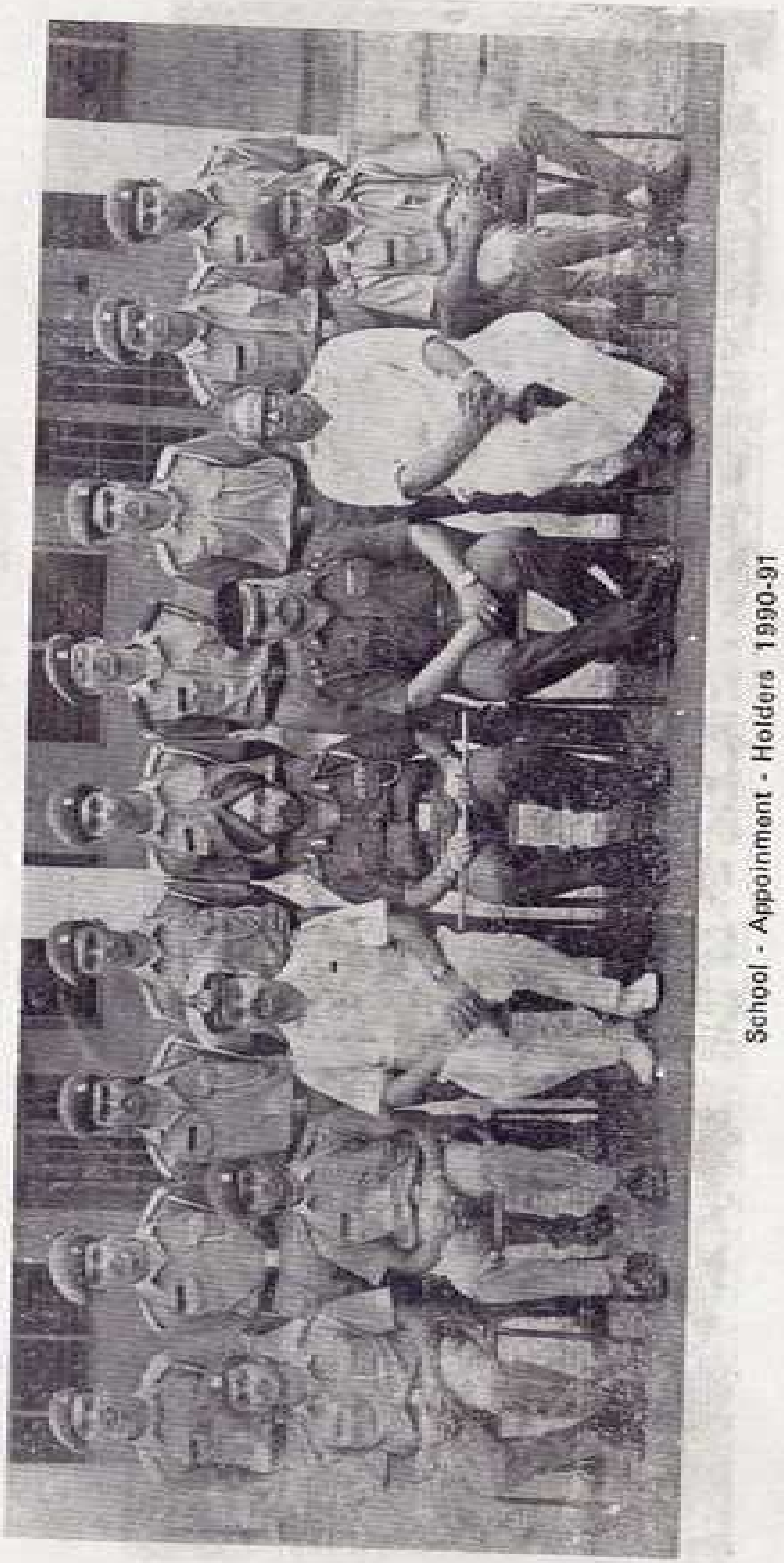

School - Appoinment - Holders 1990-91

THE BESTS IN ACADEMICS

OFFICERS and STAFF of the SAINIK SCHOOL N C C COMPANY

With best wishes for a happy retired life,

Shri. K. Vasudevan, B. Sc, B. Ed - Master in Physics Dept., retired from Service on 31-7-1990, after 26 years successful service

Shri. J. Johnson, General employee, retired from service on 30-4-1991, after serving the institution from its very inception

Our latest contribution to the Armed Forces

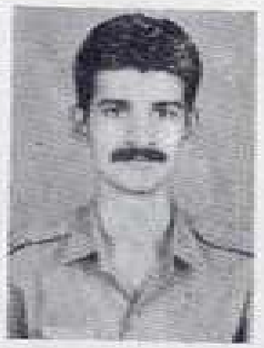

Pilot Officer S. Mahesh

Sub Lt. M. R. Nair

Cadet B. Girish Kumar

Cadet Sanjay Kumar

Cadet K. Sunil Kumar

Cadet A. Rajiv

Pilot Officer Sujith Kumar, Pilot Officer G. Pradeep, Cadet Rajan Kumar Rajan and Cadet Neeraj Kumar have also joined the Armed Forces

The School Staff

PRINCIPAL	— Col. H. S. Sangha
HEADMASTER	— Lt. Cdr. S. B. Rey
REGISTRAR	— Capt. R. K. Nair
SENIOR MASTER	— Shri. K. M. Nair

ACADEMIC STAFF

ENGLISH

Shri. J. Sankaranarayana Iyer, M. A., B. Ed., Dip-in Teaching English
" P. Mohammed Kunhi, M. A., B. Ed.
" P. Premchandran Nair, M. A., M. Ed.
" G. Soman Pillai M. A., M. Ed., P. G. D. T. E.
" S. B. Sasikumar, M. A., B. Ed.
" K. Rajendran, B. A. Ed

HINDI

Shri. M. B. Vitekar, M. A., B. Ed.
" K. K. Viswanathan, M. A., B. Ed, Sahitya Ratna, Parangath
" S. Krishnankutty Nair, M. A., B. Ed.

MALAYALAM

Dr. C. K. C. Nair, M. A. (Mal), M. A. (Hindi), M. A. (Eng.), Ph. D., B. Ed.
Shri. T. G. Sudhakara Panicker M. A., B. Ed.

SANSKRIT

Shri. G. D. Tekale, M. A. (Skt)., M. A. (Pol), M. A. (Hindi), B. Ed.

MATHEMATICS

Shri. C. V. Sankaranarayanan, B. Sc., B. T.
" S. Hariharakrishna Sarma, M. Sc., B. Ed.
" S. V. Sarma, M. Sc., B. Ed.
" Cherian K. Kovoor, M. Sc., B. Ed.,
" P. Kandaswamy, M. Sc., M. Ed.
" S. Sreekumaran Chettiar, M. Sc., B. Ed., LLb.

PHYSICS

Shri. K. Madhavan Nair M. Sc. B. Ed, Dip. Sc. Edn (U. K.)
" K. Sudhir M. Sc. Ed
Smt. B. Radhika, M. Sc., B. Ed
Shri. S. R. Ramachandran B. Sc.

CHEMISTRY

Shri. M. Premnath M. Sc., B. Ed
" N. G. Babu M. Sc., B. Ed
" Rajan K. Varghese, M. A., B. Ed
Smt. M. G. Stella Mary M. Sc. Ed

BIOLOGY

Smt. Mary George M. Sc., B. Ed
Shri. B. Subhash, M. Sc. Ed, M. Ed
Smt. A. Saraswathy Amma M. A. (History)
M. A. (Psy), B. Ed

SOCIAL SCIENCE

Shri. N. G. Thomas M. A, B. Ed
" T. P. Ramachandran M. A, B. Ed
" M. K. Poonacha M. A, B. Ed
" P. K. Ravindranatha Panicker M. A, B. Ed

ART

Shri. L. Suresh Kumar B. F. A

CRAFT

Shri. D. Madhavan Achari ITI Certificate

PHYSICAL TRAINING

Shri. M. K. Unni Nair, Ex-APTC
CHMI S. Murugan

LIBRARIAN

Shri. Simon Peter M. A, B. Lib. Sc.

ADMINISTRATIVE STAFF

Resident Medical Officer	- Dr. Thomas Mathew, M. B. B. S.
Office Superintendent	- Shri. T. Bhaskara Warrier
Accountant	- Shri. K. Gopakumar B. Com.
Quarter master	- " A. V. Ramachandran
Mess Manager	- " C. K. Vasu
Main Office	- " V. Chandrababu UDC
	- Smt. R. Nalinakumari Amma, LDC
	- Shri. K. Madhavan Nambiar, PA to Principal
	- Smt. M. R. Sarojini Amma, LDC
Accounts Section	- Shri. M. P. Reghunandanan Thampi, LDC
	- Smt. Susamma Isaac, LDC
	- Shri. A. V. Narayanan Nampoothir, LDC
Q M Section	- Shri. Gopalakrishnan Nair, LDC
	- Smt. Seethalakshmi Amma, LDC
	- Shri. K. Sabu, LDC
Nursing Assistant	- " M. Rajasekharan Nair
Catering Assistant	- " Sajimon Joseph

★

Annual Report 1990-'91

By The Principal Col H. S. Sangha

Honourble Minister for Education and ..., Sri. K. Chandrasekharan, Ladies ...tlemen and my dear cadets. it is my ...al privilege to welcome you all to ... 29th School Annual Day Celebrations. ...n indeed indebted to the Honourable ...ister who has very graciously taken ...e time off from his heavy schedule ... has agreed to be the Chief Guest.

As most of you are aware, our Honoura... Minister, who was born at Trichur on 22 ...ember 1921 is a highly reputed Lawyer ... a seasoned political worker. He was ...ister for Law and Revenue Kerala State ... 1960 to 63. It was during that period ... School was raised. The fact that ... school today has about 295 acres ...and is in itself proof of his generosity ...owed un this school as member of ... committee. He took over as the ...ister for Education and Law when the ... Government came to power. In ...ween he has acted as Chairman of ...merable units and has been member ... 11 committees, associations and ...ncils. He was arrested thrice and had ...undergo imprisonment, in addition to ...g detained under MISA during Emer...cy. Proficient in English, Malayalam ... Hindi, he is an ardent supporter of ...onal integration. Two booklets ...flection on the Indian Revolution', ... "Let us Unite" written by him speak ...umes of his faith in National approach ...the unity and integrity of the Country. ... Minister for Edncation he has introduced ... 2 in 31 Government schools and ... set the target of upgrading 110 ...ools next sear. Three District Instiutions of Education and Training have already been opened and four are to be opened this sear. Next year he plans to open 7 more such institutions. All the 59 Lakh students in Government and aided schools are being brought under the purview of Group Personal Accident Insurance Scheme. The way he handled the admission cases of thousands of Gulf children in the state was a classic example of crisis management.

3 I on behalf of the entire Sainik School Community convey our sincere thanks to you Sir and also request you to help us in nourishing the institution which is very much a foster child of yours.

4 Ladies and Gentlemen, this Sainik School is one of the 18 Sainik Schools in the country and was established in 1962. It has come a long way in so far as making a mark on the annals of Education in the State. This School has all along been helping the poor man to realise his dream of providing good and quality education to his children. There fore let me with utmost humility, identify this School as poor man's Public School. It is a matter of great pride to state here that the Government of Kerala gives full Scholarship to 356 Kerala students out of a total strength of 575 whose parental income is below Rs. 1500/- per month. We are indeed thankful to you Sir and to the Government of Kerala for the unstinted co-operation we have been receiving with regard to the School's financial resquirements. I am really happy

to announce that our Honourable Minister has kindly sanctioned two more merit Scholarships to the boys securing second and third positions in the Entrance Examination irrespective of the income of the parents. Before I enumerate the achievements of the School, I would like to recall briefly the aims and objectives of this School.

They are :

(a) To prepare boys academically and physically for entry into the National Defence Academy. For this, special emphasis is laid on the development of qualities such as character, espirit de corps, dedication to duty patriotism and a desire to serve the country with zeal.

(b) To remove regional imbalances and to enable boys from socially and economically weaker sections of the society to join the Armed Forces.

(c) To bring Public Education within the reach of the common man.

(d) To prepare those boys (who fail to make the grade to the National Defence Academy) for responsible positions in other walks of life.

5 Our first batch of students joined the NDA in 1965 and todate more than 500 boys have got commissions in the Armed Forces. Some of them have been decorated with gallantry and other awards for the Services rendered to the Nation.

6 The emphasis on harmonious development of the personality of the boys, has helped even those who could not fulfil their dream of joining NDA by enabling them to show their merit in other fields, like Serchant Navy, Central Services and so on. What 'Eton' was to Lord Wellington, Sainik School Kazhakootam, is to many a young boy of Kerala.

7 With an aim to improve the NDA results this year, regular coaching classes were arranged for the boys to prepare them for the UPSC written Exam; classes for guiding them to face the Services Selection Board interview will commence with effect from 14 Jan. 1991.

CBSE EXAMINATIONS

8 The performance of our students in Public Examinations has been very excellent. The results are as follows:-

Class XII (AISSCE) March Examination

No. of students appeared	:	48
No. of students passed	:	48
First Class	:	40
Second Class	:	7
Third Class	:	1

Distinctions are as follows

English	:	2
Maths	:	4
Physics	:	16
Chemistry	:	15
Biology	:	30

Class X (AISSE) – 1990

No. of boys appeared	:	88
No. of boys passed	:	88
First Class	:	65
Second Class	:	19
Third Class	:	4

Distinctions are as follows :-

English	:	19
Malayalam	:	21
Hindi	:	4
Maths	:	14
Science	:	27
Social Sciences	:	32

INSERVICE COURSES

9. To ensure that our teachers are abreast with the latest. developments in the field of Education and Technology, nine of our teachers had attended various inservice training courses conducted by the NCERT at different stations in India during the year 1990.

NATIONAL CADET CORPS ACTIVITIES

10 Sixty cadets from this School, accompanied by S / O S. Sreekumaran Chettiar, Sub V Patil and Hav CS Pillai attended the Annual Training Camp held at Neyveli from 01 May to 10 May 1990. Out of the 10 competitions held, our boys won the following competitions :-

(a) Drill Competition

(b) Kit Lay out

(c) Treasure Hunt

(d) Flag Area Decoration

(e) Best Cadet.

George Cherian was adjudged the Overall best cadet and awarded a Gold Medal.

S / O P. Kandasamy of this School successfully completed his refresher training at NCC OTS Kamptee with a very good grading.

Cadet I P Unnikrishnan attended the Swarna Varsha Army Camp conducted at the OTA Madras and cadets George Cherian and PM Sagar attended Swarna Varsha Navy Camp help at Naval Base Vishakha Patnam.

George Cherian had also the privilege of attending a Rock Climbing Course at Neyyar Dam.

Cadet Praveen of Class XI will be going to Agra to attend the Swarna Varsha Air Force Camp in this month.

GAMES AND SPORTS

11 Annual Athletics : Our Annual Athletic Meet was held on 29th Nov 90. The Honourable Minister for Finance Mr. Viswanatha Menon took the salute at the closing ceremony and gave away the prizes and certificates.

SOUTH ZONE INTER SAINIK SCHOOLS GAMES

12 Our School competed in the South Zone Inter Sainik Schools Competitions

held at different venues. The School won second position both in Basket Ball and in Athletics held at this school, when the Honourable Minister himself was the Chief Guest.

13 The School won first position in Inter Sainik Schools Volley Ball tourament held at Sainik School Bijapur. House Captain P V Narayanan of our School was abjudged the best smasher in the tournament. In Foot Ball and Hockey we have third and fourth positions respectively. Overall, our performance was much better as compared to the last year's.

QUIZ COMPETITION

14 For the first time an Inter Saninik Schools (South Zone) Quiz competition on Tourism Awareness was conducted under the aegis of Kerala Tourism Department. Director of Tourism Department was the Chief Guest. This Competition was won by our school. Director of Tourism was so happy to see the conduct of competition that he offered to institute a rolling trophy, the condition being that the competition should be held every year. The preparation of the Trophy is in progress.

EDUCATIONAL TOURS AND EXCURSIONS

15 Educational Tours and Excursions have been organised for each class. Forty-eight boys of this school comprising the 'Bhangra Party' and 'Karate Group' participated in the Navy Week Celebrations held at Cochin Naval Base.

OUR ANNUAL CONTRIBUTION TO THE ARMED FORCES

16 During the year under review the following Cadets of this school have joined the Armed Forces :-

(a) R. No. 1456 S. Mahesh, son of Sri. J. S. Iyer, Master in English at this School and R. No. 1462 M. Radhakrishnan Nair, son of Sri. K. M. Nair, Senior Master of this school, have been commissioned in the Air Force and Navy respectively. They have joined their respective training institutions after graduating from their respective Engineering Colleges. Both of them are from the 1984 batch.

(b) R. No. 1810 Pradeep and R. No. 1862 T. Sujith Kumar of 1988 batch are now undergoing Training at Air Force Academy after having a short stint in the Air Force ranks.

(c) R. No. 2079 Rajan Kumar Rajan and R. No. 2053 Rajeev of 1990 batch have joined the NDA, while R. No. 2084 Sanjay Kumar of the same batch has joined Naval Engineering under the 10+2 scheme.

(d) R. No. 1974 Neeraj Kumar of 1989 batch joined the NDA in Jul 90.

IMPROVEMENTS IN THE SCHOOL

17 The following improvements have been made in the school during the year:-

(a) All dormitories have been provided with Colour TV sets.

(b) News Track is being screened regularly.

(c) Almost all Class rooms and Mess Furniture has been repaired.

(d) The school MI Room has been renovated and a Black and White portable TV has been provided for the benefit of the patients.

(e) Twelve new Cycles have been purchased for the Cycling Club.

(f) Each House has been provided with four magazines and two newspapers other than the large number of periodicals and newspapers available in the library.

(g) All boys have to record daily news and any three of them are nominated to read the news at the Roll Call time.

(h) Some new Cots and mattresses have been added in the selected dormitories.

(i) Five Class rooms were fitted with tube lights so as to provide necessary facilities to XII & X class for their prep study period.

WELFARE OF THE EMPLOYEES

18 (a) Welfare loan amount has been increased from Rs. 350 to Rs. 500.

(b) Those employees whose houses have not been fitted with fans have been provided the same through Canteen on instalment basis.

(c) Four Senior Masters have been granted selection scales.

(d) All Payments like enhanced D A and Bonus have been paid in time.

(e) Family pension to the employees has been sanctioned by the Sainik Schools Society.

PROBLEMS

19 It is also part of my duty to bring out some of the important problems faced by the school. The school complex is not complete even after 29 years of its existence. The Central Tower need completion. The amount sanctioned for maintenance is very meagre. The security of the School is now in the hands of God. Tree felling, unauthorised grazing, tres-passing and attempts at encroachment etc have become very common. Perimeter wall cum Fencing is the only answer for which the estimates have already been forwarded to the State Government.

20 In todays Sports environment, the school does not have any cemented Basket Ball Court.

21 We find difficulty in providing a balanced and nutritive diet to the boys at Rs.10/- per head. Some states have started subsidising the additional expenses incurred by the School on messing of the cadets.

ANNUAL INSPECTION

22 Annual Inspection of the School was carried out by Gp Capt S K Sharma,

Inspecting Officer, Ministry of Defence, New Delhi from 12 to 16 Nov 90. An extract of the remarks of the Inspecting Officer from the visitors book kept in the Principal's office is given below:-

"A fruitful visit. I am going backcompletely satisfied. It was a pleasure to be here for five days and was good to see a happy team. The times to come are brighter".

Sd/-

Gp Capt SK Sharma

CONCLUSION

23 With this, the curtain comes down on yet another eventful and highly satisfying year. For this excellent performance, the credit goes to all School employees ie. Masters, Administrative Staff and General Employees. All this has been achieved due to their total dedication, cooperation, zeal, sincerity and hard work. I express my deep gratitude to them. My profound thanks are also due to the Chairman and members of the LBA, various State Government officials, particularly the Secretary, General Education and Chief Engineer, PWD and his staff for their constant support and unstinted cooperation. Lastly I extend my felicitations to all the prize winners and advise others to work hard to achieve their aims as there is no substitute for hard work. While thanking all the parents who have come in large numbers and have added grandeur to this function, may I also take this opportunity to seek your blessings, Sir, for development of this our Sainik School, Kazhakootam.

ASHOKA (Senior House)

Housemaster	: Mr. S. V. Sarma		
Attached Masters	: Mr. J. S. Iyer		
	,, T. G. S. Panicker		
House Captain	: Narayanan P. V.	Roll No.	2133
Prefects	: Sanjaykumar	,,	2087
	: Anil Peter	,,	2194

The year under review was not rewarding for the Senior Ashokians. Our previous House captain P. Suresh was awarded Naresh trophy. Our achievements were mainly individual except a second position in athletics.

In athletics, Narayanan P. V, broke school records in high jump and hurdles. He was the champion of the 'A' group. He captained the school volleyball team which won the South Zone Championship. He was also awarded the trophy for the best allround sportsman of the year.

In cross country, Paul Davis and Ipe Ninan were respectively first and third. George Cherian was adjudged the best cadet in the annual NCC camp held at Neyveli.

In co-curricular activities the following boys did well for the House.

Rony P. Nair	—	Ist in English debate and English declamation
Sanjay Kumar	—	IIIrd in Hindi essay and Ist in calligraphy
Jaison AC	—	Ist in Malayalam essay
George Cherian	—	IIIrd in Extempore speech

Ashoka House social 'BAZOOKI-90' was staged on 2-11-1990.

We are aware of our short-comings and hope to do better in the coming year.

NEHRU (Srs)

House Master — Mr. K. Rajendran

Attariched Masters — Mr. M. K. Poonacha
Mr. N. G. Babu

House Captain — M. Sairaj

Prefect — Sreejith S

Change of dormitory heralded the beginning of this academic year for Nehru house inmates. We had, there fore, to undergo the activities of the first term while in the process of settling down. We can however boast about having the maximum number of school appointments for the year 1990-91. The School Captain Shyam Kumar, House captains Sreekumar, Arun Mathew and Jayaraj. P – all belonged to Nehru house.

In the academic arena, we were runners up for the Acadmics Trophy. Peter. P. Vazhayil, and Manish Kumar were Second and third respectively in the AISSCE. 1990. Jayaraj P was second in academics, Class XI and Sagar. P. M, third in AISSE (Class X) 1990.

Co-curricular Activities

We were first in the Hindi debate and Hindi Essay writing competitions with Sukesh and Suraj getting the first and second place respectively.

Shyam Kumar and Ranjith John won the second place in the Extempore and Declamtion contests respectively.

The House won the Second place in both these competitions. In the inter-house cleanliness competition we became runners up after a neck-to-neck finish with our arch rivals. Our House show "Faire Facta"-90 was appreciated by one and all at the school auditorium on 31 Oct '90.

It was in the Games field, however, that we didnot come into our own. The Cricket trophy came to us; but in athletics, as in othef games, we had to content odrselves with individual bests, like that of Sreejith's gold in the Javelin Throw and Ranjith's performance in the Cricket field.

Experience, they say, is the best teacher, and we have had plenty of it this year,-a capital from which we shall withdraw in plenty next year.

PRASAD (Srs)

House Master	: Mr. P. Premchandran Nair		
House Captain	: Sunil Kuruvilla	R. No.	2026
Prefects	: N. Narayanan	..	2131
	Nazeer Ali	..	2240

It has been another memorable year for the Prasadians as the Cock House Trophy found its niche once again in the ramparts of the House. As is always the case, all round excellence is a consequence of pangs and pains, both from an individual's and the House's point of view; listing a few of them from this past year's saga would certainly be not out of place here.

The year started with a bang; Varghese Mathew's flair for the languages, coupled with the efforts of Rajesh Shanker, Isaac Rajan, Girish Warrier, Priyaranjan Sinha, and Eddie Isaac helped the House notch the Debating Trophy and consequently the trophy for Co-curricular activities. In the games field too the House never had it so good - the green wash phenomenon was everywhere. Skipper Sunil Kuruvilla led his green band to capture the trophies of Football, Basketball and Volleyball and thus the Games Trophy for the year. He was ably supported by P. S. Kuruvilla, Jaimon Chacko, Nazeer Ali, Sinha, Josey Joseph, Binoy and Biju Paul in carrying out this place in the sun, while in the Boxing Ring brain and brawn were blended homogeneously in the performances of Satheesh M. D, Sunil Rajendran and Unnikrishnan, to name but a few. Satheesh M. D. was again the architect for the run away success in the annual athletic meet.

The trophy for acadmics also found its traditional place in the House. This was owing to performaces by Vishnu Varadaraj (first in the AISSC '90-'91) Avinesh, Smitha, Eddie Isaac Byju and others. The cultural show too had in it enough variety to provoke amiable criticism.

All told, the Prasadians did clasp much more than what they could hold this year; whether the green mantle would be donned equally well next year, is a guess that nobody likes to hazard today.

SHIVAJI (Srs)

House Master	: Mr. T. P. Ramachandran		
Attached Master	: Mr. G. D. Tekale		
	,, P. Mohammad Kunhi		
House Captain	: ,, Siji Jacob	Roll No.	2190
Prefects	,, R. Rakesh	,,	2197
	,, C. S. Abiram	,,	2141

Shivajians faired better in every field of activity during this academic year and their performance was better than last academic year's. In many of the competitions shivajians were able to stand first.

In the N.D.A competition shivajians stood first. where as in academics they stood second next to cock House Champions. Roll No. 2259 Shaji P. stood first in the class X Board examination, in our school.

In sports and athletic activities Shivaji's overall performance was second. In Hockey our team collected the trophy whereas in Football and Basket ball we stood second. Abhiram was the Captain of the School Athletic team while Sajith Kumar captained the school Basket ball team and Sujith school Hockey team. In south zone athletic - meet Anup S. collected the Gold in High jump.

Praveen T. K was selected to represent the school in the Airforce Camp held at Agra. In the Co-curricular activities many Shivajians showed their metal. In Malayalam debate Noble Varghese got the second position and in Malayalam essay writing the third position was won by Nishad Koya.

Shivaji House day was celebrated on 5th Nov. 90 with variety programme. This programme was appreciated by all.

We hope that next year we would be able to perform better.

ASHOKA (Juniors)

House Master	—	Mr. M. Premnadh
Attached Masters	—	Mr. M. B. Vitekar
		,, C. K. Kovoor
House Captain	—	Pradeep Kumar. K. P
Prefects	—	Suresh Babu. T. P
	—	Mehul R. Mahesh

The academic year 1990-91 was highly successful for our House. In most of the scholastic and non-scholastic spheres of activities the House has performed to a very high level as expected.

The following trophies were won by the House

1 P. T. Competition

2 Cross Country Race

3 Athletics

4 Boxing

NEHRU (Jrs)

House Master	: Mr. S. B. Sasikumar	
Attached Masters	: Dr. C. K. C. Nair	
	Mrs. Radhika	
House Captain	: Sree Kumar U. P.	Roll No. 2193
Prefects	: Sagar P. M.	,, 2262
	Kishore C.	,, 2366

The advent of the year 1990 ushered in our boys a new vigour, vitality and determination to meet the challenges and redeem the unfulfilled pledges. The House showed its pack of brilliancy in every sphere of activity.

As the saying goes 'Well begun is half done'. The race for supremacy started and the House made a good start in the Inter House Recitation Competition. Anoop Krishnan and Nirmal. K. R. were adjudged first and second respectively. Their excellent performance placed the House on the top. This boosted the morale of the House and the untiring talents were constantly at work to snatch the most prestigious and coveted Cock House Trophy.

Salil. V. and Shaiju. M. displayed their intellectual prowess by winning the Inter House Malayalam Debate. Rajeev. R. and Ranjith. R. exhibited superb art of oratory and won the Inter House English Debate. Thus we clinched the Inter House Debate Trophy for Juniors. Salil V. and Rajeev. R were declared the Best debators in Malayalam and English respectively. In the Declamation Contest Nirmal. K. R. and Anoop Krishnan were ranked first and second. Nirmal. K. R was crowned as the Best Declaimer of the year. Vinod. P. S and Ranjith. R. had the Distinction of winning the Inter House Malayalam Essay writing competition.

In the field of Academics we had our fair share of brains who maintained a consistent record of excellence and bagged the coveted Academics Trophy - second year in succession.

On the games field our boys came up triumphant to win the Cricket Trophy and the Hockey Cup. At Basketball, Football and Volley Ball our boys played equally well but due to bad luck they missed the trophies marginally. The cross country race is always a good index of team spirit and stamina which our House has in abundance and we were delighted to find that we had won the trophy as well.

In Athletics and Boxing we did not fare so well, as we expected. But we are proud to mention the creditable achievements of Vinod. P. S (in 400 m race Triple jump and Relay race) and Anwar. A (in shot put and Discus Throw).

Our efforts to lift the cleanliness Trophy was not succesful; but we did pretty well and kept the dormitory and its premises clean and tidy and secured the second position We missed the top position in the Inter House P T Competition only by a narrow margin.

Undaunted by reverses in our outdoor activities, we strived, sweated and finally snatched the most prestigious and coveted Cock House Trophy.

It is certain that nothing would have been possible without the dedicated and devoted team work of the Attached Masters, the House Appointments and the well groomed boys of the House.

'Well done Boys !'

PRASAD (Jrs)

House Master	—	Mr. K. Sudhir	
Attached Masters	—	Mr. S. S. Chettiar	
		,, S. K. K Nair	
House Captain		Sunil Rajendran R. No.	2152
Prefects		Isaac Rajan ,,	2331
		Saiju T Joseph ,,	2372

This year even though we made a new start in a new dormitory, we could exhibit a commendable performance. Our actions this year were governed completely by our motto- 'To strive, To seek, To find, but not to yield.

From the start itself we were determined to achieve the trophy of prestige-the cleanliness trophy which had been clinging on to our name for past four years. Our efforts answered when we were placed first in the competition after a stiff fight.

In sports arena we made a good start when our football team Captained by Md Arif brought laurels to our House by winning the trophy. Our perfomance in other sports were also laudable when we finished second in Basket ball and Volley ball. We frankly admit that our achievments have not been very good in P. T. Athletics and Cross Country race. But it is worth mentioning that Md Arif was declared unbeatable champian in a group and Martin Thomas bagged Second position in Cross country race. Our achievments reached zenith when we bagged Boxing trophy thanks to the ettorts of Suresh (The best boxer) who added a feather to our cap.

In co-curricular activities despite achievements by Joe John, Sreejith. S and Jaina. M. K we could get only a single first place -in Hindi Essay.

As our aim is complete development of personality, we succssfully arranged a hike to Madavoorpara participated by the entire House and Cycling to Veli, Shanghummukhom under the guidance of our House Master participated by IXth Std boys.

Inspite of our few achievements, we have fulfilled our aim- to train boys to serve better their country and fellowmen"

SHIVAJI (Jrs)

House Master	—	Mr. S. H. Sharma
House Captain	—	Manoj Mathew
Prefects	—	Noble Thomas
		Anish A. Nair

This year was an year of hopes and aspirations for us. Although we could not rise to expectations, we feel that we had done our best. We are proud to say that we got the Basket ball and Volley ball trophy. We were also able to secure second place in co-curricular activities. Firoz. B and Gobind V. Srivatsa had won the I st prize in debate and Extempore speech respectively. Inspite of the strenuous efforts put up by our sportsmen, we were able to secure only the second position in Athletics. Binu Mohan and Anish Raj stood second in Malayalam essay and English calligraphy respectively. Praveen M. P stood second in Hindi debate and brought the house to the first position. Our House stood second in Boxing championship due to the strenuous efforts put by our boys. Cijal Lawrence, Saju Pavithran and Subin won the second prize in their respective weights.

Hope the coming years will take us to the invulnerable heights of success as SHIVAJI took his Marathas to the peak of success.

V. K. KRISHNAMENON (Jrs)

House Master	:	C. V. Sankaranarayanan		
Attached Masters	:	P. K. Ravindranatha Panicker		
	:	L. Sureshkumar		
House Captain	:	Arun Mathew	Roll No.	2179
Prefects	:	Salil. M. P	,,	2283
	:	Laljith. G. S	,,	2412

Though our house is constituted by students from different houses, we optimistically worked to fetch good name and fame for the respective houses. Our students of class VII & VI actively took part in all the school activities for their respective houses.

In athletics also our students Anurag. P. T, Justin Joy and Vinod. A. V brought honour to their respective houses. Anurag. P. T was the star athlete of 'F' group.

Naveen Narayan Verma, Jairam. R, Binu S. Pillai, Praveen B. Nair excelled their parts in debate, declamation and so on. Sabarish. G Menon, the youngest member in School Hockey team is from our house. Our students were excellent in other activities. Rajesh Das, Sreejith. M, Sethu Madhavan, Guru Prasad, Mobin, Job & Ram Kumar. U. S participated in various Quiz & Arts competitions.

It adds to our credit that our students gained nine green cards out of a total of twelve and five out of eight in first and second exams respectively.

VALLATHOL (Sub-Juniors)

House Master	:	Mr. K. K. Viswanathan
Attached Master	:	Mrs. A. Saraswathy Amma
House Captain	:	P. Jayaraj
Prefects	:	T. N. Divakar Das
		Lal Prakash

The Vallathol House had the unique distinction this year of bagging the maximum number of trophies - annexing FIRST PLACES in all activities of the sub-juniors.

In English Recitation Contest, we acquitted ourselves very well. Out of the SIX possible positions, we bagged FIVE — R. Akhilash Menon, Dennis Elias, Deepu Sankar, Chindu Satheesh and R. Harshan were declared FIRST, SECOND, THIRD, FOURTH and SIXTH respectively. With pardonable pride, let us state that this achievement is unprecedented in the annals of a Sub-Junior House.

With legitimate pride, we are to mention here that the Trophy for the best house in cleanliness was bagged by us this year also.

Our performance in the games arena has been extremely gratifying. Cricket saw us winners while we shared the first positions in Football and Hockey. But we are happy to note that we were judged the Best Sub Junior House in games.

We maintained our superiority in the Annual Athletic Meet also. P T. Anurag of our House emerged Individual Champion among sub-juniors.

In open competitions too, we have a presentable record. P G. Pramod and P T. Anurag of our House won the first and second prizes respectively in CROSS-COUNTRY. R. Akhilesh Menon was first in English calligraphy.

In academics, we had to remain content with second place - but we hasten to add that this is based on the performance of last year's batch. This year, the superb academic performance of the 'Green Card' Holders Chindu Satheesh, Alex Paul Thomas, Manu B. Chandran, R. Akhilesh Menon, Vinod Felix, S. Robinjit, A. Unnikrishnan, R. Harshan, Sunil Jose, G. Avinash, E. K. Sojish and Jojo Jacob, makes us proud.

Thus, we were crowned by the most prestigious Award - COCK-HOUSE Trophy - this year also.

VELUTHAMPI (Sub-Juniors)

House Master — Mrs. Mary George

House Captain — Eddie Issac

Prefects — I. P. Unnikrishnan

Tenny Sebastian

Lance Corporals — Vinoj. P. S

Arun Ramachandran

Marish

As one of the two Dormitories housing the new entrants to the school, the House did have its share of the manifestations of home sickness. But then it must be said to the credit of these youngsters that they adjusted pretty soon to their environment.

Roll. No. 2746 R. K. Vivek set the ball rolling for the freshers by claiming a prize in the calligraphy competition, while Finnosh Babu consoled himself and the House with a consolation prize in the Recitation Competition for the Subjuniors.

In the extramural activities K. Alexander Mathew and Joshy Nepolean did well to jump highest and run fastest in their respective events in the Annual Althletic Meet, while the 4×100 m Relay quartet of Alexander Mathew, Joshy Nepolean, Sanal and Amit. R ran a much applauded race to bring themselves and the House gold.

In the games field, we shared with Vallathol House the trophies for Hockey and Foot ball

All told, it was an eventful debut for the freshers. Much promise was in evidence and as such it augurs well for the umpteen miles that have to run before they are through the school.

CONTENTS

1 A Morning In Sainik School — Sony. S. XII

2 Detailed Instructions For Preparing Manuscripts left by Swami Ramdas — Shri G. D. Tekale

3 Words For The Wind — Jayaraj. P. XII

4 SHRINKING WORLD

i) Singapore-The land of Exquisite Beauty — Kannan. V. XI
ii) My Trip To Kashmir — Zachariah Thomas, VII
iii) A Trip To England — Ashwin. K. XI

5 Black Diamond — Priyaranjan Sinha, XII

6 Autonomy For Educational Institutions. — Rony. P. Nair, XII; Rajesh Shankar, XI

7 Computer-In Layman's Term — Manoj Mathew, XII

8 SAYING IT IN VERSE

i) My Home — Naveen. N. Verma. VII
ii) The Sky — Beggin John, VIII
iii) The Beautiful Land — Praveen. T. Mathew, IX
iv) A Rainy Night — Unnikrishnan. T. G, XII

9 Sub-Atomic Physics-A New Perspective — Rony. P. Nair, XII

10 MOTIVATIONAL TRIPS

i) Navy Week Celebrations — Priyaranjan Sinha, XII
ii) An Airforce Affair — Praveen. T. K. XI
iii) Sailing With The Indian Navy — George Cherian, XI
iv) The Swaranvarsh Army Camp — Unnikrishnan. I.P. XI

A MORNING IN SAINIK SCHOOL

Soni S-
Class XII

Trnning ....Tra.............Tra............Trnng............Tra............ Manoj R's primeral time device sends its whooping war cry crashing into my otherwise nonchalant ear drums. I am on my feet at a speed emerging around Mach. 3, trying to get a bearing of my pitchy surroundings. My casio automatic gets a lazy nudge on its complicated bearings. The siren floods to display 4.47 am. One hour to reveille and the impending madness. Cursing the clock for its traiterous steadfastness, my agitated mind slips again into semi-consciousness. The school sheet provides no answer to the cry of the frigid air on the parade ground. The mighty blood sucking "Dakota" land on my frail body for refuelling (Mosquito net holes)

Time seems to be an eternity for all routine activities in the school. But when the question of sleep comes after dinner 5.30 reveille doesn't seem far away. The mess siren accompanied by a charade of Jazz blues by the dog squadron (33 of 'em in campus) blows exactly at 5.30 am and to add to the misery some irresponsible hand keeps its fingers on the cursed switch for an indefinite long time It only puts an end to your sweet dreams but marks the beginning of another hectic day.

After the abulutions in the crowded toilets, I crawl back to my bed (lest I obstruct the toilet squad) to don my P. T. whites in a race against time. But my Tantex banian seems to have gone into oblivion (good neighbours). I manage to borrow one from Raj, my friend who's lucky enough to be on sick report. Replendent thus in my battle gear, I hear that 2½ minutes still remain for morning P. T. well, that's enough time ! I manage to catch a standing nap.

Looking back at this lovely and systematic madness, I have undergone in the mornings for the last seven years, I still and never will have any regrets. Seven long years of sweat, tears and NCC has made me a fuller man, a seasoned man.

Detailed Instructions For Preparing Manuscripts Left By

SWAMI RAMDAS

1 The Brahmin should make his Devanagari (Marathi) handwriting beautiful by practice so that even the clever people are satisfied with it.

2 The letters should be round and written with black ink and the lines should be drawn like a string of pearls.

3 All the letters should be neat and spaced properly. The top lines and the line after, before and above the letters should be proportionate.

4 One should feel by seeing at the book from first letter to the last as if it is written by the same pen.

5 The blackness of the letters and the hardness of the pen, its length and breadth should be uniform throughout.

6 The two lines should not touch each other and the length of the letters should be such as not to touch the lower line.

7 The disciple should draw the lines, adequate letters are to be written on them and the lines should neither be far off nor very near to each other.

8 The reader should find it easy to read the letters; there should not be any mistakes and there should not be need to refer to somebody else for deciphering the letters.

9 Those who are young should write it carefully and the writing should be attractive to the people.

10 The practice of writing should be done neither by very young nor by old people, but it should be done by middle-aged people.

11 Enough space/margin should be left on all sides of the paper and the letters should be bright to look at on the paper.

12 The people say that a person who can write the book carefully which can be envied by all is rare to be found.

13 A good writer has to take a lot of physical pain in order to be remembered by the following generation.

14 A solid paper is to be brought and the writing material should be of many varieties.

15 One should know that knives, scissors, gum, jute and various colours are required for writing.

16 The bamboo quill or pen should be procured from different parts of the country. They should be sharpened properly and they should be of different colours.

17 The pens can be made of different sizes and shapes and the material to dry up the written letters should be of different colours.

18 The brown mud should be stored, it should be properly dried up after mixing with water so that ink can be made in plenty.

19 The wooden frames should be properly made so that fine pictures can be drawn on them to illustrate the book.

20 For safety of the book (volume) different types of cloth like red, tarpaulin, boxes and locks are needed.

This is the chapter on the art of writing.

Translated from Marathi by
G. D. TEKALE

Courtesy : Journal of Manuscript studies'
University of Kerala,
Thiruvananthapuram.

The R Sign, used by doctors on pharmaceutical prescriptions, is originally an astrological sign for the planet Jupiter which the doctors thought was the most powerful of all the heavenly bodies in curing diseases.

WORDS FOR THE WIND

Jayaraj. P, Class XII

The Sun slowly sank in the distant deeps like a magento carbuncle. The sea glistened under the twilight like a silver thread. We were there, all of us, some sitting in the garden bench, others standing by or sitting on the flat ledge nearby, And me I was just sitting there, oblivious of everything that was going on around me and looking into the unfathomable chasm of loneliness.

The night watchman, making his routine rounds, came around to see what was up. The narrow beam of his torch light fell on Arun, a freckle-faced affable young man whose angular features were brought into prominence by his melancholic looks.

" We're just sitting here, no trouble. " he answered the warden's unasked query.

" .... and contemplating our valediction which, unless the Creator Himself makes a mistake, is going to happen tomorrow. " Completed Sony, who had the honour of being termed as a "walking lexicon" of our batch, with a mischievous smile in his lips. His chuckle died away as the full purport of the words entered his mind.

As the crunch of the warder's boots faded away, Mahesh, a voracious reader of wild west novels, said, " C'mmon, why,re ya sitting like cowhands in a trail-drive and asayin nothing. let's break the ice or light-a-shuck from here. "

" You're reading too many westerns lately and I'm sure I can see those words in one of Louis L'amour's books, " said Arun.

" Mister, you speak ill of me alright, I'll turn a deaf ear, but you speak ill of Mr. Louis L'amour and I'm going to flay you alive. " retorted Mahesh furiously.

Some one in the group made an effort to chuckle. The tirade of words between Arun and Mahesh was a standing joke amongst us. Proptogenically speaking, it had its origin when we were in the sixth standard.

* * *

We were new entrants and most of us wore a heavy heart and sulking face home-sickness writ large on our faces. Arun was a very active student in the class, one among the blessed few who had transcended the impediment of acute home sickness.

" Name an endoparasite in our stomach, " Arun asked the class and waited for an answer which he was sure, would never come.

Before we could digest the word 'endoparasite' Mahesh shot up and with a sort of sarcasm in his voice announced. " Earthworm. "

" Earthworm is in your head and not in your stomach as there is much more of mire in there. " came the prompt reply.

The class roared.

Mahesh was squashed. He knew it. And we knew it ....

There upon started the war of words between them; which now and then sporadically erupted.

* * *

Somewhere in the night a fox howled - calling out to its companions, perhaps. we could hear bats flapping their wings to begin their nocturnal quests. The eerie night sounds blended with the strangeness we felt about our impending departure. It was as if nature too knew about it.

I got up, stretched my stiff limbs and said reminiscently looking in to the distance as if trying to reach out to the past,

" You know something, I wish I was back in the sixth standard, how blithe and frolicsome we were then and .... and .... er ... er. "

I left it at that and waited for some one to take it up for me. But, no one was in the mood to talk and I was worried. When you start talking and give vent to your feelings things start becoming lighter, but if you suppress everything right inside you, then it can be quite dangerous for you and for others.

So I started off again aimlessly, "You remember the day we came to this school, and about Sajeev............

All of us remembered it alright. Anyhow, how can anybody forget such things ?

* * *

It was the day of our arrival. The school and we were strangers to each other. Most of us felt lost and forlorn and would've broken down at the slightest provocation. But then, there was Sajeev, he was the one who kept us in the right tone. It was, if my memory serves me right, when he was narrating painstakingly about one of his escapades that we heard a shuffle of boots. We all looked up to see a young man, much older than any of us, striding in. I could feel Sajeev measuring him up. He abruptly got up and sallied forth to the newcomer. Might be that he wanted to know who the boss was.

"Who are you ?"

Came the rough query from Sajeev stressing every syllable.

He looked up at Sajeev and put forth an enigmatic smile.

I'm your prefect, so to speak."

"Our.........what ?"

"Prefect"

"Per, pree.........perfect.........prefect ?

He wrestled with that word a good two or three times before striking the correct tone. By this time most of us were standing near Sajeev.........for help, just incase.

"I'm here to lookafter you and to see that none of you run off from here back to your homes" he again smiled.

His was a sense of wry humour which we couldn't digest. Sajeev turned to us." "Do we need any one to lookafter us, guys ? I believe we can........."

"Get to your beds, "came the curt command, and it proved to be quite effective. Most of us were shaken, some involuntarily went to their beds. Why, even Sajeev was a bit taken aback. He came back to us full of sullen resentment and said." When I get into the higher classes I would want to become a ....prefect."

"My dear friend, it will be a mighty long time before we reach twelfth" I said with a smile.

Ironically Sajeev met with an accident and the upshot of it was that he was withdrawn from school that year itself.

* * *

"I wonder where he is now" I soliloquized with my mind full of images of the past.

"Who,'

"Sajeev"

Someone lighted a lamp as the twilight faded away completely. It was an old one and was given to us by one of our friends who had since left the school.

"If I had the power. I would have lifted that sun back again, "Arun said gesturing comically with his hands. He was trying to be funny, but not quite succeeding in it.

"No good my friend, tomorrow is something that'll surely come, like the old saying............"

"Stop that rot and speak some sense. You know this is the last time we will be together like this...... and to tell you the truth, till now I never thought that I cared for you guys. Arun, who was known for his stoic mindedness and inexorable mental strength, was on the verge of breaking down. I saw him take his hand up, ostensibly to swat a fly, but I saw him dab tears quickly out of his eyes. Most of us were trying hard to keep off from tears. There is no telling what a man will do to keep off from breaking out like a baby and some of us carried it to a ridiculous extent of counting stars in the clear firmament or doing such other funny things to keep ourselves engaged.

"When we come back after some years this place would have changed a lot, wouldn't it ? asked some one.

"No friend, this here school will remain like this; it is us who have come and gone. You see that rock there, don't you ? It had been there when we were in sixth and will be there even if we come back after twenty years. And they say that we can always come back here at anytime we choose to. But what's the use, anyway ? We will be strangers here - mark that man ! - strangers in the very school where you've spend good seven years with your friends so that is it." Arun said his voice letting him down And we sat there, a ragged bunch of eight, in the light of the flickering flame of the lamp, with tears fogging our eyes and yet suppressing it to show our manliness. It was enough for me. I knew that there cannot be any more protraction of this thing; either we all break down or we move off from this gloomy place. So I got up and said,

"We'll go back."

We all got up, dusting our trousers and stretching our limbs but unable to shake off our woes that had a tweezer-grip on us, and walked back to our dormitories taking with us the lamp which cast long shaodws.

We all heard the sound of footsteps drawing nearer. It was two, sixth standard boys and they wanted our autographs. While I was signing the autograph in the yellow lamp light I heard one of them remark. "It would be a long time before we reach twelfth, isn't it?"

There was a gust of wind and the lamp was blown out leaving a thin wisp of smoke. I gave back the autograph with trembling hands and mumbled, into the darkness, "Don,t be so sure......"

I could hear the whisper of shoes, departing......... and I stood there transfixed a forlorn silhouette in the darkness, and tears rolled down my cheeks freely.

Now there was no one to see.

Singapore - The Land of Exquisite Beauty

Kannan.
Class XI

I had a chance to visit Singapore during my holidays along with my parents. I had quite a lot of thrilling experiences and I would like to share them with you.

Singapore is an island in the far east and it is only as large as Trissur district. The population is roughly about 2.6 million. The roads and streets of Singapore are spotlessly clear. No body would like to lose 1000 by littering would you ?

The Singapore Changi Airport is rated as the world's best airport. There are over 1, 700 scheduled flights per week ie 242 per day. The air port includes transit facilities, telex, telefax and secretarial services, day rooms, a fitness Centre with a gym, health clubs and play area for children.

There are over 40 shops in the departure/transit lounge offering a wide range of quality goods.

The Jourong Bird Park is ideal for the relaxed stroller or a bird watcher in a hurry. It is indeed an enchanting experience to be in the midst of various types of birds. Bird shows are also held at specific timings where birds perform various tricks. The world's highest artificial waterfall at a height of over 30 metres is found here.

The Railway Net work of Singapore is even more interesting. The Mass transit system are more commonly known as MRT. It is an electrically driven railway system with the tr travelling underground at a maximum speed of Kms per hour. With the MRT, passengers c travel in air conditioned comfort throughout country. All stations are attractive, spaci and well equipped with escalators. Undergro stations are air conditioned.

SENTOSA-An enchanting isle of pe and tranquility was made mainly for tou attraction. Some of the fascinating place sentosa are the 'Surrender Chambers,' F Siloso, Nature Ramble, the Coralarium-wh the beauty and colour of marine life is exhibit Nature walk, beaches and Lagoons. There i butterfly park which attracts many tourist

The most exciting sight in Sentosa the dancing fountains that dances to the t of melodious music played. I cannot sim describe it. It was superb.

The cable Car ride is a marvellous exp ence. Drifting across the Harbour and enjoy Singapore's skyline is adventurous too. T green top view of Sentosa is a beautiful sig

The crocodile paradise of Singapore i place which one should never miss to vi This is the world of Crocodiles where th are more than 2500 crocodiles lounging a swimming in a natural environment. T crocodile wrestling shows is a breathtak sight.

The Singapore Zoo which was opened in 1973 provides open viewing of various animals. This is an open Zoo and the animals are let out free. Some of the animals are the Orang utans, the Komodo Dragons, Polar bears' crocodiles etc. The Singapore Zoo is one of the finest exhibitions of fauna in the world.

There are countless shopping centres in Singapore which makes the city a shoppers paradise. Centrepoint, Plaza, C. K Tangs are the leading ones. It was indeed marvellous to be in the mesmarising world of Gucci, Benetton, Yves Saint Laurent Carter etc; All these shopping centres are found in and around the busiest street in Singapore-The Orchard road

There is a big shipyard in Singapore and shipping is the most important industry.

On the whole, Singapore has left a lasting impression of beauty in my mind. I will never forget the cleanliness of the city. Smoking in public places, offices, hotels etc is strictly prohibited. The people and for that matter even taxi drivers are extremely polite and go out of the way to help people.

I have a great impression and vivid memories of Singapore. The paradise of earth.

x x x

According to modern theories of higher mathematics,

i) There is no such thing as a straight line in the universe.

ii) The shortest distance between two points is a curve, not a line.

MY TRIP TO KASHMIR

Zachariah Thomas. Class VIII

Kashmir is famous for its beautiful lakes and gardens. All of us see pictures of some of the gardens and the snow capped mountains in newspapers and magazines. My parents were saying that we may get a chance to go to kashmir during the summer vacation. I could not believe them. But we went to Madras to attend a wedding and instead of coming back to kerala believe it or not we were on the Grand Trunk Express going to Delhi. Imagine my surprise !! we were really going to kashmir. I enjoyed travelling in trains. It was very hot but my sister and I enjoyed playing in the train. Two nights later we were in Delhi. Our train to Jammu was on the following day. So, we got a chance to see Teenmurthi Bhavan where Nehru had lived. We also went to Indira Gandhi's house. Both are now museums. There were many visitors like us observing the exhibits around there.

On the next day, we were back in the train. It was the 'Jhelum Express' bound for Jammu. We went by bus from Jammu to Srinagar. The bus journey was wonderful. The bus kept climbing the mountains. On one side of the road was a deep valley and we could see the Jhelum river flowing through the valley. On the other side the mountain ranges of Himalayas rose high. We could at times see the snow capped mountains in the distance. One of the places on the way was called 'PATINI TOP.' Jawahar Tunnel, the longest road tunnel in India was really something breath-taking for us. It was the first time I was going in a bus through a tunnel. The tunnel had plenty of lights and it was much bigger than the railway tunnels I had seen earlier. After a twelve hour bus journey, we reached Srinagar at midnight. Wow !! It was really cold. I was shivering inspite of all the woollen clothes. From the very next day, we went around sight seeing. There are many beautiful gardens in Srinagar. Many of them were laid out by the great Mughal emperors. Shalimar, Nishat, Chashmashai were some of them. Chashmashai means "Royal Spring. It is said that the water from the spring has many medicinal properties. We saw different kinds of flowers on both sides of the spring. Dal lake is another attraction. There were many house boats anchored along the banks of the lake. We went around on a "shikara" - a flat bottomed boat. Shikaras were beautifully decorated. On an island in Dal lake there were four Chinar trees and they are called "Char Chinar". But if you look at them from any of the sides only two trees can be seen. Some of the house boats are shops. People live in some. Tourists stay on the house boats and enjoy the beauty of the Dal lake. Another attraction in the Dal lake is the Nehru Park which looks like a garden floating in the lake. There is also an aquarium there.

We stayed in Srinagar for nearly a month. Time passed so quickly that soon we were sitting on the "Himasagar Express" bound once again for kerala.

Kashmir is the stuff that dreams are made up of.

A TRIP TO ENGLAND

Ashwin. K.
Class XI

As a young boy I had many ambitions, one was to visit a foreign country and enjoy the scenic beauty of the place. I felt it just like a dream, but to my astonishment I got an opportunity to realise my dreams and that too to visit England - as my mother had gone there for a medical course. Thus we her children were also fated to have a holiday there.

My mother went to England and six months later we joined her for the vacation. By going to England, I also got the opportunity to fly in an aeroplane. It went off smooth and we landed in England. The temperature there was very cold and below 10°C. My mother took us to the Queen's medical centre in Nottingham where she worked and we stayed there in her quarters.

After three days, we went on a trip to West European countries. This was an organized tour. Along with us there were 45 persons from different parts of the world. On the first day we went from Calais in France to Brussels we stayed in Brussels for a day. The accomodation during the tour was organized by the people in charge of the tour. The next morning we started for switzerland - the country well known for snow covered mountains. We went up the Alps reached the top by afternoon we were well equipped with pull overs to protect ourselves from cold. We returned after spending some time there. The next day we visited the "Gruyer's Cheese Farm" where they demonstrated how cheesewas made by machines.

The next country we visited was France. In Paris, we spent 2 days. We went upto the second storey in the famous Eiffel Tower. There was a restaurant, a post office and a few shops up there we also visited the Notredam Cathedral. In the evening we saw the Eiffel tower illuminated. The next day we went to the Versailles Palace, situated a few miles away from the city. They have still retained the beauty of the Palace. We returned to Calais and from there back to Dover in England in a steamer.

On another day we went to visit the important places in England. We first went to the Madame Taussad's wax museum where the wax figures of famous personalities in the world are kept We also paid a visit to the planetorium. Then we went to the Palace where the Kohinoor Jewels were kept. We also travelled in the underground train, otherwise known as 'tube.'

Another day, we went to Atton Towers, which is known as the Disneyland of England.We spent many hours there having wonderful rides and interesting games. In England, the journey by car and train is a treat. The inside of the trains are kept very neat and clean unlike the trains in our country.

We also met our relatives staying in England. We returned home after staying three weeks in England. Again the plane journey was exhilarating. This holiday became an unforgettable one in my life; more than anything else. I heard the native speaker of the language that I have been desperately trying to master. ○

BLACK DIAMOND

Priyaranjan Sinh
Roll No. 2082
Class XII B. PRASAD

I was on the same boat again. My nostalgia reminded me of the similar ticklish, dudgery and treacherous way to the naughty destination where life is not simple as we see. The precarious environment here is fiery enough to withstand. It is the survival instinct and a fruitful salary that keeps people's life going on, here. This site produces a valuable material for our nation and because of the Gulf crisis and shortage of oil it may gain much importance in coming days as the cheaper form of energy. These are the repeated words in our geography classes, yes, it is the coal mines. Last vacation, I happened to visit one of them and get an idea of it.

India has a total reserve of 11000 million tonnes of coal deposit and produces about 190 million tonnes a year which is negligible enough for a country like ours to stand 5th all over the world in coal Production. It is found in plenty in Damodar Valley Basin in Gondwana land which has 98% of India's total coal deposit.

Fire broke out in Jhania coal mines which is said to be more than 50 years old and is still burning. Government has issued notice to most of the people in the surrounding areas to clear off as the underground coal burns and brings down the earth with it. Major reason for this fire has been attributed to the poisionous gases that escaped out when the mine was first dug. Precautionary measures taken at the initial stages were not effective enough to stop the fire. In spite of this, mining is going on in the adjoining areas. Sand is placed after removal of to prevent the underground fire from exten beyond that point.

More than 90% of the coal mining is u public sector and run by Coal India Lim Its subsidiaries are Central Coalfields Lim (CCL), Eastern Coalfields Limited (ECL) B Coking Coal Limited (BCCL) etc. The he quarters of BCCL is a huge seven st building, enormous in size situated at Dhan Dhanbad has no underground coal and three sides, either coal is burning or c business goes on. Few famous institut and laboratories have also come up Central Mining Research station (CMR Indian School of Mines (ISM), (MPDIL) Steel and cement factories are a com sight here.

In mining the most important thing is depth of Coal below the earths crust. On basis, the mines are divided into two:

1 Open Cast mines

2 Underground mines

Opencast mining is done if coal is below the crust and underground, if it deep. Underground mines are further divided two types namely 1) Vertical opencast m and 2) Slope underground mine depen on the method of transportation of Coal of the mine. On slope mines coal is obtai through a trolley which rolls on a slopy tr

operated from a control room. In vertical mines, coal is obtained through trollies which is similar to lift. In underground mines, workers have to report at the entrance gate office and it takes more than one hour to reach their site of action. This speaks of the huge hollow area inside. There are not many sophisticated machines for these mines and most of the work is done manually.

In open cast mining, after the detection of coal, numerous holes are dug either by mechanised or manual drilling, filled with explosives and detonated to remove the top soil and rock. They are removed from the site of action and dumped away by dumpars and dodgers. It is a heartbreaking task to see these vehicles making hills out of dumps climbing over it and unloading. Dodgers constantly increase the surface area of this cone shaped hill. A single slip of these dumpers may kill the operator and turn the huge vehicle into a bowl of metal. When coal layers remain, they are further loosened by exploding agair. Now Loader Machine and Backup machine come into operation. Loader machine has a jaw simillar to our hand and 'Back up jaw' is opposite to that of the Loader. Both jaws together collect coal between their jaws and load it on to the carrier of dumpers. Dumper later takes it to load it in trains. Various sophisticated and computerised machines are now being used for taking the coal out. One such machine can take coal lying 50-80 myd away and upto 100 mts deep.

In one shift two foremen, one mine sardar, various machine operators, workers to load coal in the wagons and few rescue operators work together. Working goes on round the clock. The No of persons working, machines deployed in a mine varies with its productivity. Very strict rules are followed and mine sardar controls every movment in the mines who is virtually held responsible for any casuality.

This is one place in the Country where manual work is probably given maximum respect as sometimes loaders get maximum salary.

□

TEARS: The hydraulic force by which masculine will power is defeated by feminine water power.

Autonomy For Educational Institutions

(Two cadets from the school-Rony. P. Nair, Std XII and Rajeshshanker, Std XI participated in the All India Inter Public Schools Debate held at Pilani on 31 August 1990.

The topic for the debate was "In the opinion of the house only autonomy for Educational Institutes can help achieve educational progress."

Rony. P. Nair Class XII, moved the motion and the following is the test of his speech.)

In the opinion of the House only autonomy for Educational Institutes can help achieve educational progress.

Mr. Chairman, ladies and gentlemen,

I deem it a pleasant privilege to be allowed to do some loud thinking on a proposition that has always been very near to my heart. The word 'autonomy' in the context in which it is used today vis-a-vis education would mean administrative independence, financial independence and functional autonomy. What does the word education stand for ? The Oxford English Dictionary defines the word as the process by which a person's mind and character are developed through teaching especially through formal instruction at a school or college.

It is obvious Mr. Chairman that the intangible concept of educational progress is a dynamic one,a concept that can never be itself in the absence of functional freedom.

Lack of functional autonomy or freedom for this ever galloping horse of educational progress is tantamount not only bridaling it but in a way even strifling it.

I am not very sure, whether my frie[nds] have grasped the full significance of w[hat] they are opposing today. Let me haste[n to] add what administrative independence wo[uld] imply to an institution or a group of institutio[ns.] It would mean framing their own syllab[i,] updating them regularly and tailoring them [to] the needs of a progressive society. It wo[uld] mean implementi ng innovative projects a[nd] modes of teaching and learning. Such autono[my] could also pre suppose financial independen[ce,] the funds required for the commensura[te] needs of the establishment and its develo[p]ment coming not from govt. funds but fro[m] private endowments. Mr. Chairman, perm[it] me now to ponder over the philosophic orig[ins] of wisdom. Wisdom has always made [its] presence felt where some one had the coura[ge] of his convictions to follow an untrodden inde[]pendent path - plato's clysium and Aristotle's 'Academy' are important land marks in the history of the evolution educational thoug[ht.] They flowered as citadels of progressive lear[ning] because of the autonomy that their found[ing] fathers gave to the products of their intellectual quests. Need less for me to add here that Socrates was the first known martyr for the cause of intellectual autonomy. When we come down to the middle ages we see that the Renaissance was golden chapter in man's eternal intellectual quest. What was it that made Renaissance possible in Europe ? Wasn't it the Omnipotent church and other such institutions loosening their strangle hold on great institutions and allowing them to function with greater autonomy ? Ladies and gentlemen, you would do well to remember in this context that the great scientist and philosopher. Copper nicus-a pre cursor to the Renaissance movement - was put to death for the heresy of saying that the earth was round surely we have come a long way since Copper nicus vis-a-vis democracy and the consequent autonomy enjoyed by educational institutions.

Mr. Chairman, as in everything else, progress is an uphill task. In education particularly' it could be achieved only on an individual basis that is one school setting up an example or model and others following it in course of time. Autonomous schools and colleges have been envisaged in the reports of Educational commissions and some have already come into existence. The most progressive institutes in this country-namely All India Institutes of various sciences at New Delhi and else where are deemed autonomous entities. Public schools like the one you and I come from and many of the older residentiale schools in the country are partly or wholly autonomous. There is no doubt that their products have an edge over those run by the state or other stereo typed Schools.

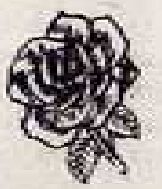

Mr. Chairman,

I would finally request the members of this August assembly, including my worthy opponents to do some sincere introspection

What, Pray, is the root of the Tiene man Square, Massacre in china, perestroika and Glansnost in Russia ? Isn't it a heart rending cry for Progressive changes ? Why is such a cry always coming from the throats of students in colleges and else where ? The answer is simple. It is the schools and colleges that house the anvils of the future.

You cannot put the ever widening intellectual process in fetters or in blinkers. It will have to out it self, if it is worthy of the name of Education.

Finally, My dear friends as partriotic country men I draw your attention to the glory and wisdom that went out from our country some 12000 years ago. I am referring to the great Universities of Taxila and Nalanda which were unique fountains of wisdom. Fa-hien the great contemporary scholar of this university, has pointed out that they were un paralled in so for as their functional freedom was concerned.

These great centres of learning rose to dizzy heigets both nationally and inter nationally during those years because of the autonomy they enjoyed to charter their own paths of wisdom. The moment attempts were made to curb their freedom they died an unnatural death.

Thank you.

In the opinion of the House only autonomy for Educational Institutes can help achieve educational progress.

(Rajeshshanker, Class XI from the school opposed the motion. The following is the text of his speech.)

Mr. Chairman, ladies and gentlemen,

I am indeed grateful to this august assembly for giving me a chance to voice my 'views', particularly on a word like 'autonomy', as it is a term that has great sentimental appeal: This fact alone, ladies and gentlemen, makes us forget that 'autonomy' is not an end in itself but only a means to an end.

In a polyglot country like ours with many divisive factors, the need of the hour is to discover and nurture those movements and institutions which would check these centri-fugal forces and serve to hold the country together as a nation. Education has all along been the hunting ground of communal and chauvinistic parties and forces. Large number of the so called autonomous schools and colleges, under the cloak of glamorous academic and co-curricular guise, serve only to strengthen the forces of disintegration. Therefore situation elsewhere in Punjab and even in Assam should reawaken the all consuming passion for national integration, which catalysed and accompanied our freedom movement. This would be possible only if we abandon fissiparous tendencies and replenish the unifying factors. A unified syllabus and an educational pattern are incompatible with a host of autonomous schools, each vying with the other in their boast about their degree of autonomy.

Again, Mr. Chairman, autonomy in educa-tional institutions is not a realistic proposition in a poor country like ours - the financial inputs needed for education are quite heavy. Gone are the days when education meant a Guru and a dozen chelas under a tree. As it is, a mammoth effort is needed not only to upgrade and update our schools and colleges but also to mantain the levels of excellence. This financial out lay is impossible unless govt. ocffers are open for the purpose. Yes, a few elitist schools may get generated in the name of autonomy, but they will be beyond the reach of 20 crores of our population in the age group 5 to 25. Autonomous institutions striving for individua-lism would soon get out of our national mainstream. In a parliamentary democracy such undiluted autonomy could be as incon-gruous as the fast disappearing spects of the village money lender - autonomous and beyond even a trace of sympathy and compassion for the downtrodden.

Autonomy in schools and colleges would natuarally imply that govt grants are not received or accepted. They would be financed by heavy capitatian fees, extracted from students and from involuntary donations from aspirants to the teaching profession. Thus merit would gradually cease to be the guiding factor - instead financial and communal clout would be the main consideration. Mr. Chairman, even now we do have quite a few autonomous schools and colleges in our country. A dispassionate and objective assessment of their functioning and the quality of alumni and in general their contribution to the cause of education is not in any way superior to the other well established but autonomus schools and colleges, residential or otherwise. Need for educational progress will always be there in the view of the current explosive increase in knowledge; the means to achieve and maintain the progress is not by reinforcing school and colleges managements with undiluted freedom, but by having better labs and libraries, by paying greater attentions to P. T. games, hobbies and by adopting more human and positive assessment techniques. Our govt is doing its very best through agencies like the NCERT and the results are also becoming visible. All these efforts will get torpedoed by mushroom growth of autonomous institutions, who will deviate more and more from the main stream, not only for populist attention but also as a meretricious symbol of their superiority. Eventually this would spell "national ruin" and the emotional and cultural balkanization of the country.

Thank you.

AMBITION

Keep away from people who try to belittle your ambitions. Small people always do that, but the really great make you feel that you, too can become great.

MARKTWAIN

Computer-In Layman's Term

Manoj Mathe
Class XII

Computers are basically electronic devices that can transmit, store & maniputate information or data.

Hardware & Software:-

The circuits and com-ponents which make up a computer arewidely classified as Hardware.

The instructions given to the machine to control it are generally termed as SOFTWARE

Main framer, Minis, Micros.

Main framers

The early computers were large, cumbersome, immobile fabrications which occupied entire building. Several experts were required to maintain these systems. They were very expensive that only the defence research institutions could afford them.

Minis

The advent of semiconductors made possible the reduction in price, size power consumption and maintenance costs. There was a significant increase in speed too. Such improvements made it possible for universities govt. departments and private concerns, to install in house computers which could handle fairly large volumes of work. They were called 'Mini Computers' mainly due to their size rather than capabilities.

Micro Computers

Soon after integrated circuits became popu in computers, micro processors captured th hearts of computers. A microprocessor contai all the essential units of a computer. Ma memory, Arithmetic Logic Unit and the contr unit all on a single silicon chip small than one square centimetre. Several oth microprocessor based - larger multi - us machines came in to the market at th same time but they too were known a 'Micro computers.'

Now a days when we say Micros we norma mean personal computers. Though there a several different makes of PC'S the standa that has been accepted in India is that of IBM-P a product of International Business machin (USA) a giant that was established very ea in the field of main frames. Now there a cheaper machines which imitate IBM PC's a use the same software (programmes) a hence called IBM PC compatibles. These no are being written, edited, composed a printed on such a machine using a popu word processing software.

SYSTEM UNIT

A computer system consists of IMPUT devi usually a keyboard. Second an output devi usually screen or moniter to view what y are typing or so. For more useful purpos

ike to take printouts of a copy what you have typed, another output device printer is used. So, now you have learnt that through input device information are fed (in computer language data is fed) in to the computer and through output devices we get the result.

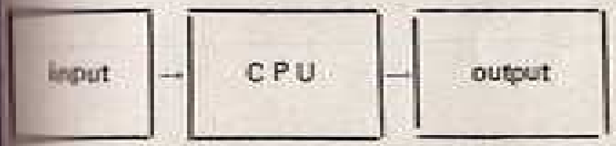

Block diagram of a computer unit (system)

CENTRAL PROCESSING UNIT (CPU)

CPU is divided in to 3 for easier studying.

1 The Control Unit - It is the unit which instructs each and every component how the machine should work or what it should do if an instruction is given to the CPU, other than that it regulates the flow of information in the computer.

2 Arithmetic Logic Unit - Usually referred as ALU this is the portion of the CPU, which helps to calculate and answer other logical functions.

3 Main Memory - This is the portion where the input instructions are stored for further reference.

It is important to know about the memory for judging a computer.

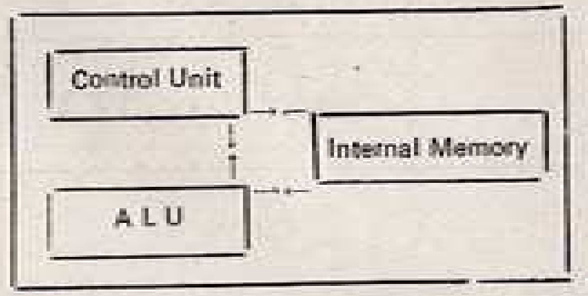

ANALOG AND DIGITAL COMPUTERS

Machines which compute using variable votlage signals ara known as 'analog' machines and those which use fixed strength pulse packets are known as DIGITAL machines. Analog machines are nowadays used only in industrial process, control and special instruments. Digital machines are much more dependable and error free and are widely employed in technical business and every day use.

In thie advanced world there is nothing that a computer cannot do. Almost all the terms are computerised and it plays an important role in our day to day life.

0 0 0

EXPERIENCE

1 Experience is a grind stone and it is lucky for us if we get brightened by it-not ground.

JOSH BILLINGS

2 Experience is a comb that man gets when he becomes bald —

Chinese Proverb

MY HOME

Naveen N. Verma

Class VII

Each and everyone of us,
will have a place to sit and rest;
And those who don't always moan
For this place that called "a Home".

It shelters me during the rain,
From sun and snow, wind and pain;
It also makes me feel am there
Whenever worries send me down.

It's protected securely by a wall,
Which is not so tall and broad;
In my home there are only four
My father, mother, brother and me.

And now that I am far away,
And not lucky enough to stay;
Only now and then I'll ever know
The real home, my only home.

THE SKY

Beggin John

Class VIII

How blue and beautiful is the sky
With the sun shining in the day,
And high up where the birds fly
With their music so sweet and gay.

Castles of clouds flow on to him,
But he never ever complains,
He likes them calling on to him
To always quench his thirst

At night he grows very dark,
With the stars dotting his lap
The moon caressing his smiling chin
And supper is served for me.

"Do not waste time in collecting other people's autographs; instead devote that time to make your own autograph worth collecting."

— G. B. Shaw

THE BEAUTIFUL LAND

Praveen T. Mathew

Class IX

I love this beautiful land
Where coconut trees abound
The land of rivers and backwaters
It is a beautiful land.

An abode of churches mosques and temples
The land of scholars and artists
The land of unity and love
It is a blessed land.

Kathakali, Theyyam, Bharatanatyam
The favourite arts of the land
The land of different festivals
It is a cultural land.

Highlands, midlands and lowlands
The paradise of tourists
A land of beauty and wealth
It's lovely Keralam

A RAINY NIGHT

Unnikrishnan. T. G

Class XII

Beyond the horizon
—the flashing light scattered
Droplets of light and sound
Tear strained and wet—
The trees moved to the melancholy strain

The calm breeze—
Comforted my heart—
Beating life and making it apart
Of natures harmonic whole.

"When in doubt, one should do what ever one is asked to do for the general good of one's friends and associates, and in this, on must follow the judgement of those in authority."

—Macmillan

Sub – Atomic Physics – A New Perspective

(A New look in the light of new findings)

Rony P. Nair
Class XII

Atomic Physics must surely be the stuff a man's (or at least a scientists) dreams are made of. Like a dream it is never omniscent, never permanent; forever unfolding fresh, vibrant new facets to what has been the most exacting, yet the most exciting face of Physical science. The Atom? Surely the simplest and most elemental particle in the universe, is also the most mysterious and myriad, for in its depths lie a hidden world a forever mutable and adaptable agglomeration of particles that scoff at all the known laws of conventional Physics. The Atom, as an entity, is surely in a class by itself. No firm-fined theory is ever applicable because of the costantly undulating faces it presents to the observer. It is, as one Nobel Laureate once put it, "the one unsolvable dogma amidst the expanding sea of the solved."

The floodgates into the mysterious world of the atom was first opened by the brilliant Danish scientist Niels Bohr in the year 1921 In a fit of inspired reasoning and spurred on by dame good fortune he posthualted what has come to be known as the BOHR MODEL OF THE ATOM which described the structure and conflicting facets of the atom. Since then it has been one large party with newer and newer vistas that were unimaginable, leave alone incomprehensible, a few decades ago.

In fact upto 1965 alone as many as 26 of t Nobel Prizes in Physics have gone to wo pertaining to this empyrean, yet intense sublime field of the unknown.

In Today's world atomic physics has ente into an era of high-tech assimilation. Su specialization is the name of the game. Th Bohr model (with some mild changes broug in by Sommerfield) has alone since be accepted and the atom has been ve thoroughly studied. Yet the biggest stumbl block remains - The Nucleus. (See last fo list of Nobel Laureates.)

The nucleus has replaced the atom as th new problem-child of physics. Simply put, lies in the marky, twilight zone of incom prehensibility. How can on explain th intense energy inherent in its fragile, simp spherical skelton, (an energy enough to throw the earth out of its orbit is present in on nucleus)? How else could you explain th intense, searing charge density in its delica and ragged body? How else could yo explain the discovery of newer and new particles inside its elementary constitue every other day, those that can move wi speeds nearly three times the speed of light How else could you............? The list goe on and on.

Into this region of darkness, it seems, light has finally fallen. The reason for a new vigour, a fresh optimisim in this field has been the radical alteration of two of the most hallowed theories of atomi physics THE QUARK THEORY and THE STANDARD MODEL. It is on these god-sends that I inted to delve into.

The Quark Theory and the case of the non existent Quark

For the last to decades now physicists have believed the structure of matter to be composed of hypothetical particles called quarks. No one has over seen a quark (or will ever see one if you listen to the views of the concepts detractors)[1] but it has certainly helped explain the properties of the proton, neutron and other sub atomic particles. To take a random example-when protons crash into each other showers of negatively charged electrons are released obviously showing the protons to be made up of particles more basic than themselves.

The Quark theory or in complen Jargon The Quantum Theory of Chromoclynamics is certainly not perfect, but high-energy physicists regard the theory as the best they've come up with, a fact amply satisfied by its compliance with Probablity based Mathematical models and some landmark experiments. The theory found, a wide suport base among the chemists who, found, to their delight that it complied with all the posthulate of the quantum theory and other basic tenements of this science. All this held room for optimism that science was well on its way to stabilizing concepts on the nucleus—until the summer of 1985.

In May 1985 a series of highly complen, yet undoubtedly fluid experiments were set into motion by a team of physicists headed by Alan Kirsh of the University of Michigan at the end of which the entire wold of Quantum Physics was never the same again. The team conducted experiments using the Brookhaven national Laboratory's alternating gradient synchotron (A G S)[11] and have since even suggested that the very basic pillars of the quantum theory contain fundamental errors.

The team studied the collisions undergone by that basic spining carrier of positive charge-the proton. Simply stated spin which is a property of all nuclear particles is similer to the axial rotation of a planet or a spining cricket ball. A proton basically spins in the direction of the most powerful magnetic field. Thus, though in theory a proton can spin in nature in any conceivable direction in laboratory conditions it is always possible to manipulate the direction of spin.

For years it was assumed that spin was far too weak to deflect protons or other such high energy particles. According to the quark theory if two protons collide at high energy the quarks (or the basic particles a proton is made up of) are supposed to continue behaving independently with the spin forces the same for all quarks. Thus the theory predicts scattering to the same degree both left and right of the central plane.

The challenge to the theory comes after nearly 10 years of research by Dr Krisch. In 1977 when testing the effect of a 12 billion electron volt polarized proton beam (one with uni-directional spin) on a polarized

---

I In 1989 a quark was finally observed.

II A Synchotron is a synchronised cyclotron that synchronises the induced acceleration of tiny charged particles in an alternately varying electrical and magnetic fields.

proton target they found that when the target and beam protons were spinning in the same direction many on coming protons were scattered to the left and right at large angles but when the target and beam protons were spinning in opposite directions the beamed protons kept going undeflected.

A further anomoly was noticed when th energy of the proton beam was increase According to the theory spin's influenc should decrcase when the protons bea energy is raised. However in experimen conducted in May 1985 using a 28 billio e. v beam even more intriguing result were obtainted.

The Lost Generation

Within months of beginning work two new and powerful particle accelerators, the Stanford Linear Collider (S L C) in California and the Large electron positron (Lep) collider in Berne in Switzerland have yielded shocking new results : Compelling evidence that there are no more than three "generations" of elementary particles-12 particles in all.

According to the prevailing theory, simply called the STANDARD MODEL the particles that are fundamental in matter come in four-somes, called generations, each one consisting of two quarks and two leptons. Till date three such generations were known to exist. The first consisting of up and down quarks (constituents of the proton and neutron), the electron and the electron neutrino. The second consvits of the charm and strange quarks, the muon and the muon neutrino. The third is made up of top and bottom quarks, the tan and tan neutrino. All these particles save the top quark have been observed.

The first generation itself satisfies the basic constituents of matter. Why two other generations exist is a hidden mystery, but standard Model sets no conceivable limit to the number of generations. Indeed there could be an infinite number of them. The experiments at the Lep and SLC have finally eliminated that possibility.

Experiments carried out on the SLC's Mark II detector and on the four LEP detectors (Alpeh, Opal, L 3 and Delphi) con centrated mainly on one, mysterious su atomic particle called the "Z naught" or th "Z zero" (represented by Z^0). To understan the Z^0 better it best to use a well know simile-just as the speed with which a cinem theatre empties is an indication of the numbe of exit doors, so too the, Z^0 indicates th weak nuclear force in a system, like ligh particles do in an electromagnetic wave.

The complen experiments conducted con-centrated on the vagaies of the Z^0 particles life-span and decay rate. The experimen produced startling results-it completely rule out the existence of a fourth neutrino. An if there is no fourth neutrino according to the standard model there can be no fourth generation particles either.

The new findings however do not rule ou the possible existence of a massive neutrin one with an energy of some ten to fourtee billion electron volts and a fourth generatio to go with it. There is a marked reluctanc to consider such a behemoth. However, becaus the three known neutrons are virtually massles

Cosmologists have wanted three generations for a long time. Three would account for the observed abundance of Helium in the

niverse. On the other hand the presence of a fourth massive neutrino would have provided the "missing mass" needed to halt the universe's expansion according to the Pulsating theory of the origin of the universe.

The above two developments are just two of the many that have engulfed the field the past two years. Scientists and amateur followers of science are watching with bathed breath for the consequences and the surprising results of these two new landmark findings. Who knows, with some luck, we may just be around the brimstone of a discovery of that most elemental force GRAVITX, the discovery of which heralded the beginning of the golden age of Physics.

Let us wait and watch.

NOBEL LAUREATES IN ATOMIC PHYSICS

(In Chronological Order)

YEAR	NAME	CITATION
1 922	Niels Bohr	Study of structure and radiation of atoms
1923	Robert Millikan	Work on elementary sub-atomic charge and photoelectric-atom.
1925	James Frank Gustare Hertz	Laws governing electron-atom collisions.
1927	Arthur Compton	Scattering of X-rays by charged sub atom particles
1928	Louis de Broglie	Wave nature of electrons.
1929	Sir Owen Richardson	Richardson effect (dealing with thermionic emission of electrons).
1933	Paul Maurice Dirac, Erwin Schrodinger	Discovery of new fertile forms of atomic theory.
1934	James Chadwick	Discovery of neutrons.
1936	Care Anderson	Discovery of positrons.
1937	Clinton Davisson, George Thompson	Electron Diffraction.
1943	Otto Stern	Work on proton beams and discovery of magnetic moment.
1944	Isidor Isaac Rabbi	Nuclear magnetic resonance.
1948	Patrick Blackyeit	Discoveries in nuclear Physics.
1949	Hideki Yukawa	Prediction of existence of Meson.
1950	Cecil Powell	Further discoveries on Mesons.
1951	Sir John Cockcroft Ernest Sinton Walton	Transmutation of atomic nuclei by charged particles (artificial radioactivity)
1952	Felix Block Edward Purcell	Magnetic field in atomic nuclei.

1955	Polycark Kush	Electron's magnetic moment.
1957	Chen Ying Yang Tsung Dao Lee	Work in elementary particle theory.
1958	Pavel Cerenkov Ilya Frank Igor Tamin	The Cerenkov effect of radiation by sub atomic particles.
1959	Owen Chamberlin Emilo Segre	Discovery of antiproton.
1963	Eugene Wigner J. H. Jensen Maria Mayer	Contributions to Atomic Physics. Shell model theory and magic numbers for atomic nucleus.
1964	C. H. Townes Nikolai Basov Aleksander Prokharov	Theory of coherent atoms.

SOURCES OF INFORMATION

SCIENTIFIC AMERICAN MAGAZINE

SCIENCE DIGEST MAGAZINE

PHYSICS - PART II — RESNIK AND HALLADAY

UNIVERSITY PHYSICS — SEARS AND ZEMANSKY

1 Praise the ripe field, not the green corn.

2 The most undeveloped territory in the world lies under your hat.

3 There is some consolation in the fact that even if your dreams haven't come true, neither have your nightmares.

NAVY WEEK CELEBRATIONS

Priyaranjan Sinha

Class XII

The day was Dec. 2nd 1990, Sunday morning. It was a bright, Sunday and a beautiful day. All were cheerful as we left the school for Cochin 'Queen of Arabian sea'. The exhalerating journey went on as the bus was accelerating its way to the destination. Inside the bus there was an ambient air of jubiliation.

We fortyeight boys under the command of our Headmaster, Lt Cdt. S. B. Ray, reached the Naval Base, Cochin at 6 PM to attend the Navy Week celebration held from 28th Nov. to 4th Dec. 1990. We got accommodated at the seamanship school residence block. By now all our speculations slowly ended and we sank into the bed soon after dinner.

Next morning we were out to have a glimpse of the Base. We visited the Naval Jetty where we were able to see INS Tir, INS Varuna and a landing craft. We were amazed to see the high tech machines in the interior of these ships and learned their functions. We could also get an idea of their life when in sea. We met on board, INS Tir, one of our old boys, Prashant Panickar who was at that time in his last phase of training as Mid shipman. Later we visited the Ernakulam city and after lunch we began our preparations for the Bhangra and Karate display which was scheduled to be held at the carnival grounds at 6.15 PM.

Our Bhangra dance started with a hitch and later turned out to be a spectacular show as we saw the audience dance with the tune. Karate too went off well. We were well appreciated and invited to have soft drinks and snacks with Cdt. Devraj, officer in charge, carnival show. In addition to all this, our programmes were selected for the closing ceremony of the carnival shows.

Next day we visited the Maritine Museum and Southern Naval command Officers Mess. The museum displays the glorious past of the Navy along with various arms captured during different wars.

In the evening we were lucky enough to attend the Navy - Day celebration at the command stadium. Thanks to the effort of our Headmaster who arranged for a separate enclosure for Sainik School boys along with the seats for the guests.

Soon after the show we proceeded to the carnival ground and staged our programme once again in the presence of the chief guest, Cmdre B S Uppal, commanding officer, INS Vendruruthy. The programmes went off well and we had a similar treat from the chief guest.

After dinner we had the opporunity to see one of the Naval Film Festivals, screened at the glittering Naval Base Theatre-Saagarika.

The following day we started back, for the school at noon. On our way back we visited Excel glass factory at Alleppey where we were able to see different stages involved in glassmaking and also the raw materials used in its proportionate requirement for the manufacture of glass. We had our lunch in one of the school buildings a few yards away and later we resumed our journey. We reached the school campus on a cheerful note at 7-30 P M on Dec 5th. ○

An Air Force Affair

Praveen. T. K
Class XI

Three montivational camps were organised by the Indian public school conference as a part of their golden jubilee celebrations. The Air Force version of this camp was conducted at Airstation, Agra, from 20th Jan to 25th Jan 1991.

The camp comprised of 34 students from various public schools in the country. We had our stay at the Air Army Transport support school. We were treated as officers throughout our stay there. Air Force station, Agra, is one of the largest transport bases in Asia. It was made a transport base in 1956. Our camp Commandant, Wg Cdr. S. S. Thukral gave us the schedule which was to be followed during our stay at the Airbase. This was followed by us being issued with Identity Cards.

We were taken to the civil airport and the officers mess. The mess has an anteroom and a dining room besides the recreational rooms. Various roles of the Indian Air Force including the primary, secondary and tertiary roles were explained to us by senior officers at the briefing hall.

I. A. F. has both fighter and transport aircraft. The fighters include the interceptors and the bombers. During war, tranport aircrafts are accompanied by the interceptors. The Gaj[illegible] or I. L. 76-M. P is the largest aircraft of the I. A-F This aircraft is of the yak squadron and has a crew of 7. It has a range of 6700 km. Range is the maximum distance an aircraft can cover with fully loaded oil tanks. It has 4 turbo engines and has a speed of. 77 MAC. MAC is the relationship between speed of sound and the aircraft.

We were taken to the 'Lynx, squadrons where the AN - 12 and AN - 32 aircrafts are based. AN stands for ANTONOV. It is a Russian Bomber cum Transport aircraft and can carry 7 tonnes of cargo. I. A. F also have the most mechanised MIG-25, Domier aircrafts and the trainer cum bomber canberras. At the base helicopter operations were in progress. The Mi-8 and Mi-26 helicopters were hovering about there. We were able to see Air Traffic Control Room and the weather forecasting centres.

The prestigious Paratroopers school is in the base where we could see para jumpers being trained. Later at the D-Z or the Dining Zone we could see para jumpers in action at 4000, 8000, 11000 fts. respectively.

We were also taken to places of tourist interest like the Tajmahal, Sikandra the tomb of emperor Akbar and the Agra Fort.

The camp certainly inspired us. We saw during our short stay there, how organised everything was in a base of this importance. We have been tought in our school that discipline is nothing but organised unselfishness; for the likes of me the movement from this Sainik School to the Air Force would I think, be a corollary io passing out from here. It would be a continuation in life from what we have been trained here in the alma mater of ours.

○

1 **I never did any thing worth-doing by accident, nor did any of my inventions came by accident.**

Edison

2 **Education is the breath that kindles life. In its absence, wealth and all other achievements are like garlands adorning a dead body.**

Ulloor

3 **It is the habit of mediocrity to complicate a simple issue; it is the way of genius to simplify a complex one.**

Gilbert Murrey

Swarna Varsh Army Camp

Unni Krishnan I. P

Class XI

I was very fortunate to attend the Army Camp conducted at the Officers Training Academy, Madras. It was organized as a part of the Golden Jubilee Celebration of the Indian Public Schools Conference. 37 students from different Sainik Schools and various public schools attended the camp. The object of the camp was to famliarise and motivate us the youngsters to an Army way of life.

We reported to the "Camp Young Lions" reception centre at Madras Central Rly Station. From here we were taken to the OTA campus, 22 from the city. Our camp commenced on 22nd September '90. We were allotted the Barracks of "Gentlemen Cadets" at the OTA. On the same day evening we had the formal address by Major Sharma, one of the instructors at the OTA.

On 23rd morning we started our journey to the camp site which was located 42 km away from the OTA campus. We stayed in four small tents. We were provided with ground sheets and blankets. They also set up tents for messing which was a little away from our tents. The officers who came along with us, had separate arrangements. The OTA cadets didnot have any tents and stayed separately.

In the evening we had map reading classes. They described to us the use of maps, and how it was helpful to the defence personnel.

Next day we were taken to witness the "quick attack" exercise performed by the OTA cadets. This exercise is given in the army for the ground troops to advance and destroy the enemy posts. This is a very complicated and well planned movement because the aggressive forces proceed straight towards the enemy, who are well entrenched.

We came back after that to participate in a competition. We were divided into groups and were also provided with rice, dal, oil and vegetables. We were also provided with the multipurpose vessels used by Army men called the Messtin. We prepared a North Indian dish called Pulav, dal curry, salad and cabbage fry. Fortunately my group won the first prize in the competition.

In the evening we had the Treasure Hunt competition. We were provided with bearings. We had to run through forests, fields, bushes and marshy places. It was really interesting in the sense that it was tough for us students. It was a tent-wise competition and in that also we stood first. This was an experience in which we were stranded in an area with no light, no people around - a totally isolated, lonely place it was. There were only eucalyptus trees everywhere planted by the Forest Department. On 25th morning we were taken to Mahabalipuram. We saw the shore temple and the base reliefs there. The art and architecture of ancient India can be seen in these monuments. The salinity of the area had naturally eroded the paintings in these monuments.

In the evening we had a camp fire. The Gentlemen Cadets of OTA were also present. The Deputy Camp Commandent, Brigadier Kottappa and various officers of the OTA were present. After the joint cultural programme we had a very informal chat with the officers.

On 26th morning we packed up everything and were back at the OTA. We had the 'Self Loading Rifle' firing practice. We were provided with five rounds of bullets. During the exercise they explained to us its various parts, like, 'maxim' barrell, knob, case aud various other parts. Then they demonstrated how it could be used. After that, we had a firing competition. It was here that we learnt to accommodate the recoil and the deafening sound of this gun. In the afternoon we were taken to Tambaram Zoological Park. On 27th morning we were taken to the obstacle training area where we made an attempt through Tunnel crawling, Tarzen jump, 'W' wall, Tiger jump, 6 feel wall, and china wall. In the afternoon we were taken to the Madras Port, where we visited the INS Kamortha and C G'S Varuna. That was the last day of our camp at OTA. On 28th morning we packed our kit and made our way back to school.

The OTA started functioning in 1963 as an Officers Training School and it was only in 1988 it was changed to the Officers Training Acadamy. It specialises in giving training to cadets for short service commissions in the Army. The entry to OTA is only after graduation - one has to qualify in the written examination conducted by UPSC, followed by SSB interview and medical tests. OTA can train upto 300 cadets at a time, in two courses. The cadets are divided into two Battalions, Ranjith Singh and Shivaji. Again, they are divided into many companies. The camp commandant is of the rank of Major General. A Deputy Commandant is also there of the rank of Brigadier. The Campus maintains very high standards. Like any other military establishment it gives prime importance to discipline.

We the yougsters were certainly very impressed by what we saw in the Academy. We were proud to be a part of it, even though it was for a short time of seven days.

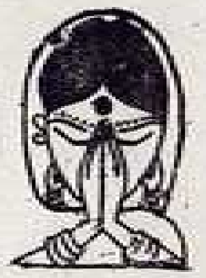

School Athletic Team 1990-91
Runners up in Inter-Sainik School South Zone Athletic Meet 1990-91

School Basket-ball Team
Second in Inter Sainik School South Zone Competitions 1990-91

SCHOOL CRICKET TEAM 1990-91

School Foot-ball Team 1990-91

School Hockey Team - 1990-91

School Volley - ball Team- 1990-91
Winners of the Inter - Sainik School, South Zone Trophy

South - Zone Inter - Sainik School Athletic Meet
Smt. Lizzie Jacob, IAS, Secretary, General Education, Govt. of Kerala,
Going Through the Programme

South - Zone Athletic - Meet The Chief - Guest
Watching the Events in Progress

South - Zone Athletic Meet - Hon: Minister of Education,
Shri. K. Chandrasekharan, Giving away the Prizes

Guard of Honour Presented to Shri. R. Narayanan,
Addl, Secretary, Ministry of Defence

Shri. R. Narayanan, Congratulating a Green Card Holder

Shri R. Narayanan, Addressing the Staff and the Students

Shri. R. Narayanan, Having Tea with the Staff

Shri K. Jayakumar, I A S,
Director, Tourism Dept, Kerala, Inaugurating the
Inter - Sainik School Quiz Competition 1990

Tourism - Week - the Inter - Sainik School Quiz Contest

Tourism - Week Celebrations - A Section of the Audience

Group Captain S. K. Sharma, Inspecting Officer, Sainik Schools Society, Meeting the Staff

Appointment Holders Introduced to the Inspecting Officer

Grp. Capt. S. K. Sharma Distributing Trophies to Winners of the Inter - House Boxing Championship

Principal Presenting a Memento to the Inspecting Officer

Vice Admiral KASZ Raju, AVSM, NM. Chairman, LBA.
With the Officers and the Staff

Chairman, LBA, Having a Chat with the School Appointments

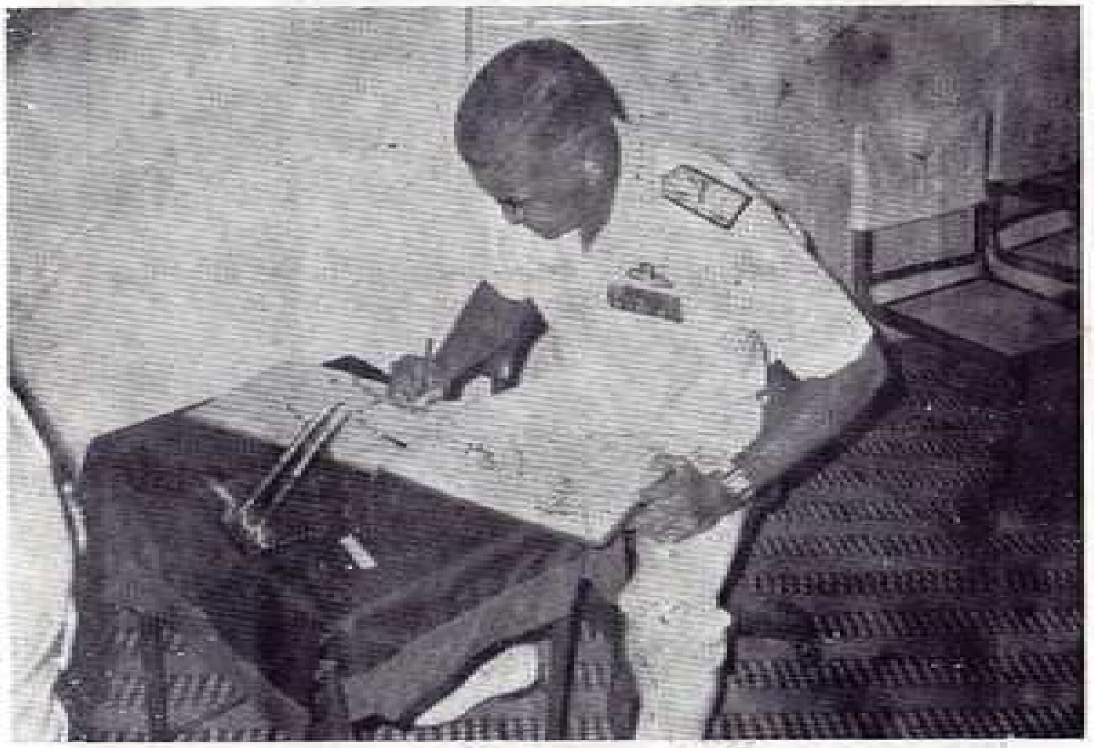

Vice Admiral KASZ Raju, AVSM, NM, Chairman, LBA, Signing the Visitors Book

School Day - Academic Staff Being Introduced to the Chief Guest Shri. K. Chandrasekharan, Hon. Minister of Education and Law, a State

School Day - Commencement of the Function

House Master, Prasad House (Srs), receiving the Cock-House Trophy from the Minister

Syamkumar, the School Captain Receiving Trophy for The best-Cadet, 1990-91 from the Chief Guest

Hon. Minister Shri. K. Chandrasekharan recording his appreciation

School-day-Bharatha Natyam An item from the Cultural show

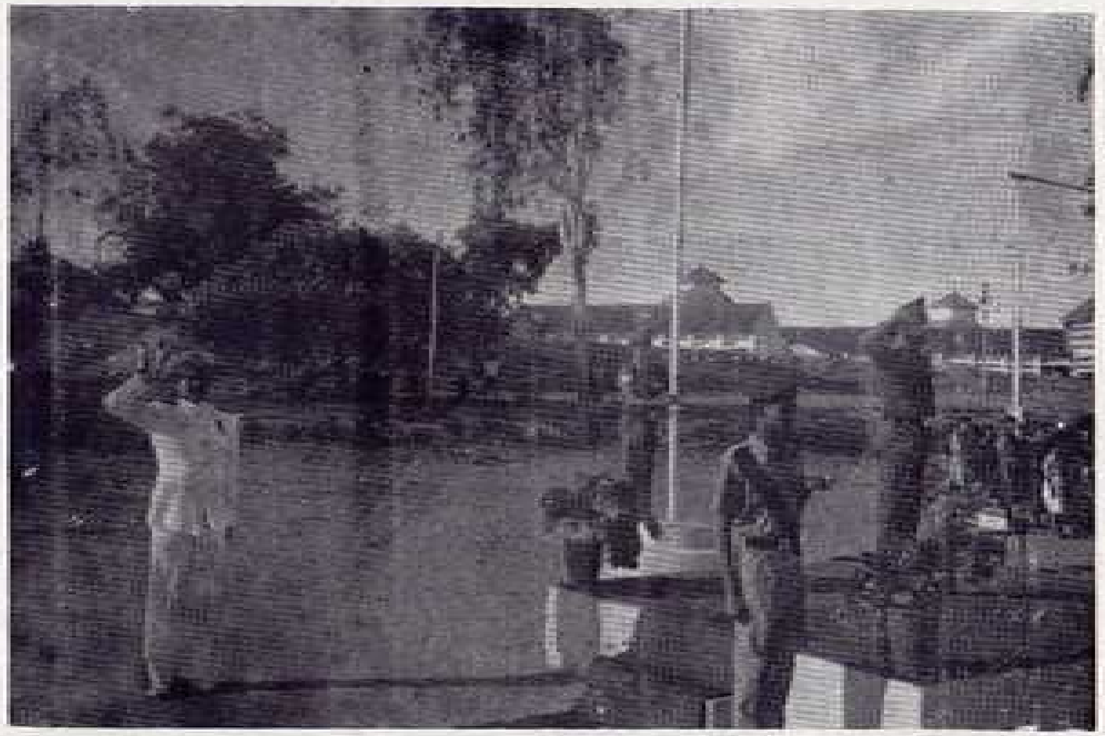

Republic Day-Celebrations-1991-Saluting the National Flag

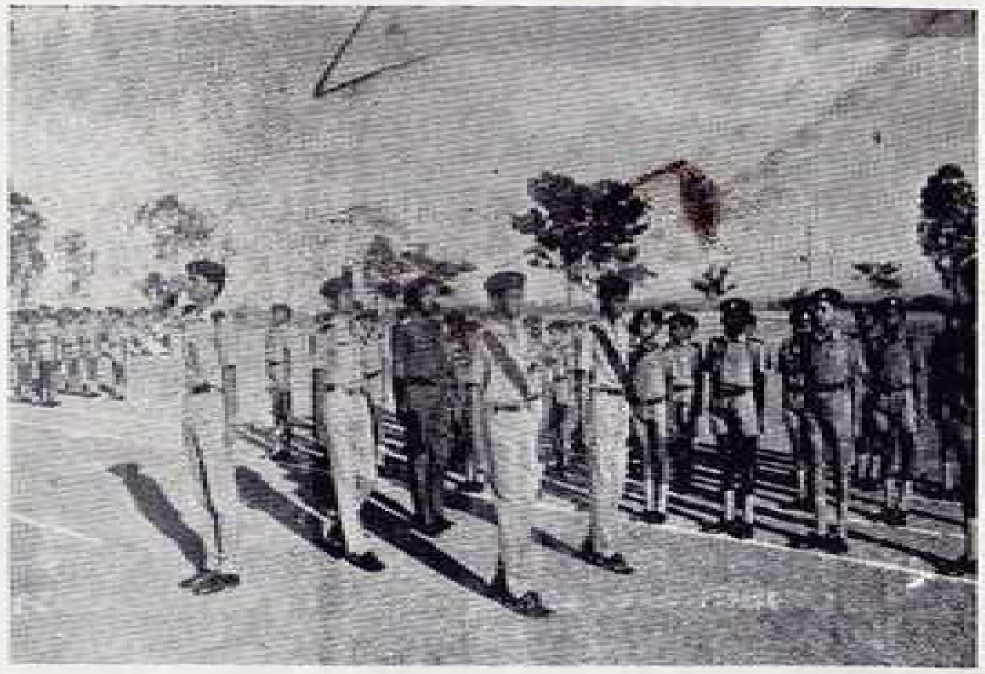

Principal inspecting the Parade

Republic day celebration-Sweets distributed to the children of the campus

Fare well to the XII Class students - Principal saying 'Good-bye' to each and everyone of them

★ हिन्दी विभाग ★

1 हिन्दी प्रेम — महाकवि वल्लत्तोल

2 मेरी नन्ही चिड़िया — डेनिस और विजु

3 सैर–केरल के एक झरने की — अनूप. आर

4 चिड़िया (कविता) — प्रियरंजन सिन्हा

5 मेरा भारत सुन्दर (निबंध) — सुरेश कुमार

6 बूझाओ पहेली — प्रवीण. व

7 सात चुटकुले — बिमिन.

8 आदर्श विद्यार्थी (निबंध) — प्रियरंजन सिन्हा

9 क्या आप जानते हैं ? — देवता नायर

10 कुछ शब्द: कुछ परिभाषाएं — मेहुल महेश

11 युद्ध की विभीषिका — श्री. गो. घ. टेकाले

12 नई युवा पीढी (नाटक) — प्रियरंजन सिन्हा

13 वल्लत्तोल: राष्ट्रीयता के वैतालिक — के. के. विश्वनाथ

मेरी नन्ही चिड़िया

डेनिस एलियास कक्षा छः
अनुवादक: बिजु माधवन कक्षा छः

जब मैं बहुत छोटा था मैं ने एक चिडिया खरीदी। वह बहुत छोटी चिडिया थी। मैं उसे बहुत प्यार करता था। मैं उसके साथ खेला करता था। जब भी मुझे कुछ मिलता था, मैं उसको देता था। ज्यादातर मैं उसको चावल खिलाता था। एक दिन मैं अपने माता पिता के साथ बाहर घूमने गया। जब मैं वापस आया तब चिडिया भूखी बैठी थी। मैं ने उसको चावल के दाने दिये और सोने चला गया। अगला दिन सोमवार था। मेरे घर में केक बनी थी। केक बनाने केलिए चीनी के पावडर की जरूरत होती है। केक बनाने के बाद थोडी सी चीनी बच गयी। मेरी माँ ने वह चीनी मुझे खाने केलिए दे दी। मैं ने सोचा कि हमें चीनी बहुत अच्छी लगती है तो क्यों न चिडिया को भी चीनी अच्छी न लगे ? यह सब सोचकर मैं ने अपनी चिडिया को चावल के साथ सारी चीनी दे दी। अगले दिन जब मैं उठकर चिडिया के पास गया, तब वह मर चुकी थी। उस दिन मेरे माता पिता ने मुझे बहुत डाँटा। अब भी जब मैं चिडियों को देखता हूं, तब मुझे मेरी चिड़िया याद आती है। हाय! मेरी नन्ही चिड़िया॥

> जागरूक की जय निश्चित है, हार चुके सोनेवाले।

सैर-केरल के एक झरने की

अनूप: आर २५३४
कक्षा: आठवीं

हम आठवीं कक्षा के छात्र दो फरवरी उन्नीस सौ इक्कानवे को पालरुवि नामक झरने की सैर पर निकले। हमने सुबह साढ़े छः बजे अपनी स्कूल बस से अर्क्कलकरा बाँध की ओर कूच की। वहाँ हम लोगों ने अनेक तरह की मछलियाँ देखी। वहाँ से चलकर हम पालोड़ बोटानिकल गार्डन्स की ओर जाने लगे। अब पहाड़ी रास्ता शुरू हो गया था। इस कारण हमारे रास्ते में अनेक छात्रों को मतली आई; वे उल्टी करने लगे। इस कारण बार बार बस को रोकना पड़ता था।

पालोड़ में हमने विविध प्रकार के पौधों को देखा। वहाँ के पौधों में अगर एक अमरीका का है तो दूसरा ब्रिटेन का। यह बगीचा केरल सरकार के अधीन है। पालोड़ से निकलकर हम ऑयिल पाम इन्डिया का कारखाना देखने गये। सारे भारत में इस तरह का यह एक ही कारखाना है जो लाल पाम तेल का उत्पाद करता है। लाल पाम तेल का फल भी लाल होता है। जो पाम तेल हम बाजार से खरीदते है वह लालपाम तेल नहीं है। वह पाम तेल वे अनेक कारखानों को भेज देते हैं। यह एस्टेट एक हजार एकड का है। वहाँ से हम कल्लड़ा बाँध गए। हमारा भोजन हमने वहाँ किया।

भोजन के बाद हम पालरुवि केलिए रवाना हुए। रास्ते में हमने अनेक वन्यप्राणियों को देखा। करीब साढ़े चार बजे हम पालरुवि पहुँचे इस स्थान केलिए आर्यंकाव चेक पोस्ट के पहले एक किलोमीटर दूरी पर ही बाई ओर को मुडना पड़ता है। करीब पाँच किलोमीटर रास्ता तै करने पर इस भव्य ऊँचे-दूध जैसे झरने के दर्शन होते है। नाम बडा ही सार्थक है–पाल दूध। दूध जैसा सफेद। हमने छोटे झरने के नीचे स्नान किया। उसका आनंद हम शब्दों में प्रकट नहीं कर सकते। वहाँ का प्रकृति - सौन्दर्य बहुत मनमोहक है। यहाँ पर मास्टरजी ने हमारे कई फोटो खींचे। अब साढे पाँच बज चुकाथा। चाय तैयार थी। चाय पीकर हम बस में बैठे। हमारी गाड़ी ऐसे चलती थी जैसे साँप चलता है। दूर दूर अनेक तरह के दृश्य देखे। कहीं से धुआँ आरहा था। इतने में जोर की वर्षा होने लगी। वाह! पूरा दृश्य ही बदल गया। करीब आधे घंटे में वर्षा थमी। अब अंधेरा छाने लगा। करीब दस बजे हम स्कूल पहुँचे।

हमारी यह सैर हम कभी भूल नहीं सकते।

बुझाओ पहेली

संग्राहक – प्रवीण- बी
कक्षा – ७ (नंबर – २६७७)

1 काला मुँह और लाल शरीर
कागजों को मैं खाता।
रोज शाम को फाड़ कर पेट
एक व्यक्ति उन्हें ले जाता।

उत्तर — लेटर — बाक्स

2 सात गाँठ की रस्सी
गाँठ–गाँठ में रस।
इसका उत्तर जो बताए
रुपया मिलेगा दस।

उत्तर — जिलेबी

3 नींद आने पर मैं हूँ आता
कल्पना लोक में तुम्हें ले जाता।

उत्तर — सपना

4 मध्य कटे तो सास बन जाऊँ
अंत कटे तो सार समझाऊँ।
मैं हूँ पक्षी रंग साफेद
बताओ बच्चो मेरे नाम का भेद।

उत्तर — सारस

जय

सात चुटकुले

संग्रहकर्ता–जिसिन
कक्षा ८

1 एक सिपाही ने चोर को गिरफ्तार किया।
चोर : 'हुजूर आप यहीं रुकें, मैं हथकड़ी लेकर आता हूँ।'
सिपाही : क्यों तू मुझे मूर्ख बनाता है, तू यहीं ठहर; मैं लाता हूँ हथकड़ी।

2 बब्बन मियाँ : तुम कैसे साबित कर सकते हो कि जानवर की आँखें तेज होती हैं?
अच्छन मियाँ : मैंने आजतक किसी जानवर को चश्मा लगाए नहीं देखा।

3 भिखारी : आपके पड़ोसी ने दो रोटियाँ दी हैं। आप भी कुछ दें।
पड़ोसी : उन्हें हजम करने केलिए 'हाजमोला टिकिया' ले जाओ।

4 एक डाक्टर से किसी ने पूछा – 'क्या आपने जीवन में कोई गलती की है?
'जी हाँ, एकबार मैंने एक लखपति का इलाज एक ही खुराक में कर दिया था'।

5 'मुझे भूल जाने की आदत हो गई है, क्या यह खतरनाक सिद्ध हो सकती है?'
'क्यों नहीं, यदि तुम सांस लेना भूल जाओ तो मौत भी हो सकती है।'

6 ग्राहक : यह चाय ठण्डी क्यों है?
बेरा : श्रीमान, यह चाय दार्जीलिंग की है।

7 बारिश में भीगता हुआ डाकिया आया और दर्वाजे पर आवाज दी – 'खत ले जाओ।'
नौकर ने निकलकर कहा – 'भई इतनी बारिश में क्यों आये, खत डाक से भेज दिया होता?

आदर्श विद्यार्थी

प्रियरंजन सिन्हा – २०८२

(प्रथमस्थान से पुरस्कृत निबंध)

मानव जीवन के चार प्रमुख भाग होते हैं। हैं ब्रह्मचर्य गृहस्थ, वानप्रस्थ और संन्यास। एक [आ]दर्श जीवन जीने के लिए हर मनुष्य को इन [चा]र पथों पर अपनी आयु के अनुसार अपने आप [क]ो समर्पित कर देना चाहिए। उसी प्रकार विद्यार्थी [जी]वन भी चार भागों में बंटे हुए हैं,- प्राथमिक, [मा]ध्यमिक, उच्चतर माध्यमिक और महाविद्यालय।

एक व्यक्ति को आदर्श बनने केलिए विद्या[ध्]ययन करना जरूरी होता है और इसी विद्या[ग्र]हण के समय जो विद्यार्थी अपने समय को [मू]ल्यवान समझता है, अपने शिक्षकों का आदर [क]रता है तथा उनसे उचित ढंग से ज्यादा से [ज्]यादा सीखने का प्रयास करता है वह प्राय: एक [आ]दर्श छात्र कहलाता है।

"काकचेष्टा, बकध्यानं, श्वाननिद्रा तथैव च
अल्पाहारी, गृहत्यागी विद्यार्थी पंचलक्षणम्।"

अर्थात् एक आदर्श विद्यार्थी के पाँच मुख्य लक्षण [हो]ने चाहिए जो हैं-कौए की तरह चेष्टा, बगुले [क]ी तरह ध्यान, कुत्ते की तरह सतर्क नींद और [ज]रूरत के अनुसार अपना खाना खाते हो तथा [गृ]हत्यागी हो।

"काम, मनोरथ से नही उद्यम से सिद्ध होते हैं"। [ए]क विद्यार्थी को अपने जीवन में सफल होने के [लि]ए कड़ी मेहनत भी करनी पड़ती है। एक विद्यार्थी [ज]ब ग्यारह से सोलह वर्ष के बीच की आयु में [ह]ोता तो वह सृजनात्मक या ध्वंसात्मक रूप धारण [क]रता है जो कि उसके भविष्य के चरित्र की घोषणा करता है। इस पाँच–छ: वर्ष के अंतराल में उसे सबसे सतर्क रहना पड़ता है। यह समय उसके विद्यार्थी जीवन का माध्यमिक काल कहलाता है। इस समय में स्कूलों में राजनीति आ जाती है और इसे समझने की कोशिश करता है और उच्चतर माध्यमिक एवं महाविद्यालय काल में तो वह इसमें कूद पड़ता है। भारत छोड़ो, जैसे आंदोलनो में इन नवयुवकों की जरूरत थी। लेकिन अब पढ़ाई के वक्त में राजनीति में कूदना अपने ही विनाश का कारण बनना है।

"जैसी संगति बैठिए तैसेही फल दीन्ह"

रहीम ने ठीक ही कहा है। स्कूलों और कालेजों में इस काल में बहुत से नशीले पदार्थ प्रचलित हो जाते हैं और जिस संगत में वह बैठता है, वैसा ही फल पाता है।

"विद्या विवादाय, धनं मदाय, शक्ति परेषां
परिपीडनाय।
खलस्य: साधोविपरीतमेतत् ज्ञानाय दानाय च
रक्षणाय॥"

एक दुष्ट मनुष्य अपनी विद्या को विवाद में, धन को मद में, शक्ति को दूसरे की पीड़ा पहुँचाने के काम लाता है; पर एक आदर्श विद्यार्थी आगे चलकर विद्या को ज्ञान, धन को दान और शक्ति से दूसरों की रक्षा के प्रयोग में लाता है।

विद्यार्थीजीवन में अनुशासन का बहुत महत्व है। ब्रह्मांड को अनुशासन बद्ध देखकर कामायनी का मनु एक प्रश्न करता है:-

"ग्रह नोचा कर किसकी सत्ता, सब करते
स्वीकार यहाँ।
मौन भाव के प्रवचन करते, जिसका वह
अस्तित्व कहाँ?"

इस प्रश्न का उत्तर सिर्फ अनुशासन है। इसलिए अनुशासन ही उसे महान बनाता है।

अपने विद्यार्थी जीवन में उसे ज्यादा से ज्यादा समय अपने गुरु की सेवा, सुश्रुषा तथा उनके मन को जानने में बिताना चाहिए। गुरुकुल में तो पहले गुरु के आदर पर ही हर चीज निर्भर रहती थी; लेकिन आज की शिक्षा प्रणाली में गुरु की सेवा का उतना महत्व नहीं रहा है। लेकिन गुरुदक्षिणा ही उसे आगे हर काम में सहायता करती है।

आदर्श विद्यार्थी के गुण ये हैं कि वह हर चीज में आदर्श रहे; सबों का प्यारा रहे; तभी इन्हीं आदर्श विद्यार्थियों द्वारा एक आदर्श भारत का निर्माण किया जा सकेगा।

"अति परिचै ते होत है
अरुचि अनादर भाय;
मलयागिरि की भीलनी
चन्दन देत जराय।"

क्या आप जानते हैं ?

संग्राहिका – देवता नायर: कक्षा १०

1 कामदेव के पाँच बाण–अरविन्द, अशोक, आम्रमंजरी, नवमालिका (मोगरा) तथा नील कमल फूलों के होते हैं।

2 चार देहावस्थाएँ–जागृति, सुषुप्ति, स्वप्न तथा तुरीय हैं।

3 इन्द्र की आठ नायिकाएँ (अप्सराएँ) – उर्वशी, मेनका, रम्भा, तिलोत्तमा, पूर्वचिति, स्वयंप्रभा, मिल्लकेशी, जनवल्लभा हैं।

4 सप्त पुरियाँ– अयोध्या, मथुरा, माया (हरद्वार) काशी, कांची, अवंतिका (उज्जैनी) तथा द्वारावती (द्वारिकापुरी) हैं।

5 अष्ट सिद्धियाँ – अणिमा, लघिमा, महिमा, गरिमा, प्राप्ति, प्राकाम्य, ईशित्व, वशित्व–हैं

6 चौदह रत्न जो समुद्र मंथन से प्राप्त हुएथे – लक्ष्मी, कौस्तुभ, पारिजातक, सुरा, धन्वन्तरी, चन्द्रमा, कामधेनु, ऐरावत, रम्भा, उच्चैश्रवा, कालकूट (विष) शार्ङ्ग धनुष, शंख, तथा अमृत–हैं

7 सप्तर्षि – कश्यप, अत्रि, भरद्वाज, विश्वामित्र, गौतम, जमदग्नि, तथा वशिष्ठ हैं

सोचिए तथा विचार कीजिए–

कुछ शब्द : कुछ परिभाषाएं

संग्राहक–मेहुल महेश कक्षा १०

आराम — जो कुछ भी काम करो उसे इस तरह से करो कि वह राम के लायक है और तुम उस काम को राम के लायक एक पर समझ कर दिल से उसे कह सको आ–राम आराम।

विश्वास विश्व में आस रखना ही विश्वास है। मतलब है विस्तार में श्वास लेना, केवल अपने में ही बद्ध रहना मौत है। जो विस्तार है उसमें रहना, श्वास लेना ही सच्चा जीवन है।

रोशनी — रोष–न यानि क्रोध–विक्कार नहीं। मोमबत्ती का मम यही है।

खुशबू — खुश–बू -- उसकी बू जो हमेशा खुश रहता है। हमेशा खुश खुदा, ईश्वर ही रहता है। ईश्वर आनंद है।

समाज सम + आज अर्थात् जिस दिन समाज अपने हरेक सदस्य को कह सकेगा तुम सब आज एक समान हो — उस दिन ही से समाज में प्रीति, नीति, शांति का उद्भव होगा।

— गुरुदयाल मलिक

युद्ध की विभीषिका

गोविन्द घ टेकाले

(संस्कृत विभागाध्यक्ष)

युद्धस्य वार्ता रम्या अर्थात् युद्ध का समाचार रम्य लगता है; किन्तु जब युद्ध हमारे जीवन को कष्टमय बनाता है तो यही समाचार दुखद बन जाताहै। कलिंग के युद्ध के बाद सम्राट अशोक ने युद्धविराम कर दिया और महात्मा बुद्ध के शांतिसंदेश का पालन किया; क्योंकि वे युद्ध की विभीषिका देख चुके थे।

आधुनिक युद्ध तो भयंकर विनाशकारी सिद्ध हुए है। द्वितीय विश्वयुद्ध के परिणाम अब भी भुगते जा रहे हैं। अब आया है खाड़ी–युद्ध। इस युद्ध ने तो पूरे विश्व को संकट में डालदिया है। खाड़ी–युद्ध के कारण तेल के मूल्य में वृद्धि तो होगी ही, किन्तु तेल पर्याप्त मात्रा में मिलना भी मुश्किल होगा। यातायात के सब साधन तेल पर चलते हैं, इसलिए रेलों, बसों और अन्य वाहनों को चलाने केलिए अधिक पैसा खर्च करना पड़ेगा। एक जगह से दूसरी जगह माल का परिवहन करने की कीमत भी बढ़ेगी और इससे सब चीजों का मूल्य बढ़ेगा। इस तरह खाड़ी युद्ध का आर्थिक परिणाम पूरी दुनिया को भुगतना पड़ेगा। सर्वे जना काञ्चनं आश्रयन्ते अर्थात् सभी लोग पैसे के पीछे लगे हुए रहते हैं। आर्थिक ढांचा बिगड़ने से व्यक्ति और देश भी संकट में पड़ेंगे। वित्तीय संकट का प्रभाव राजनीति पर जरूर पड़ेगा और इससे श्री चन्द्रशेखरजी की अल्पमत सरकार अधिक विपदा में लिप्त होगी।

खाड़ी युद्ध में अन्त में अणुबम का भी प्रयोग हो सकता है, जिससे मानव तथा पर्यावरण की नितान्त हानि हो सकती है। युद्ध के शुरु होने के बाद कुछ दिनों में शरणार्थियों का इराक और कुवैत से बाहर जाना शुरु हुआ है। लड़ाई में सैनिक और नागरिक बड़ी संख्या में मारे जाएँगे और अन्य बहुत लोग विकलांग बन सकते हैं।

इस तरह खाड़ी मरुभूमि और भी अधिक मरुमय होने की सम्भावना है। इसलिए शान्ति स्थापना की अत्यन्त आवश्यकता है। किन्तु जब तक सद्दाम हुसैन और जॉर्ज बुश शांति सन्देश को नहीं सुनेंगे तब तक युद्ध की विभीषिका का अन्त नहीं होगा।

नई युवा पीढ़ी - नये युग का आदर्श

प्रियरंजन सिन्हा, २०८२

कक्षा – १२

(प्रसाद हाउस द्वारा अपने हाउस डे पर दर्शाया गया ड्रामा।)

पात्र

1 गोपाल – लगभग 21 वर्ष का (माणिकलाल का पुत्र)

2 मोहिनी – लगभग 18 वर्ष की (किशनलाल की पुत्री)

3 किशनलाल – 45 वर्ष

4 माणिकलाल – 45 वर्ष

5 ईश्वरचन्द्र विद्यासागर – 25 वर्ष - एक साहित्यकार

6 पंडितजी

दृश्य - एक

(परदा खुलता है।

(स्टेजपर एक कोने में एक वृक्ष पड़ा है जो कि दो व्यक्तियों के छुपने के लिए काफी है। स्टेज थोड़ा सुनसान जगह का दृश्य है।)

(एक जोड़ी की हँसने की आवाज आती है। दोनों एक दूसरे के कंधे एवं कमर पर हाथ रखकर स्टेज पर आगमन करते है। दोनों नई पीढ़ी के उदाहरण हैं। लड़का, लड़की के कान में कुछ कहता है और वह ठहाके मारकर हँसती है। दोनो हँसते हैं।

मोहिनी (झुककर)-वाह, वाह।

गोपाल-चलो छोड़ो ये हँसी खुशी। अब थोड़ा काम की बात करते हैं।

मोहिनी – कौन सी बात?

गोपाल – हमारा ये छुप-छुप कर मिलना कितने दिन तक जारी रहेगा? हमें अपनी शादी की बात तय कर लेनी चाहिए।

मोहिनी – पर पापा?

गोपाल – तो चलो हम यहाँ से भाग चलते है।

मोहिनी – कोई आ रहा है।

गोपाल (चौंककर) – छुप जाओ। जल्दी

(किसी के आने की आहट सुनाई देती है। दोनों दौड़कर पेड़ के पीछे छुप जाते है। दोनों ओर से दो व्यक्ति कुछ सोचते हुए, जमीन को देखते हुए स्टेज पर प्रवेश करते है। दोनो सोचते हुए एक दूसरे से टकरा जाते है।)

माणिकलाल (आश्चर्यचकित होकर) अरे भाई साहब किशनलाल?

इधर कैसे आना हुआ।

किशनलाल (उतनी ही आश्चर्य से) अरे माणिकलाल। तुम? पर यहाँ कैसे?

माणिकलाल-अरे किशनलाल, क्या कहना? हमारा तो भाग्य ही फूटाहुआ है।

किशनलाल-क्या हुआ? कुछ बताओ तो।

माणिकलाल-आज के नए पीढ़ी के बेटे जो हैं नाकों दम कर रखा है। किसी का कोई खयाल ही नहीं है। दो दिन हुए घरपर दिखकर, उसी को ढूँढ़ने चला हूँ।

किशनलाल (थोड़ा मुस्कुरा कर, थोड़ा चिढ़ाए

हुए स्वर में) अरे मेरा भी तो वही हाल है। मगर बेटा नहीं, बेटी गई।

माणिकलाल-अब कहाँ ढूंढें उन्हें?

(दोनों सोच में डूब जाते हैं और इधर उधर चलने लगते हैं। एक साथ ही दोनों एक दूसरे की ओर मुड़ते हैं और ....)

किशनलाल (तुरंत गुस्से में आकर, माणिकलाल का कमीज पकड़कर)

बताओ मेरी बेटी कहाँ है ?

माणिकलाल (उलटे कॉलर पकड़कर) अबे दूंगा न एक झापड़। शर्म नहीं आती। अच्छा बताओ मेरा बेटा कहाँ है। कंजूस मक्खीचूस कहीं तूने अपने तीजोरी में तो नहीं छुपा रखा है।

किशलाल- क्या बकता है। तूने अपनी तीजोरी में छुपाई होगी।

माणिकलाल- तूने।

किशनलाल- तूने।

माणिकलाल- मैं पुलिस में रिपोर्ट दर्ज कराऊँगा।

किशनलाल- मैं भी तुम्हें देख लूंगा।

माणिकलाल- अरे तू क्या करेगा। चल हट।

(दोनों झुंझलाकर उलटी दिशा में बाहर चले जाते हैं और छुपे हुए नवयुवक एवं नवयुवती राहत की साँस लेकर बाहर आते हैं।

गोपाल- चलो बच गया।

(तुरंत किसी के आने की आवाज सुनाई देती है।

मोहिनी-कोई और आ रहा है। जल्दी छुप जाओ।

(वे तुरंत छुपने का प्रयास करते हैं पर ईश्वरचंद्र विद्यासागर का दौडते हुए प्रवेश और वे छुपते पकड़े जाते हैं।)

ई. वि. सागर - (समझकर की ये भागी हुई है, गाने लगते हैं।)

'तुमने घर छोड़ा है, रस्मों को तोड़ा है
दूर कहीं मत जाओ, नई दुनिया यहीं बसाओ।

(अब वे चारो ओर देखते हैं और ....) अरे कोई यहाँ था। (देखकर) अरे, अरे बाहर बाहर आओ मुझसे क्यों डरते हो, मैं कोई पुलीसवाला तो नहीं। मैं जानता हूँ: प्रेम रोग तो होता ही ऐसा है।

(दोनों अचम्भित होकर बाहर आजाते हैं और एक दूसरे को देखने लगते हैं।)

कल मैं ने एक फिलम देखी थी, हाँ अब याद आया ....)

'जब प्यार किया तो डरना क्या, छुप-छुप के आहें भरनाक्या ....

गोपाल- कृपया भगवान केलिए शांत हो जाइए।

ई. वि. सागर- हाँ, तुमने मुझे भगवान की याद दिला दी। बाल्मीकि ने रामायण लिखते समय कहा था ....

मा निषाद प्रतिष्ठां ....
.... काममोहितम्।

उस समय दो चिडियों के प्रेम के बीच में एक शिकारी आ पहुँचा था और तुम दोनो के बीच, तुम्हारे प्यार भरे जीवन के बीच, तुम्हारे पिताजी खड़े हैं।

गोपाल (घुटना टेककर) कृपया शांत हो जाओ। अपने फिलमी साहित्य को बंद करो और हमारी समस्या का समाधान करो।

ई. वि. सागर - मैं समझ गया तुम्हारी समस्या। ठहरो ....

(सोचने लगते हैं, तभी किसी पंडित जी का उधर से गुजरना) (जोर से बुलाते हैं) जी पंडितजी

(और दौड़कर उनके कदम पर गिर जाते हैं पर प्रणाम कर उनके पैर ही नही छोड़ते हैं)

पंडित जी - अरे मेरा पैर छोड़ो, पैर छोड़ो।

ई० वि० सागर - नहीं। मैं अपना सारा जीवन आपके चरणों में गुजार दूंगा। पंडितजी, मैं समस्याओं से घिरा हूँ।

पंडितजी - आज की दुनिया तो समस्याओं से ही भरी हुई है, अच्छा बताओ तुम्हारा दुःख।

ई० वि० सागर - आप इन दो पक्षियों को शिकारियों से बचाइए और इनके जीवन को बंधन में डाल दीजिए।

पंडितजी - मैं सब कुछ करने को तैयार हूँ: पर तुम मेरा पैर छोड़ो। (ई० वि० सागर उनका पैर छोड़ देते हैं तब ....)।

गोपाल (पंडितजी का आकर्षण खींचकर, मोहिनी की ओर देखते हुए) हमलोग शादी करना चाहते हैं।

पंडितजी - (फायदे की बात सोचकर, मुस्कुराते हुए) जल्दी तैयारियाँ करो।

(तैयारियाँ कर दी जाती है)

पंडितजी - हाँ, अब बैण्ड बजाओ।

(फिर सोचकर) अरे, पर बैण्ड तो है ही नहीं।

ई. वि. सागर- (उछलकर) मैं बजाऊँगा न पंडित जी, आप इन सब चीजों की चिंता न कीजिए।

पंडितजी- तो शुरु हो जाओ।

ई. वि. सागर - आप भी शुरु हो जाइए।

(शादी के अंतिम रिवाजे में जब जोड़ा दौड़कर आग के चारों ओर घूमने लगते हैं तब ....)

माणिकलाल- बेटा तुमने यह क्या किया?

किशनलाल- बेटी ये क्या कर दिया तूने

माणिकलाल- मैं ये शादी नहीं होने दूंगा।

पंडितजी- पर ये शादी हो गई।

किशनलाल- अब क्या होगा, मेरे भगवान (चिल्लाकर रोने लगते हैं।)

(दोनों एक दूसरे पर झुंझलाकर दौड़ते हैं तब .... किशनलाल की पुत्री माणिकलाल के एवं उनका पुत्र किशनलाल के पैर पकडते है। दोनों पिताजी पिघल जाते हैं तभी)

ई. वि. सागर- मिया बीबी राजी तो क्या करेग काजी। अब तो आप गले मिल जाइये।

(दोनों गले मिलते है तब ई. वि. सागर- गले मिला गले मिलो यारो गले मिलो-गाना लगाते हैं।)

दोनों पिताजी अपना काम खत्मकर कहते हैं - चलिऐ हमारा काम हो गया।

जोड़ी भी जाने लगती है तब पंडितजी दौड़कर दक्षिणा माँगते हैं।

गोपाल- दक्षिणा ? अभी देता हूँ .... भागो मोहिनी भागो

दोनों भाग जाते हैं और पंडितजी रोने लगते हैं साथ में सागरजी भी उनको देखकर रोने लगते है पर किरसी और के रोने की आवाज सुनकर पंडितजी उधर मुड़ते हैं और सागरजी को देखकर उनकी ओर दौडते है दक्षिणा मांगने पर ....)

ई. वि. सागर- भागो, ...।

परदा गिरता है।

वल्लत्तोल : राष्ट्रीयता के वैतालिक

के० के० विश्वनाथ

आधुनिक मलयालम साहित्य के कवियों की बृहत्त्रयी आशान्, वल्लत्तोल और उल्लूर हैं। इनमें वल्लत्तोल वर्तमानकाल के सर्वाधिक लोकप्रिय कवि हैं। केरल के आबाल-वृद्ध उनकी कविता पर मुग्ध हैं। उनके अनन्त काव्य-पारावार का अवगाहन करने पर सभी को मनोनीत भाव-मणियाँ प्राप्त हैं।

वल्लत्तोल की साहित्यिक-साधना 1905ई. में प्रारंभ हुई। उसी वर्ष उन्होंने 'वाल्मीकि - रामायण' का पद्यमय अनुवाद किया और 'केरल वाल्मीकि' के नाम से प्रसिद्ध हुए।

वल्लत्तोल-कविता का सुन्दर स्वरूप सर्वप्रथम 'बधिर-विलापम्' में प्रकट हुआ। उनकी अगली रचना 'चित्रयोगम' ने उन्हें महाकवि के सिंहासन पर बिठा दिया। यह एक लक्षण बद्ध महाकाव्य है। वल्लत्तोल की काव्य-रचना का उज्वल युग आगे ही प्रारंभ हुआ। समाज की प्रमुख समस्याओं का विवेचन करनेवाली कविताएँ उनकी धन्य तूलिका से निकली। इसी समय उन्होंने देशप्रेम की भावना से ओतप्रोत कविताएँ लिखीं:- इसी समय उन्होंने थोड़े-से कथा-काव्य, खंडकाव्य और बहुत-सी मुक्तक रचनाएँ लिखी। उनकी प्रमुख मुक्तक कविताओं का संकलन 'साहित्यमंजरी' के आठ भागों में किया गया है। ('साहित्यमंजरी' के और तीन भाग वल्लत्तोल के निधन के पश्चात् प्रकाशित हो चुके हैं।) 'साहित्यमंजरी' वल्लत्तोल की कीर्तिमंजरी है। साहित्यमंजरी के भावपूर्ण मधुर गीतकाव्य केरल के कण-कण को — जन-जन के मन-मन को — पुलकित करते हैं। उनके लघु कथा-काव्यों में बन्धनस्थनाय अनिरुद्धन' 'कोच्चुसीता' मग्दलन मरियम' आदि प्रसिद्ध हैं।

'केरल-कला-मंडलम्' वल्लत्तोल का चिरस्मारक है। इसकी स्थापना के द्वारा कथकली की प्रगति में उन्होंने जो योग दिया, वह कल्पांत काल तक केरल याद करेगा। आज केरल-कला-मंडलम् पल्लवित और पुष्पित होकर विश्व के कोने कोने में प्रसिद्ध हो गया है। हाल ही में उसकी स्वर्ण जयन्ती धूमधाम से मनायी गयी। वल्लत्तोल का अविश्रम परिश्रम, अतुल्य कला-प्रेम और अद्भुत व्यावहारिक ज्ञान इस संस्था की प्रगति के कारण रहे हैं।

वल्लत्तोल की प्रतिभा के पंख पौराणिक संस्कृति के नभ-तल पर पहुँचने का प्रयास करते रहे। उनकी 'पुराणंगल', 'मुट्टत्ते तुलसी' आदि कविताओं में पौराणिक विचार मिलते हैं। 'भारत-स्त्रियों की भावशुद्धि' में भारत की हिन्दु-स्त्रियों के अखंड पातिव्रत्य-धर्म की प्रशंसा है। पुराण पात्रों की परीक्षा आधुनिक कसौटी पर करने की साधना में उन्होंने बड़ी सफलता पायी। 'बन्दी अनिरुद्ध' उनका एक सफल खंडकाव्य है।

युगकवि वल्लत्तोल केरल के राष्ट्रीय कवि कहलाते हैं। उनके काव्य में गंभीर देशप्रेम की भावना कूट-कूट कर भरी हुई है। देशप्रेम उनके काव्य का मेरुदण्ड है। अपनी राष्ट्रीय विचार-धारा में वल्लत्तोल पहले जन्मदेश केरल को महत्व देते हैं—फिर भारत को। 'भारतप्पुषा,' भार्गव-स्वामिन तोषाम', 'मलयालत्तिन्टे तला',

तोषम' और 'एन्टे भाषा' इसके प्रत्यक्ष प्रमाण हैं। भारत का यशोगान करने में वल्लत्तोल को विशेष आनंद और नवोत्साह का अनुभव होता था। 'पोरा पोरा।' कविता में वे भारत की ध्वजा को आकाश तक पहुँचाना चाहते हैं। पाप मोचन' में कवि हरिजनों को मंदिर में प्रवेश देने की आवश्यकता पर समर्थन करता है। 'एन्टे गुरुनाथन' गांधीजी का एक पूर्ण शब्द-चित्र है।

वल्लत्तोल कोमल हृदय के कवि थे। उन्होंने दीन-दलित दुखी किसानों की व्यथा का मार्मिक वर्णन कई कविताओं में किया है।

वल्लत्तोल प्राकृतिक सौंदर्य के कवि के रूप में अत्यन्त प्रसिद्ध थे। कवि-कुल-गुरु कालिदास के प्रकृति-वर्णन से प्रभावित इस प्रतिभाशाली कवि ने सौंदर्य-क्षेत्र — सस्य श्यामल कोमल — केरल की रूपराशि क मन-मोहक वर्णन कई मुक्तक कविताओं में किया है। प्रकृति को परमात्मा की अपरंपार लीला की पृष्ठभूमि मानने की प्रवृत्ति वल्लत्तोल कविता में है।

वीणा-पाणी वाणी के प्रिय पुत्र वल्लत्तोल की कविता में 'कल्पना के सौ-सौ पंखुड़ियोंवाले नील-कमल हैं, संगीत की शत- कल्लोलिनी मंदाकिनी है और हृदय को छू लेने की क्षमता है। सन्देह नहीं कि आधुनिक मलयालम कवियों में वल्लत्तोल का स्थान अन्यतम है। उनकी कविताएँ माँ भारती के कंठहार हैं।

മലയാള വിഭാഗം

ഉള്ളടക്കം

1	അസ്തമയം	കവിത	ക്യാപ്റ്റൻ. ആർ. കെ. നായർ
2	നഷ്ടസ്വപ്നങ്ങൾ	ചെറുകഥ	ലിസ. എൻ
3	കർണ്ണാടക സംഗീതത്തിലെ ത്രിമൂർത്തികൾ	ലേഖനം	ജെ. എസ്. ബൈജു
4	ഓർമ്മകളുടെ ലോകത്തിൽ	ഗദ്യകവിത	അരുൺ മാത്യു
5	സാക്ഷരദീപം	കവിത	ഫാസിൽ. എ. എസ്
6	ധീരയായിരിക്കൂ ! കുട്ടീ, ധീരയായിരിക്കൂ!	ചെറുകഥ	ലീനാ വാസു
7	എങ്ങോട്ട് ?	ചെറുകഥ	കൃഷ്ണകുമാർ. വി. ഇ
8	വിടവാങ്ങൽ	കവിത	ഹർഷൻ. ആർ
9	അവൻ	ചെറുകഥ	രഞ്ജിത്. ആർ
10	പ്രസംഗം—ഒരു കല	ലേഖനം	പി. മുഹമ്മദ് കുഞ്ഞി
11	നമ്മുടെ സ്കൂൾ വളപ്പ്	ലേഖനം	ഡോ. സി. കെ. സി. നായർ

അസ്തമയം

ക്യാപ്റ്റൻ ആർ. കെ. നായർ

നീ വയോവൃദ്ധനായ് ശയ്യാവലംബിയായ്
മരണമഷിമുഖം കണ്ടു നടുങ്ങിടുമ്പോഴും
കാലഘട്ടത്തിൻ മുഖാംബുജത്തിൽ
നിൻ കരിഞ്ഞ വ്രണപ്പാടുകൾ കാർമേഘങ്ങളായ്
സുന്ദര സ്വപ്നങ്ങളാം തൻ ചാരുതാഴ്വരകളിൽ
ഒരുനാളും മറന്നെല്ലാം വെയിൽ കാത്തിരുന്ന നീ
ശീതള മുഹൂർത്തങ്ങളാം പങ്കിടാൻ നിനക്കൊപ്പം
നൂറായിരം പേർ തൻ ചങ്ങാത്ത പ്രയാസങ്ങളും !
ഇന്നു നിൻ ദേഹിയിലൂഷ്മാവുറഞ്ഞപ്പോഴും,
ഘനീഭവിച്ച ദുഃഖം നിൻ കൺകുണ്ടിൽ പൊടിഞ്ഞപ്പോഴും,
കണ്ണുനീർ തുടയ്ക്കുവാൻ ആരാരും തുനിഞ്ഞില്ല.
പുത്രനും കളത്രവും കയർത്തു വിളിക്കുന്നു
പുത്രിമാർ നിന്നിലപരനെ ദർശിക്കുന്നു.
നിന്റെ വസന്തത്തിൽ തൂമധു നുകർന്നവർ
ശുഷ്കമാം ഗ്രീഷ്മത്തിലൊന്നായ് പിരിഞ്ഞുപോയ്.
ഏകാന്ത വാസിയായ് നീയിന്നിരിക്കുമ്പോഴും
കണ്ണുനീർ മാത്രം കൂട്ടിനായ് ബാക്കിയായി.

കഥ

നഷ്ടസ്വപ്നങ്ങൾ

ലിസ. എൽ
റോൾ നമ്പർ. 2310; ക്ലാസ്സ് XI A

പതിവുപോലെ അന്നും ചന്ദ്രു കത്തുകൾ പരിശോധിക്കാനിരുന്നു. 'കെ. ചന്ദ്രൻ' എന്ന വിലാസത്തിലെ കത്തുകൾ ആദ്യം പൊട്ടിച്ചു വായിച്ചു തുടങ്ങി. ആരാധകരുടേതാണധികവും. തന്റെ പുതിയ കൃതിയെ അഭിനന്ദിച്ചും വിമർശിച്ചും ഉള്ള കത്തുകൾ. ചില പ്രേമലേഖനങ്ങളും ഇല്ലാതില്ല. ആ കത്തുകളെല്ലാം തരംതിരിച്ച് മാറ്റിവച്ചു.

അന്ന് മൂന്നു കത്തുകളാണ് 'കൃഷ്ണചന്ദ്രൻ' എന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ വന്നത്. തന്നെ അടുത്തു പരിചയമുള്ളവർ മാത്രമേ കത്തിൽ തന്റെ മുഴുവൻ പേരും വയ്ക്കുകയുള്ളൂ. അതിനാൽ ആ കത്തുകൾക്ക് പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ വേണമല്ലോ എന്നു കരുതിയാണ് അത് മാറ്റിവച്ചത്. രണ്ടു കത്തുകൾ കൈപ്പടകൊണ്ടുതന്നെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അമ്മയുടേതും കണ്ണന്റേതുമാണവ. മറ്റേ കത്ത് ആരുടേതാണെന്നറിയുന്നതിനായി ആദ്യം അതു പൊട്ടിച്ചു. രണ്ടു മാസം മുമ്പ് ഡില്ലിയിൽ കോൺഫറൻസിനു പോയപ്പോൾ പരിചയപ്പെട്ട മി. സിംഗിന്റേതായിരുന്നു ആ കത്ത്.

രണ്ടാമത്തെ കത്ത് അമ്മയുടേതായിരുന്നു. അത് പൊട്ടിക്കുമ്പോഴേ ഉള്ളടക്കത്തെക്കുറിച്ച് ഊഹിച്ചിരുന്നു. പരാതികളും പരിഭവങ്ങളും നിറഞ്ഞതാണ് അമ്മയുടെ കത്തുകൾ. അയാൾ കത്തു പൊട്ടിച്ചു വായിച്ചു. തന്റെ അനന്തിരവൻ കണ്ണന്റെ വിവാഹം നിശ്ചയിച്ച വിവരവും താൻ ഇനിയെങ്കിലും വിവാഹിതനാകണമെന്ന അപേക്ഷയും— അങ്ങനെ നീളുന്നു അമ്മയുടെ കത്ത്.

ആ കത്തും കയ്യിൽ വച്ച് ചന്ദ്രു ആലോചിച്ചു. തന്നെക്കാൾ ഒന്നരമാസത്തെ ഇളപ്പമേയുള്ളൂ കണ്ണൻ എന്ന കൃഷ്ണമോഹന് സുശീലച്ചേച്ചിയുടെ മൂത്ത മകൻ. താനും അയാളും തമ്മിൽ വെറും ഒന്നരമാസത്തെ വ്യത്യാസമേയുള്ളൂ. ഇപ്പോൾ രണ്ടുപേർക്കും ഇരുപത്തിയഞ്ചു വയസ്സ്. തനിക്ക് ആറു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ അച്ഛൻ മരിച്ചു. അന്നു മുതൽ നീണ്ട പന്ത്രണ്ടു വർഷക്കാലം താൻ ചേച്ചിയുടെ വീട്ടിൽ ആയിരുന്നു. ചേച്ചി രണ്ടു മക്കളായാണ് ഞങ്ങളെ വളർത്തിയത്. ഞങ്ങളും അങ്ങിനെയായിരുന്നു. അമ്മാവനും മരുമകനുമായല്ല, സഹോദരന്മാരായിട്ടായിരുന്നു വളർന്നത്. അതിലുപരി നല്ല ചങ്ങാതിമാരായിരുന്നു. ഡിഗ്രിക്കു പോയതോടെയാണ് ഞങ്ങൾ അകന്നത്. അവന് ഡോക്ടർ ആകാനായിരുന്നു ആഗ്രഹം. തനിക്ക് അധ്യാപനത്തിലും. ഡിഗ്രിയെടുത്തയുടനെ തനിക്ക് ഒരു സുഹൃത്തിന്റെ സ്കൂളിൽ ജോലി ലഭിച്ചു. അവനോ ഇപ്പോൾ സ്വന്തമായി നഴ്സിംഗ്ഹോം നടത്തുന്നു. പക്ഷെ ഈ അകൽച്ച ഞങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തിന് ഒരു കുറവും ഉണ്ടാക്കിയില്ല. കത്തുകളിലൂടെയും ഒഴിവുകാലങ്ങളിൽ ഒരുമിച്ച് സമ്മേളിച്ചും ഞങ്ങൾ ഈ കുറവ് പരിഹരിച്ചു പോന്നു.

കഴിഞ്ഞ ഒഴിവുകാലത്ത് താനും കണ്ണനും ...യുമായിരുന്നു തറവാട്ടിൽ. ഇളയച്ഛന്റെ മകളാണ് ശ്രദ്ധ ഇപ്പോൾ ബി. എ.യ്ക്ക് പഠിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ മൂന്നുപേരും കൂടി ആകെ ...മേളം തന്നെയായിരുന്നു. ത്രിമൂർത്തികളായി അങ്ങിനെ വാഴുമ്പോഴാണ് ശ്രദ്ധ ഒരു പുതിയ കഥാപാത്രത്തെ പരിചയപ്പെടുത്തിയത്. — 'ഗീത' ഞങ്ങളുടെ വീടിന്റെ രണ്ടു വീടിനപ്പുറത്താണത്രേ അവളുടെ വീട്. പുതിയ താമസക്കാരാണ്. അധികമാരോടും അടുപ്പം കാണിക്കുന്നവളല്ല ശ്രദ്ധ. അതുകൊണ്ട് ഈ പുതിയ കുട്ടിയും അത്ര മോശക്കാരിയാവില്ലെന്നു ഞങ്ങൾ ഊഹിച്ചു. അല്ലെങ്കിൽ ശ്രദ്ധ ഇത്രമാത്രം അടുക്കുകയോ ഞങ്ങൾക്ക് അവളെ പരിചയപ്പെടുത്തുകയോ ഇല്ലായിരുന്നല്ലോ. ഞങ്ങളുടെ ഊഹം തെറ്റിയില്ല. ഡിഗ്രിക്കാരിയാണെങ്കിലും അതിന്റെയൊരു ഗമയില്ലാത്തൊരു നാടൻ പെൺകുട്ടി!

ഗീതയെ എനിക്ക് നന്നേ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. എന്റെ ജീവിതപങ്കാളിയാക്കാൻ പറ്റിയ പെൺകുട്ടി. എന്റെ ഭാവനയിലുണ്ടായിരുന്ന അതേ സ്വഭാവക്കാരി. എങ്ങനെയോ ഞാൻ ആകൃഷ്ടനായി. നിശ്ശബ്ദമായി ആ നീണ്ട കണ്ണുകളും എന്നോട് അതു തന്നെയല്ലേ അപേക്ഷിക്കുന്നതെന്ന് ഞാൻ ബലമായി സംശയിച്ചു. അങ്ങിനെ ഞങ്ങൾ മനംകൊണ്ട് മംഗല്യംവരിച്ചു.

വിവരം അമ്മയോടു പറയണം എന്നു വിചാരിച്ചതാണ്. അമ്മയ്ക്കും അവളെ ഇഷ്ടമാ...ന്നതിനാൽ എതിർക്കില്ലെന്നുറപ്പുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ അപ്പോൾ സമയമായില്ലെന്നോർത്തു പറഞ്ഞില്ല. ഇപ്പോൾ സമയമായിരിക്കുന്നു. അയാളോർത്തു അടുത്തയാഴ്ച തന്നെ നാട്ടിലേക്കു പോകാം എന്നു നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ അടുത്ത കത്തെടുത്തു. കണ്ണന്റെ കത്ത്, വിവാഹകാര്യത്തെക്കുറിച്ചെഴുതിയിരിക്കുന്ന ഭാഗത്തെത്തിയപ്പോൾ ഒന്നുകൂടി ശ്രദ്ധിച്ചു വായിച്ചു തുടങ്ങി. ചന്ദ്രു അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ഞെട്ടിപ്പോയി.........

“ചന്ദ്രുമാമയ്ക്ക് ആ പെൺകുട്ടിയെ നന്നായറിയാം. കഴിഞ്ഞ ഒഴിവുകാലത്ത് നമ്മോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന ഗീതയെ ചന്ദ്രുമാമ മറന്നു കാണില്ലല്ലോ. എനിക്ക് ആ കുട്ടിയെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. അവൾക്കും വീട്ടുകാർക്കും എതിർപ്പില്ല. വാക്കുകൊണ്ട് എല്ലാം ഉറപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ചന്ദ്രുമാമയുടെ കല്യാണം കഴിയാതെ ങ്ങിനെയാ എന്റേത്? ചന്ദ്രുമാമ ഇനി എന്നാണ് വിവാഹത്തെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കുന്നത്?”

തന്റെ മനക്കോട്ടകളെല്ലാം നിമിഷങ്ങൾകൊണ്ട് തകർന്നു വീഴുന്നത് അയാൾ മനസ്സിലാക്കി. അല്പസമയത്തിനു ശേഷം മനസ്സിന്റെ സമനില പാലിക്കാൻ ശ്രമിക്കവേ അയാളോർത്തു താൻ വൈകിപ്പോയിരിക്കുന്നു. എന്നാലും അയാളൊരുകാര്യം തീരുമാനിച്ചു. ഇത് മറ്റാരുമറിയേണ്ട കണ്ണനെങ്ങാൻ അറിഞ്ഞാൽ തനിക്കുവേണ്ടി അവൻ പിൻമാറാനും സാധ്യതയുണ്ട്. അത് ഒരിക്കലും സംഭവിക്കരുത്. അതിനാൽ ഈ വിവരം അവനറിയരുത്. താൻ അവന്റെ അമ്മാവനാണ്. മരുമകനുവേണ്ടി ഇത്രയെങ്കിലും ചെയ്യാൻ അമ്മാവനു കഴിയണം. അയാളുറച്ചു. പക്ഷേ ജീവിതസഖിയായി മനസാവരിച്ച പെൺകുട്ടിയെ ഇന്നുമുതൽ മരുമകളായി കാണാനുള്ള പ്രയാസം അയാളെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

അവധിയെടുത്ത് നാട്ടിലെത്തിയ അയാൾ അമ്മാവന്റെ സ്ഥാനത്തു നിന്ന് കടമയെല്ലാം നിർവ്വഹിച്ചു. യാത്ര പറഞ്ഞ് തിരിയുമ്പോൾ അയാളുടെ മനസ്സ് വിങ്ങുകയായിരുന്നു.

പക്ഷേ അയാളിലെ കവിക്ക് ഒരു പ്രമേയം ലഭിച്ചിരുന്നു. അയാളുടെ അടുത്ത കവിതയായ 'നഷ്ടസ്വപ്നങ്ങളി'ൽ അയാൾ തന്റെ ദുഃഖം ഇറക്കിവയ്ക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. 'നഷ്ടസ്വപ്നങ്ങൾ'ക്ക് ആരാധകർ പ്രശംസകൾ വാരിച്ചൊരിഞ്ഞു. മൂകമായി അതേറ്റു വാങ്ങുമ്പോഴും അയാളുടെ മനസ്സിന്റെ കോണിൽ ആരോ തേങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ലേഖനം

കർണ്ണാടക സംഗീതത്തിലെ ത്രിമൂർത്തികൾ

ജെ. എസ്. ബൈജു
റോൾ നമ്പർ. 2137; ക്ലാസ്സ് XI

കാലവും പ്രകൃതിയും രാഗവും താളവുമായി ലയിച്ചൊഴുകുന്ന പ്രപഞ്ച ചേതനയാണ് സംഗീതം. രാപ്പകലുകൾക്കിടയിൽ യാമങ്ങൾക്കും, ഋതുസംക്രമങ്ങളുടെ മൃദുസ്വനങ്ങൾക്കും, എന്തിന്, ജീവന്റെ പ്രതീകമായ ഹൃദയസ്പന്ദനത്തിനുപോലും അതിന്റേതായ സംഗീതമുണ്ട്. കാലദേശങ്ങളിലൂടെ പരിണമിച്ചുവന്ന ദക്ഷിണേന്ത്യൻ സംഗീത സംസ്കാരത്തിൽ നിന്നും ഉരുത്തിരിഞ്ഞു വന്നതാണ് കർണ്ണാടക സംഗീതം. കാവ്യാംശത്തിനും സംഗീതാംശത്തിനും തുല്യ പ്രാധാന്യം നൽകുന്ന ഈ ദക്ഷിണേന്ത്യൻ കലയിൽ ദൈവീകമായ കൃതികൾക്കാണ് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നൽകുന്നത്. കർണ്ണാടക സംഗീതത്തിന്റെ ഔന്നത്യത്തിലെത്തി ബ്രഹ്മജ്ഞാനം മാത്രമല്ല ബ്രഹ്മസാക്ഷാത്കാരം കൂടി കൈവരിച്ച മഹാന്മാരായ ത്രിമൂർത്തികളാണ് ത്യാഗരാജസ്വാമികളും മുത്തുസ്വാമിദീക്ഷിതരും ശ്യാമശാസ്ത്രികളും.

കഴിഞ്ഞ അര നൂറ്റാണ്ടായിട്ട് സംഗീത സദസ്സുകളിൽ ത്യാഗരാജകൃതികൾ മുന്നിട്ടുനിൽക്കുന്നതിൽ ഒട്ടും അത്ഭുതമില്ല. സ്വദേശികൾക്കും വിദേശികൾക്കും ഒരു പോലെ പ്രശംസനീയനായ ഈ മഹാൻ 1767-ൽ തമിഴ് നാട്ടിലെ തഞ്ചാവൂർ ജില്ലയിലെ തിരുവാരൂരിലാണ് ജനിച്ചത്. മുത്തച്ഛൻ ഗിരിരാജ കവിയുടേയും ഗുരു സോന്തിവെങ്കടരമണയ്യരുടേയും കീഴിൽ അദ്ദേഹം വേദവും വ്യാകരണാദി ശാസ്ത്രങ്ങളും പഠിച്ചു. ചെറുപ്പകാലം മുതലേ സംഗീതത്തിൽ തത്പരനായിരുന്ന ത്യാഗരാജന് പല ബുദ്ധിമുട്ടുകളും സഹിക്കേണ്ടിവന്നു. വർഷങ്ങളിലൂടെയുള്ള ധ്യാനനിരതമായ സാധനയിലൂടെയാണ് അദ്ദേഹം പ്രശസ്തിയുടെ പരകോടിയിൽ എത്തിയത്. ആസ്ഥാന വിദ്വാനായിരിക്കാൻ പല രാജാക്കന്മാരും ക്ഷണിച്ചെങ്കിലും ഐഹികസുഖങ്ങളും പദവിയും ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത അദ്ദേഹം അത് നിരസിക്കുകയാണുണ്ടായത്. ഇത്തരം ഒരു ക്ഷണത്തിന് മറുപടിയായിട്ടാണ് നരസ്തുതിയേക്കാൾ നല്ലത് രാമഭജനമാണെന്നുള്ള ആശയം വളരെ ചമത്ക്കാരത്തോടെ പറയുന്ന "നിധിചാല സുഖമാ........" എന്ന കല്യാണി രാഗകൃതി രചിച്ചു. "നിധിചാല സുഖമതി"ലദ്ദേഹംപറയുന്നു. "നിധിയില്ല, സന്നിധിയാണ് പരമാനന്ദത്തിന്റെ മാർഗം". രാമനാമം ഉരുവിടുന്നത് ത്യാഗരാജന്റെ സ്വഭാവമായിരുന്നു. തൊണ്ണൂറ്റിയാറു കോടി തവണ രാമനാമം ചൊല്ലി രാമദർശനം നേടി എന്നാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്.

രാമസിദ്ധാന്തത്തിലും ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിലും അടിയുറച്ചതായിരുന്നു ത്യാഗരാജകൃതികൾ. പൂർണ്ണ ചന്ദ്രിക രാഗത്തിൽ രചിച്ച "തെലിസിരാമ"...., "രാമനീയെഡപ്രേമാ".... എന്നീ കൃതികളിൽ ദൈവീകത തുളുമ്പിനിൽക്കുന്നത് കാണാം. ത്യാഗരാജകൃതികൾ മുഴുവൻ അപഗ്രഥനം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഇതിഹാസങ്ങളും മറ്റ് പുരാണങ്ങളും അദ്ദേഹത്തെ എത്ര മാത്രം സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാകും. ഭാവനാവൈവിധ്യമുള്ളതും സൃഷ്ടിപരമായി അസ്സലായതുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഗീതം. സംഗീതം കൊണ്ട് അത്ഭുതങ്ങൾ വരെ അദ്ദേഹം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതായി വിശ്വസിക്കുന്നു. കിണറ്റിൽ വീണ് മരിച്ചുപോയ ബ്രാഹ്മണനെ "ശ്രീരാമപാദമാ...." എന്ന കീർത്തനം പാടി പുനർജീവിപ്പിച്ചു എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. അവസാന കാലത്ത് സന്യാസം സ്വീകരിച്ച ഈ ദിവ്യൻ 1847-ലെ ഒരു പഞ്ചമി ദിവസം സമാധിയടഞ്ഞു.

1775-ൽ തിരുവാവൂരിലെ തന്നെ പ്രസിദ്ധ വിദ്വാനും ഹംസധ്വനി രാഗത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാവുമായ രാമസ്വാമി ദീക്ഷിതരുടെ മകനായി മുത്തുസ്വാമിദീക്ഷിതർ ജനിച്ചു. ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ സംഗീതാഭ്യാസം കിട്ടിത്തുടങ്ങി. പിന്നീട് കാശിയിൽ ജപമിരുന്നപ്പോൾ ശ്രീമുരുകൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെനാവിൽ കൽക്കണ്ടക്കഷണം നിക്ഷേപിച്ചു എന്നൊരു ഐതിഹ്യം ഉണ്ട്. അങ്ങനെയാണുപോലും അദ്ദേഹത്തിന് യഥാർത്ഥ സംഗീതജ്ഞാനം കിട്ടിയത്.

ഭാരതീയ ക്ഷേത്ര സംഗീതത്തിന്റെ [illegible] എന്നറിയപ്പെടുന്ന ദീക്ഷിതരുടെ ആലാപനത്തിലെ ഭക്തിസാന്ദ്രവും താളാത്മകവുമായ വശ്യശക്തി നമ്മെയെല്ലാം വിസ്മയിപ്പിക്കുന്നതാണ്. വർഷങ്ങളുടെ ധ്യാനനിരതമായ സാധനയിലൂടെയാണ് അദ്ദേഹം ഇതു സാധിച്ചത്. ഗാനഭംഗിയിലും കണ്ഠശുദ്ധിയിലും അദ്ദേഹത്തിന് തുല്യനായി അധികം സംഗീതജ്ഞർ ഭാരതത്തിൽ ജനിച്ചിട്ടില്ല. ദൈവീകമായ ആശയത്തെ കാവ്യോചിതമായ ഭാഷയിൽ പൊതിഞ്ഞ് കർണ്ണമാധുര്യത്തോടുകൂടി പാടി ഫലിപ്പിക്കാൻ ദീക്ഷിതരെപ്പോലെ മറ്റാർക്കും തന്നെ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം തിരുവാവൂരിലെ ദേവനായ ത്യാഗരാജനെപ്പറ്റി അനേകം കീർത്തനങ്ങളെഴുതി.

ഒരിക്കൽ "ആനന്ദാമൃതാകർഷിണി" എന്നാരംഭിക്കുന്ന അമൃത വർഷിണി രാഗത്തിലുള്ള കീർത്തനം പാടിയതായും അതിൽ "വർഷയ വർഷയ" എന്ന സ്ഥാനം എത്തിയപ്പോഴേക്കും മഴപെയ്തതായും പറയപ്പെടുന്നു. ആ മഹാത്മാവിനുള്ള അന്യാദൃശ്യമായ പാടവത്തിന് കൂടുതൽ എന്ത് ഉദാഹരണമാണ് വേണ്ടത്! ദീക്ഷിതരുടെ കൃതികൾ അധികവും സംസ്കൃതത്തിൽ രചിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഗാനലോകത്തിനും സംഗീതപ്രേമികൾക്കും ഒട്ടനേകം അമൂല്യസമ്പത്തുകൾ നൽകിയിട്ട് 1835-ൽ ഈ പുണ്യാത്മാവ് ഇഹലോകവാസംവെടിഞ്ഞു.

1763-ൽ തിരുവാവൂരിൽ തന്നെയാണ് ശ്യാമശാസ്ത്രികളും ജനിച്ചത്. സ്വന്തം അമ്മാവന്റെ പക്കൽ നിന്നും സംസ്കൃതത്തിലും, തെലുങ്കിലും പാണ്ഡിത്യം നേടി. കാശിയിൽ നിന്നു വന്ന സംഗീത സ്വാമിയുടെ കീഴിൽ അദ്ദേഹം സംഗീതമഭ്യസിച്ചു. ത്യാഗരാജനും ദീക്ഷിതർക്കുമുണ്ടായിരുന്ന ദാരിദ്ര്യം ശാസ്ത്രികളെ തീണ്ടിയിരുന്നില്ല. തഞ്ചാവൂർ രാജാവ് അദ്ദേഹത്തിന് വേണ്ടത്ര സ്വത്ത് നൽകിയിരുന്നു. ഭാവനയുടെ വൈശിഷ്ട്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിൽ തെളിഞ്ഞു കാണാമായിരുന്നു. മിക്ക കൃതികളും കവനകലാചാതുര്യത്തിന്റെയും കല്പനാശക്തിയുടേയും അച്ചിൽ കടഞ്ഞെടുത്തതാണ്. അനേകം സ്വരങ്ങൾ, വർണ്ണങ്ങൾ, കീർത്തനങ്ങൾ എന്നിവ അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം അവതരിപ്പിച്ച പ്രമേയവും, മധുരാക്ഷരങ്ങളുടെ തേനിൽ മുക്കിയെടുത്ത ആ രാഗവും ശാസ്ത്രിയുടെ കൃതികൾക്ക് തികച്ചും പൂർണ്ണത നൽകി. ചില്ലാ ദോഷങ്ങളെല്ലാം

ഗദ്യകവിത

ഓർമ്മകളുടെ ലോകത്തിൽ

അരുൺ മാത്യു
റോൾ നമ്പർ. 2179; ക്ലാസ്സ് XII C

ബാലാദിത്യൻതന്റെ തേരിൽ ദൈനംദിന യാത്ര തുടങ്ങുകയാണ്. യുഗാന്തരങ്ങളായി പ്രാവർത്തികമാക്കിയിരുന്ന ആഗോള പ്രയാണം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാൽപുഞ്ചിരി കിഴക്ക് ദർശിച്ചതു മുതൽ-കാമുകന്റെ സാമീപ്യത്തിലെ കാമുകിയെപ്പോലെ – വല്ലികളും വൃക്ഷങ്ങളും വികാരപുളകിതരാകുകയാണോ ? അതെ, ദിവാകരന്റെ ദിവ്യതയിൽ അവ സ്വയം ഊറ്റം കൊള്ളുന്നു. കോരിത്തരിക്കുന്നു. ആ കരലാളനമേറ്റ് വെട്ടിത്തിളങ്ങുന്നു. പുഞ്ചിരിയുടെ ചെപ്പുതുറക്കുന്നു. പക്ഷികളുടെ കളകൂജനങ്ങൾ പ്രപഞ്ചത്തെ ഉല്ലാസഭരിതമാക്കുന്നു. പ്രകൃതി തന്റെ കൊച്ചു വികൃതികൾപോലും മറന്ന് ഇതിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്നു. എങ്ങും എവിടെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും സന്തോഷത്തിന്റെയും പ്രതീതിമാത്രം. സ്വച്ഛം! സുന്ദരം!!

ഈ നയനമനോഹര ദൃശ്യങ്ങളുടെ നടുവിലും ഒരു നെരിപ്പോടിനുള്ളിൽപ്പെട്ട അവസ്ഥയായിരുന്നു എനിക്ക്. വിതുമ്പുന്ന ചുണ്ടിലും നിറയുന്ന കൺകോണുകളിലും മാത്രമല്ല ശരീരത്തിന്റെ ഓരോ സൂക്ഷ്മാണുവിലും വിവിധ വിചാരങ്ങൾ വിളയാടുകയാണ്. യാതൊരു അല്ലലുമില്ലാത്ത സന്തോഷത്തിന്റെയും സമൃദ്ധിയുടെയും മടിത്തട്ടിൽ കൊഴിഞ്ഞുവീണിരുന്ന ദിനങ്ങൾ ഒരിക്കലും തിരിച്ചു വരാത്തവയാണെന്നറിയാമെങ്കിൽ പോലും വീണ്ടും വീണ്ടും ആശിച്ചു പോകുന്ന നിമിഷങ്ങൾ.

തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുണസമുച്ചയത്തിൽ മുങ്ങിപ്പോകും. 1827 ലാണ് ഇദ്ദേഹം അവതരിച്ചത്.

ഭാരതത്തിന്റെ ഉച്ച സാംസ്കാരിക പൈതൃകത്തിന്റെ ഉജ്ജ്വല പ്രതീകമാണ് ഈ മൂന്ന് ഗാന കോകിലങ്ങളും. ഭാരതത്തിന് കിട്ടിയിട്ടുള്ള വിശിഷ്ടാഭരണങ്ങളിൽ ഒന്നായി ഈ ത്രിമൂർത്തികൾ സംഗീതലോകത്തിൽ എന്നും അമരന്മാരായി നിലനിൽക്കും. □

പക്ഷേ ഈ നിമിഷത്തിൽ മിഥ്യാഭിമാനത്തിന്റെ ഇങ്ങേ തലപ്പത്തുനിന്നു കൊണ്ട് നോക്കുമ്പോൾ എങ്ങും ഒരു ശൂന്യത. ഒന്നിനും ഒരു തെളിച്ചവുമില്ല. അപാരത. അന്തമില്ലാത്ത, അതിർ വരമ്പുകളില്ലാത്ത, അപാരത. ഈ അംബരം പോലും എത്ര സുന്ദരം, സന്ദേഹമില്ലാതെ പറവകൾ തലങ്ങുംവിലങ്ങും വിഹരിക്കുന്നു. അതിന് താഴെ ഈ മരുപ്പരപ്പിൽ ജീവിതമാകുന്ന അനന്ത വീഥിയിൽക്കൂടി ക്ലേശങ്ങളുടെ ഈ വിഴുപ്പുകെട്ട് എത്രനാൾ ചുമക്കണം. അതും എങ്ങോട്ട് ?

അർക്കൻ അതിന്റെ സർവ്വശക്തിയും സമാഹരിച്ച് പ്രശോഭിക്കുകയാണ് അഥവാ സംഹരിക്കുകയാണ്. പുലരിയുടെ പുതുമ നശിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് അവളുടെ ചാരിത്ര്യം അപഹരിച്ചു കൊണ്ടുള്ള സംഹാരതാണ്ഡവം അനുസ്യൂതം മുന്നേറുകയാണ്. മനുഷ്യമനസിൽ അവശേഷിക്കുന്ന ആശയുടെ ചെറിയ കിരണങ്ങൾ പോലും ഒപ്പിയെടുത്ത് നിരാശയുടെ ഓളങ്ങൾ കടത്തിവിടുകയാണ്. ഇവ എല്ലാം എന്റെ മനസിനെ കൂടുതൽ വികൃതമാക്കുകയേ ചെയ്തുള്ളൂ - പ്രക്ഷുബ്ധതയുടെ എറുമ്പിൻ കൂട്ടത്തിലേയ്ക്കുള്ള ഒരു തള്ളിയിടൽ.

സ്വച്ഛന്ദമായി വിഹരിച്ചിരുന്ന തടാകത്തിൽ നിന്ന് രൂക്ഷമായലറുന്ന ആഴിയുടെ ആഴങ്ങളിലേയ്ക്കെന്നപോലെ. ഈ സുന്ദര സന്ധ്യകളെയും ഫലപ്രദായക വൃക്ഷങ്ങളെയും പിരിഞ്ഞ് അനന്യതയുടേയും, കള്ളത്തരത്തിന്റെയും ചാപല്യത്തിന്റെയും ലോകത്തിലേയ്ക്കു നീങ്ങുന്നു. സടകുടഞ്ഞെഴുന്നേൽക്കുക, ചടുലമായ് ചലിയ്ക്കുക. അതുമാത്രമാണാശ്രയം. പക്ഷേ ചുവടുകൾ ഉറപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞുവോ ? എന്തോ ? ഇനി പയറ്റിത്തെളിയുകയാണാവശ്യം എന്ന് തോന്നുന്നു.

എത്ര ശ്രമിച്ചിട്ടും ആശ്വസിച്ചിട്ടും കദനഭാരം കുറയുന്നില്ല. വാക്കുകൾക്കതീതമായ ഒരു പ്രതിഭാസം, ചിന്തകൾ കാടുകയറുന്നു. അനന്തവിശാലമായ ഈ പാത കാണുമ്പോൾ സ്മൃതിയുടെ കവാടങ്ങൾ തട്ടിത്തുറന്നു കൊണ്ട് ആ ചിന്ത വീണ്ടും എന്നെ വ്യാകുലചിത്തനാക്കുകയാണ്. ജീവിതമാകുന്ന ഈ യാത്രയുടെ കവലയിൽ ഒരു പിടി സംശയങ്ങളും ഒരു പാട് മുഗ്ദ്ധ സ്വപ്നങ്ങളുമായി ജ്ഞാനവദനനായി നിൽക്കുന്ന എന്നെ ആരും കാണുന്നില്ലേ? അതോ കാണുന്നില്ലെന്ന് ഭാവിക്കുകയാണോ ?

" പരോപകാരാർത്ഥ മിദം ശരീരം "

കവിത

സാക്ഷരദീപം

ഫാസിൽ എ. എസ്.
റോൾ നമ്പർ. 2452; ക്ലാസ്സ് IX A

അക്ഷരങ്ങളാം താക്കോലിനാലേ
അന്തഃകരണത്തിൻ പൂട്ടുതുറന്നീടാം
അറിവിൻെറ തിരിനാമ്പു നീട്ടിയാൽ
അജ്ഞതയാമന്ധകാര മകററീടാം
അമ്മയ്ക്ക് തൻ കിടാങ്ങളെ കാത്തീടാൻ
അച്ഛനു തൻെറ സമ്പത്തു സൂക്ഷിക്കുവാൻ
അറിവിന്നാധാരമാമക്ഷരങ്ങളെ
അകതാരിലർപ്പിച്ചിടേണം
സതിയും സ്ത്രീധനപീഡനവും
സമൂലം മാററി വിജയിപ്പാൻ
സാക്ഷരരാകുവാൻ സുമനസ്സാലെ
ഉണരുക വേഗം സോദരരേ!
ഉൾക്കൊള്ളുകക്ഷരമാദരവോടെ
സത്വരം മുന്നേറുക സർവ്വരും!!

ചെറുകഥ

ധീരയായിരിക്കൂ, കുട്ടീ, ധീരയായിരിക്കൂ !

ലീനാ വാസു
റോൾ നമ്പർ 2485; ക്ലാസ്സ് IX A

ഏകാന്തത ! ആ വാക്കു കേട്ടു മടുത്തു ! ജീവിതത്തിൻെറ കല്ലോലങ്ങളിൽപ്പെട്ട് ഉലഞ്ഞപ്പോഴും തന്നെ രക്ഷിക്കാൻ ആരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഏതെങ്കിലും വാഹനത്തിൽ കൂടി യാത്ര ചെയ്യുമ്പോഴും ഏതെങ്കിലും അപകടം പററിച്ചാലും വേണ്ടില്ല എന്നുപോലും ആശിക്കാറുണ്ട്. പക്ഷേ, പണ്ട് ഈ വക ചിന്തകളൊന്നും തന്നെ അലട്ടിയിരുന്നില്ല. കുലംകുത്തിയൊഴുകുന്ന നദി, തിരമാലകളുമായി ആഞ്ഞടിക്കുന്ന സമുദ്രം. എല്ലാം കാണുമ്പോഴും അതിലെങ്ങാനും അകപ്പെട്ടുപോയാലോ എന്ന് താൻ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു !

വർഷങ്ങൾ കൊഴിഞ്ഞുപോയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. കാലം മാറിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴും തനിക്ക് എല്ലാം മനസ്സിലായി. സ്നേഹത്തിൻെറ പൊയ്മുഖം മാത്രം അണിഞ്ഞു വന്നവരെയാണ് നിഷ്കളങ്കയായ താൻ സ്നേഹിച്ചിരുന്നത് ! യഥാർത്ഥത്തിൽ തനിക്കാരുമില്ലെന്ന് ഇപ്പോൾ മനസ്സിലായി. എല്ലാവരുടെയും വെറുപ്പിൻെറ കണികകൾ ഏററുവാങ്ങിയ തൻെറ മനസ്സ് തന്നെ എല്ലാവരിൽനിന്നുമകലാൻ തുടങ്ങി. താനറിയാതെ തന്നെത്തന്നെ വെറുക്കുകയായിരുന്നു. ജീവിതമെന്ന വിശാലമായ സാഗരം നീന്തിക്കടക്കാൻ അസാധ്യമായി തനിക്ക് തോന്നിത്തുടങ്ങി. മരണത്തെ സ്വീകരിക്കാൻ ആയിരം പൂച്ചെണ്ടുകളുമായി നില്ക്കുന്നവരിലൊരാളായി താൻ മാറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

തൻെറ മനസ്സിൽ ആശകളുടെ കിരണവുമായി എത്രയെത്ര സ്വപ്നങ്ങൾ കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ട് ! അവയെ മറക്കാൻ തനിക്ക് കഴിയില്ല. ഇത്രയും നാളുകളിൽ താൻ അവയെ സൂക്ഷിച്ചു. തൻെറ മനസ്സ് താനറിയാതെ അവയുടെ കലവറയായി. അവ ഇന്നും തന്നിൽ നിന്നും വിട്ടുമാറിയിട്ടില്ല.

എങ്കിലും എവിടെ നിന്നോ മറെറാരു ശബ്ദം തൻെറ ഉള്ളിൻെറ ഉള്ളിൽ തട്ടിത്തെറിച്ചു കടന്നുപോയി. "ധീരയായിരിക്കൂ, കുട്ടീ, ധീരയായിരിക്കൂ !"

അതേ, ധൈര്യമായി ജീവിക്കണം. തൻെറ സ്വപ്നങ്ങളുടെ സാക്ഷാത്കാരത്തിന്; തൻെറ മുമ്പിൽ കപട സ്നേഹം നടിച്ച ദുഷ്ട ശക്തികളെ ജീവിതത്തിൻെറ മഹത്വം മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കാൻ ! അതേ, അതിനു വേണ്ടി താൻ ജീവിച്ചേ മതിയാവൂ !

□

"ന്യായാൽ പഥഃ പ്രവിചലന്തി പദം ന ധീരാഃ"

ചെറുകഥ

എങ്ങോട്ട് ?

കൃഷ്ണകുമാർ. വി. ഇ
റോൾ നമ്പർ. 2142; ക്ലാസ്സ് XII B

വീണ്ടും ആ വിളികേട്ടു. ഞാൻതിരിഞ്ഞു നോക്കി. നിരാശപ്പെടുത്തുന്ന ശൂന്യത മാത്രം. നടത്തത്തിന് ഞാൻ വേഗത കൂട്ടി. ഏതോ വികാരത്തിനടിപ്പെട്ട് അങ്ങകലെ കണ്ട അക്കരപ്പച്ച എത്തിപ്പിടിക്കാനുള്ള വ്യഗ്രതയിൽ നടന്നുനീങ്ങുന്ന ഒരുവനെപ്പോലെ.

"വിഷ്ണു"…. ആ വിളി വീണ്ടും ഉയർന്നു. ഇല്ല; ഞാൻ തിരിഞ്ഞുനോക്കില്ല. പാദചലനം ധൃതഗതിയിലായി. പൊള്ളയായ ഏതോ ചോദ്യത്തിന്റെ അന്തഃസത്തയില്ലാത്ത ഉത്തരവും തേടി ഞാൻ നടന്നു…. അനന്തതയിലേക്ക്…..

കലാലയ ജീവിതത്തിന് മകുടം ചാർത്തുന്ന ബിരുദാനന്തര സാക്ഷ്യപത്രങ്ങളുമായുള്ള ഈ യാത്ര എവിടെയാണാവോ അവസാനിക്കുക. ആ പത്രക്കടലാസുകൾ എനിക്കെന്താണ് നേടിത്തന്നത്. തീർച്ചയായും ഒന്നുമില്ല…….. തേങ്ങലുകൾ. അതേ തേങ്ങലുകൾ മാത്രം!

കുടുംബപ്രാരബ്ധങ്ങൾക്കിടയിൽ ഞെരിഞ്ഞമരുന്ന ലക്ഷോപലക്ഷം യുവഹൃദയങ്ങളിൽ ഒന്നു മാത്രമായിരുന്നു എന്റേത്. വാർദ്ധക്യത്തിന്റെ ഇരുണ്ട കൈകളിൽ സ്വയം ഹോമിക്കപ്പെടുന്ന അച്ഛനും ജീവിതക്ലേശങ്ങളുടെ എരിതീയിൽ ബലിയാടാകുന്ന അമ്മയും. താൻ അവർക്ക് ഇത്രയും കാലം സ[മ്മാ]നിച്ചത് കണ്ണുനീർത്തുള്ളികൾ മാത്രം.

സായം സന്ധ്യയിൽ ആ പുഴയുടെ തീ[ര]ത്തിലൂടെ ഞാൻ നടന്നു. എങ്ങോട്ട് ?….. മറുപടിയില്ലാത്ത ചോദ്യങ്ങളുടെ മറുപ[ടി]യും തേടി……… ചുററും കത്തിയെരിയു[ന്ന] മനുഷ്യഹൃദയങ്ങൾ.

മറക്കാൻ ശ്രമിക്കും തോറും മനസ്സി[ൽ] നൊമ്പരപ്പൂക്കൾ വിടർത്തുന്ന ഏതാനും ഓ[ർ]മകൾ. അതിനോടൊപ്പം ചുവട് വെയ്ക്കു[ന്നു] എന്റെ മനസ്സും.

ഗദ്ഗദങ്ങൾക്ക് ഭാഷയില്ല. ഗൃഹാതുരത്വത്തിന് എന്റെ മനസ്സ് വഴിമാ[റി]ക്കൊടുക്കുകയായിരുന്നു. നേരത്തെ കേട്ട [ആ] ശബ്ദം ആരുടേതാണ് ? ആ ശ്രുതിമധുരമാ[യ] ശബ്ദത്തിന്റെ ഉടമയാരാണ് ? എല്ലാം ഒ[രു] ചോദ്യമായുണരുന്നു.

അവളുടെ മനസ്സ് വായിക്കാൻ എ[നി]ക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. അവളുടെ വാക്കുകളു[ടെ] പൊരുൾ എനിക്ക് മനസ്സിലായില്ല. ഇ[ന്ന]വളുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ…. സാന്ത്വനിപ്പിക്കാ[ൻ] മനസ്സിന് ആശ്വാസം പകരാൻ…… ആ[രു]മില്ല. തേങ്ങലുകൾ മാത്രം അവൾ പോയി… ഓർക്കാൻ, ഓർമ്മിക്കാൻ ഒരു പിടി ഓർമ്മക[ൾ] മാത്രം ബാക്കി വച്ചിട്ട്. ആ ഓർമ്മകൾ ഞാ[ൻ] [ത]യവിറക്കുകയായിരുന്നു. ഓർക്കുന്നു ഇന്നും [മ]റക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ട് മറക്കാനാവാത്ത വാക്കു[ക]ൾ. പക്ഷേ ഇന്ന് ചിരിക്കാൻ ഒന്നുമില്ല; [മ]നസ്സിന് കുളിർകാററ് കൊള്ളാൻ. എല്ലാം [മ]ിഥ്യയായിരുന്നു. അതെ, എല്ലാം വെറും ...ഞാനത് മാത്രം. ഒഴുക്കിന്റെ ശബ്ദം അടു[ത്ത]ത്ത് കേൾക്കാം. ആ ശബ്ദം എനിക്ക് ആശ്വാ[സ]ം പകർന്നു.

ദുഃഖം മാത്രം തളം കെട്ടി നിൽക്കുന്നു. ആ ദുഃഖത്തിന്റെ ഉറവിടവും തേടിയുള്ള [യ]ാത്ര എവിടെയാണാവോ അവസാനിക്കുക. ആ യാത്രക്കിടയിൽ ചിരിക്കുന്ന പല മുഖങ്ങ[ളു]ം പൊയ്മുഖങ്ങളാണോ എന്നെനിക്ക് തോ[ന്ന]ി. ജീവിതമെന്തെന്നറിയാത്ത ഒരു കൂട്ടം ...നങ്ങൾ !!

എത്രയെത്ര കണ്ണുനീർത്തുള്ളികൾ, ആ [പ]ുഴയോരത്ത് വീണു കാണും ! എത്രയെത്ര വാഗ്ദാനങ്ങൾ !! സ്വന്തമായി ഉള്ളതെല്ലാം നശിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു വശത്ത് ശാന്തമായൊഴുകുന്ന പുഴ; മറുവശത്ത് പുകഞ്ഞു നീറുന്ന ലോകം. ജീവിതമാകുന്ന അനന്തസാഗരം അപ്പോഴും ഒരു ചോദ്യം മനസ്സിൽ പ്രതിധ്വനിക്കുന്നു, സ്പർശിക്കുന്നു – എങ്ങോട്ട് ? ഞാൻ മന്ദം മന്ദം നടന്നു നീങ്ങി. അനന്തതയിലേക്ക്………

അവളും എന്നെ മാടി വിളിക്കുകയായിരുന്നു. ഞാൻ അവളോട് ചേരുകയായിരുന്നു. അപ്പോഴും മറുപടിയില്ലാത്ത ചോദ്യം-എങ്ങോട്ട് ? മറുപടി നൽകാൻ ആ പുഴയുടെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് നടന്നു നീങ്ങി. അവളുടെ ഹസ്തങ്ങൾ എന്നെ മെല്ലെ തഴുകി-എന്തോ കീഴടക്കിയവളെപ്പോലെ.

"വിദ്യാധനം സർവധനാൽ പ്രധാനം"

കവിത

വിടവാങ്ങൽ

ഹർഷൻ. ആർ
റോൾ നമ്പർ. 2776; ക്ലാസ്സ് VI

പടിഞ്ഞാറെ ക്കോണിലനിയനും ഞാനുമായ്
അടിപിടികൂട്ടവേ അച്ഛനെത്തിയോതിയെന്നോടായ്
"മോനെ സിലക്ഷനൊണ്ട്, നിനക്കാ—
സൈനിക സ്കൂളിന്റെ ആറാം ക്ലാസില് !!
"അയ്യോ" - ഞാനോടിയടുത്തു; വൈരം
മറന്നെന്റെയനിയനുമെത്തി.
ഞങ്ങൾ കൈകോർത്തൊന്നായി
ഉള്ളിലേയ്ക്കോടി മറഞ്ഞു
ഓർക്കുന്നു ഞാനിന്നും കുളിർമ്മയായ്
ആഹ്ലാദമുയർന്നവിടെയെങ്ങുമെങ്കിലും—
മനുതാപ മനുപല്ലവിയായ് പ്പമുയർന്നതും.
അമ്മയുമച്ഛനും ചേട്ടനുമനിയനും
അവരെയെല്ലാമകലണം—
അടുക്കുവാൻ കൈവരുമാ വിരളമാം
അവധിക്കാലത്തൊഴികെയെന്നും.
ദുഃഖമുണ്ടെങ്കിലുമെന്തോ എവിടെയോ—
നുരയുന്നു സന്തോഷമായ്
ബഹിർഗമിയ്ക്കുന്നു— "എനിയ്ക്കുമുണ്ട് സിലക്ഷൻ"—
അന്തഃകരണ മോതുന്നെന്നോടായ്
ദിനങ്ങളോടിയടുത്തു – സ്കൂളി
ലെത്തേണ്ട ദിനമടുത്തു
അമ്മയുമച്ഛനും നോക്കിക്കരയുന്നു
അകതാരിലെന്തോ വിതുമ്പുന്നു
അധരങ്ങൾ വിറയ്ക്കുന്നു.
അമ്മയുടെ കൈകളിലമർന്നു ഞാൻ
പൊട്ടിക്കരയവേ — തട്ടിത്തലോടിയെന്നോടായ്
ഓതിയച്ഛൻ— "നമുക്ക് പോകാം.
കരയാതെ പഠിച്ചു മിടുക്കനാവുക
കരയാകെ ഭരിക്കുവാൻ കരുത്തനാവുക
കരുതേകുന്നിന്നുമീ വാക്കുകൾ
കരുത്തനാക്കുക ജഗദീശാ, നീ എന്നെ.

ചെറുകഥ

അവൻ

രഞ്ജിത്. ആർ
റോൾ നമ്പർ. 2474; ക്ലാസ്സ് IX A

അവനെത്തേടിയാണ് ഞാൻ അവിടെ നിന്ന് തിരിച്ചത്.
ഒരു നോക്കുകാണാൻ വേണ്ടി. വർഷങ്ങൾ നീണ്ടുനിന്ന
ബന്ധത്തിന്റെ മധുര നിമിഷങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള
ഓർമ്മകൾ അയവിറക്കാൻ. വർഷങ്ങളായി മനസ്സിൽ
സൂക്ഷിക്കുന്ന ഒരു സ്വപ്നമായിരുന്നു
അവനെ ഒന്നു കാണുകയെന്നത്.
അതിനുവേണ്ടി മാത്രമായിരുന്നു തിരിച്ചു വന്നത്.
എവിടെയെന്നറിയാതെ, അവനുവേണ്ടി
ലക്ഷ്യമില്ലാതെ തിരഞ്ഞത്. പക്ഷെ
അവൻ എന്റെ ചിന്താമണ്ഡലങ്ങൾക്ക് അതീതനായിരുന്നു.
ഇന്നും അന്നും എവിടെയും എപ്പോഴും.
അവനെ മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിച്ച എനിക്കതിന്
കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഈ അവ്യക്തതയാണോ അവനെയും
എന്നെയും അടുപ്പിച്ച കാന്തികശക്തി ?
നാട്ടിലെ കടപ്പുറത്ത് അസ്തമന സൂര്യന്റെ
ആഴങ്ങളിലേക്കുള്ള പ്രയാണം ചക്രവാളത്തിന്
ചുവപ്പുനിറം നൽകുന്നത് നോക്കിയിരിക്കുമ്പോഴായിരുന്നു
അവനെ ആദ്യം കണ്ടത്.
മൗനത്തിന്റെ ഉപാസകനായിരുന്ന ഞാനും ചുറ്റുമുള്ള
ലോകത്തെ കുറിച്ച് വാതോരാതെ സംസാരിക്കുന്ന അവനും
സ്വഭാവത്തിൽ രണ്ടു ധ്രുവങ്ങളായിരുന്നു. എങ്കിലും........
എന്തോ ഞാനും അവനും സുഹൃത്തുക്കളായിരുന്നു.
പിന്നെ ഞാനാ മഹാനഗരത്തിലേക്ക് തിരിക്കും വരെ
ആ സുഹൃദ്ബന്ധം നിലനിന്നിരുന്നു.
വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം ഇന്ന് അവനെത്തേടി എത്തിയത്
ഈ ആടിമണ്ണിലാണ്. തിരിച്ചുപോകുമ്പോൾ
മനസ്സിന്റെ അഗാധതയിൽ നൊമ്പരങ്ങളും
ഒരുപിടി ഓർമ്മകളും പേറാൻ വേണ്ടിമാത്രം.
ഇനി ഈ നാടിനോട് എന്നെ ബന്ധിപ്പിക്കാൻ കണ്ണികളില്ല.
ഞാൻ എന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളോ ആഗ്രഹങ്ങളോ മുമ്പിലില്ലാത്ത
ജീവിതയാത്ര ആരംഭിക്കുകയാണ് .... അവനെ
അറിയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല എന്ന ദുഃഖവും മനസ്സിലേന്തി...

ലേഖനം

പ്രസംഗം-ഒരു കല

പി. മുഹമ്മദ് കുഞ്ഞി

പ്രസംഗത്തിന്റെ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ച് ലൂയികോപ്‌ലാൻഡ് ഒരിക്കൽ ഇങ്ങനെ പറയുകയുണ്ടായി. "മാനവചരിത്രം മുഖ്യമായും അവിസ്മരണീയവും നാടകീയവുമായ സംഭവങ്ങളുടെ രേഖയാണ്. ഈ സംഭവങ്ങളുടെ സൃഷ്ടിയിൽ മഹത്തായ പ്രസംഗങ്ങൾ വഹിച്ച പങ്ക് അവഗണിക്കാവുന്നതല്ല." ലോകചരിത്രത്തെ വിഹഗവീക്ഷണം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഇത് അക്ഷരം പ്രതി ശരിയാണെന്നു ബോധ്യപ്പെടും. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ഗാന്ധിജി, നെഹ്റു, സുഭാഷ് ചന്ദ്രബോസ് എന്നിവരുടെ പ്രസംഗങ്ങൾ വഹിച്ച പങ്ക് എത്ര സാരമായതാണ്! രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധകാലത്ത് ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ ഞരമ്പുകളിൽ ചുടുരക്തം പകർന്നത് ചർച്ചിലിന്റെ തീപ്പൊരി പ്രസംഗങ്ങളായിരുന്നു. തന്റെ വാഗ്വൈഭവത്തെക്കുറിച്ച് ജിന്ന പറഞ്ഞത്. 'എന്റെ സെക്രട്ടറിയും അവളുടെ ടൈപ്പ്റൈററുമാണ് പാക്കിസ്ഥാന്റെ ജനനത്തിനു കാരണക്കാരെന്നാണ്'. ജിന്നയുടെ പ്രസംഗം തയ്യാറാക്കുന്ന ജോലി സെക്രട്ടറിക്കായിരുന്നുവെന്നതു പരസ്യമായ രഹസ്യമായിരുന്നു.

ഒരു കവി ജന്മസിദ്ധമായ കഴിവുകളുള്ളവനാണ്. എന്നാൽ ഒരു പ്രസംഗകൻ പ്രയത്നമായും നിരന്തര പരിശ്രമത്തിന്റെ സന്തതിമാണ്. അല്പം ബുദ്ധിയും അനല്പമായ പരിശ്രമവും ഉണ്ടെങ്കിൽ ഒരു നല്ല പ്രസംഗകനാകാൻ പ്രയാസമാവില്ല. വിക്കനായ ഡെമോസ്തനീസിന് ഇത് സാധ്യമാണെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് മററുള്ളവർക്കും സാധ്യമല്ല? സുപ്രസിദ്ധ ബ്രിട്ടീഷ് രാജ്യതന്ത്രജ്ഞനായ ഡിസ്രേലി ആദ്യമായി പാർലിമെന്റിനെ അഭിസംബോധന ചെയ്തപ്പോൾ കിടുകിടെ വിറക്കുകയുണ്ടായി. സഭാംഗങ്ങളുടെ അപഹാസത്തിന് പാത്രമായി. "ഞാനിപ്പോൾ ഇരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നിശ്ശബ്ദം എന്റെ പ്രസംഗം നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്ന സമയം അടുത്തുവരും." പ്രവചനം എത്ര ശരിയായിരുന്നു! ചുരുക്കം മാസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ സദസ്യരുടെ മനം കവരുന്ന ഉജ്ജ്വല പ്രസംഗകനായി ഡിസ്രേലി ഉയർന്നുവന്നു.

ഒരു പ്രസംഗകൻ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന മുഖ്യപ്രശ്നം സഭാകമ്പമാണ്. തന്റെ മുമ്പിലിരിക്കുന്ന സഭാവാസികളെ കാണുമ്പോൾ തന്നെ പലരും അടിമുടി വിയർക്കാൻ തുടങ്ങും. മുമ്പിലുള്ള സദസ്യർ തന്റെ സുഹൃത്തുക്കളും ഗുണകാംക്ഷികളും തന്നോടു ബഹുമാനം ഉള്ളവരുമാണെന്ന് ധരിക്കുക. തനിക്കവരോടു എന്തോ പറയാനുണ്ടെന്ന വിശ്വാസമാണ് തന്നെ ഈ സദസ്സിനെ അഭിസംബോധന ചെയ്യാൻ ക്ഷണിച്ചതെന്നു മനസ്സിലാക്കുക. മുമ്പിലിരിക്കുന്ന ആൾക്കാരുടെ മുഖത്തേക്കു തന്നെ നോക്കുക; സദസ്യരുടെ കണ്ണുകളിലേക്കു തന്നെ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഒരു പ്രസംഗകനു ആത്മവിശ്വാസം ലഭിക്കും; ആത്മവിശ്വാസമുള്ളവനു മാത്രമേ വിശ്വാസം മററുള്ളവർക്കു പകർന്നുകൊടുക്കാൻ പററുകയുള്ളൂ.

താൻ പ്രസംഗിക്കുന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസംഗകനു നല്ല ബോധമുണ്ടായിരിക്കണം. ഒരു പ്രസംഗത്തിനു മൂന്നു ഭാഗമുണ്ട്. തുടക്കം, തുടർച്ച, അവസാനം. ഇതിൽ ആദ്യത്തേതും അവസാനത്തേതും ഭാഗങ്ങൾ പരമപ്രധാനമാണ്. ആരംഭം മുഷിപ്പനാണെങ്കിൽ ആരും തന്നെ പ്രസംഗം ശ്രദ്ധിക്കാൻ ഒരുമ്പെടുകയില്ല. അതുപോലെ അവസാനഭാഗം അനാവശ്യമായി നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാതെ പൊടുന്നനെ, തക്കസമയത്ത് നിർത്തേണ്ടതാണ്. ശ്രോതാക്കൾ പ്രസംഗം കേൾക്കുന്നത് നിർത്തുന്നതിനുമുമ്പേ, പ്രഭാഷകൻ തന്റെ പ്രസംഗം നിർത്തേണ്ടതാണ്. വിഷയത്തോടു പ്രസംഗകൻ ആത്മീയബന്ധം പുലർത്തേണ്ടതാണ്. തന്റെ വാദഗതി സ്ഥാപിക്കാൻ താൻ എന്നും എവിടെയും തയ്യാറാണെന്ന അടങ്ങാത്ത ആവേശം പ്രസംഗകനു പ്രചോദനം നൽകണം. സദസ്യരെ ആവേശഭരിതരാക്കണമെങ്കിൽ പ്രഭാഷകൻ തന്നെ ആവേശഭരിതനായിരിക്കണം.

പ്രസംഗം എഴുതിത്തയ്യാറാക്കണമോ? ഇതേക്കുറിച്ച് പ്രശസ്ത പ്രഭാഷകരുടെ ഇടയിൽ ഏകാഭിപ്രായമില്ല. ഉദാഹരണമായി ചർച്ചിൽ മുൻകൂട്ടി തന്റെ പ്രസംഗം തയ്യാറാക്കുമായിരുന്നു. പ്രസംഗത്തിനിടയിൽ 'കരഘോഷം' എന്നു ബ്രാക്കററിൽ കാണിച്ചിടങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിനു സദസ്യരുടെ കരഘോഷം ലഭിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ നെഹ്റുവിന്റെ പ്രസംഗങ്ങളൊന്നും തന്നെ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടവയായിരുന്നില്ല. സന്ദർഭത്തിനൊത്തു അനർഗ്ഗളമായി നിർഗ്ഗമിക്കുകയായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ അമേരിക്കൻ സന്ദർശനവേളയിൽ, കൊളംബിയ സർവ്വകലാശാലയുടെ കോൺവൊക്കേഷൻ പ്രസംഗത്തിന്, നെഹ്റുവിന് മുൻകൂട്ടി പ്രസംഗം തയ്യാറാക്കേണ്ടിവന്നു. സർവ്വകലാശാലയുടെ പാരമ്പര്യം തെററിക്കരുതല്ലോ.

പ്രസംഗം മുൻകൂട്ടി എഴുതണമോ വേണ്ടയോ എന്നതല്ല പ്രശ്നം; വിഷയം എന്താണെങ്കിലും, പ്രസംഗകനു അതേക്കുറിച്ച് നല്ല ബോധമുണ്ടായിരിക്കണം. നേരത്തേ ആശയങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തണം. എപ്പോൾ, എങ്ങനെ, എന്തുകൊണ്ട് എന്നും മററും തീരുമാനിച്ചിരിക്കണം. പ്രഭാഷണസമയത്ത് മറന്നുപോയേക്കുമെന്നു ഭയമുണ്ടെങ്കിൽ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് കുറിപ്പുകൾ തയ്യാറാക്കുന്നത് അഭികാമ്യമായിരിക്കും. ഈ കുറിപ്പുകളിലൂടെ കണ്ണോടിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആശയങ്ങൾ അനുസ്യൂതം പ്രവഹിച്ചു തുടങ്ങും.

മററെന്തിലുമെന്ന പോലെ പരിശീലനമാണ് പ്രസംഗത്തിലും നമുക്ക് ആത്മവിശ്വാസം പകരുന്നത്. ഒരിക്കൽ ഒരു നാണംകുണുങ്ങിയായിരുന്ന ജോർജ് ബർണാഡ്ഷായുടെ പ്രസംഗംകേൾക്കാൻ ആയിരക്കണക്കിന് ആൾക്കാർ ടിക്കററെടുത്ത് തടിച്ചുകൂടിയതിന്റെ പിന്നിൽ, ഷായുടെ നിരന്തരശ്രമമാണുള്ളത്. ചർച്ചിൽ പ്രസംഗം ഒരു പടവാളാക്കിയതിന്റെ പിന്നിലും ഇതേ രഹസ്യമാണുള്ളത്. തന്റെ കിടപ്പറയിൽ മണിക്കൂറുകളോളം പരിശീലനം ചെയ്തശേഷമേ അദ്ദേഹം പൊതുവേദികളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളൂ. പ്രസിദ്ധ ഇംഗ്ലീഷു ചരിത്രകാരനായ ഗിബ്ബണെയാണ് ചർച്ചിൽ മാതൃകയാക്കിയിരുന്നത്.

ഒരു പ്രസംഗത്തിന് ഓജസ്സും തേജസ്സും നൽകുന്നത് അതിന്റെ ആവിഷ്കരണരീതിയാണ്. എന്തുപറഞ്ഞുവെന്നതിനേക്കാം പ്രധാനം എങ്ങനെപറഞ്ഞുവെന്നതാണ് ഷേക്സ്പീയറുടെ ജൂലിയസ് സീസറിൽ മാർക്ക് ആന്റണിയുടെ വിശ്വപ്രസിദ്ധമായ പ്രഭാഷണത്തിന്റെ ജീവൻ അതിന്റെ അചുംബിതമായ ആവിഷ്കരണരീതിയിലാണ്. കൃതഹസ്തനായ ഒരു പ്രസംഗകൻ മിതമായ വേഗതയിൽ, എന്നാൽ ആകർഷകമായ രീതിയിൽ, അട്ടഹസിക്കാതെ കാര്യങ്ങൾ നർമ്മബോധത്തോടെ പ്രകടിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. നല്ല സാമർത്ഥ്യമില്ലാത്തവരാണെങ്കിൽ ഫലിത പ്രയോഗത്തിന് തുനിയാത്തതാണ് നല്ലത്. അതുപോലെ സാധാരണക്കാർക്ക് ഗ്രഹിക്കാവുന്ന ശൈലിയിലായിരിക്കണം പ്രസംഗം ചെയ്യുന്നത്. ഭാഷയിൽ അപൂർവ്വമായ പ്രയോഗവും നെടുങ്കൻ വാചകങ്ങളും കഴിവതും ഒഴിവാക്കുന്നതാണ് നല്ലത്.

ഒരു കഥയുടെ ജീവൻ അതുണർത്തുന്ന ഉദ്വേഗത്തിലാണ്; അതിന്റെ വലിപ്പത്തിലല്ല. ഒരു പ്രസംഗത്തിന്റെ ജീവാത്മാവും പരമാത്മാവും അത് ശ്രോതാക്കളിൽ കിളിർത്തുന്ന ഉത്കണ്ഠയിലത്രെ. നിങ്ങളുടെ പ്രസംഗം, ഒരു രസികൻ പറഞ്ഞതുപോലെ, ഒരു സുന്ദരിയായ പെൺകുട്ടിയുടെ 'സ്കർട്ട്' പോലെയിരിക്കണം. പ്രസംഗിക്കണം. എന്നാൽ എല്ലാം പ്രസംഗിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ ശ്രോതാക്കൾക്ക് എന്തുണ്ടു ആലോചിക്കാൻ ? □

"തുല്യം ചൊല്ലിക്കൊടുക്കുന്നിതു ഗുരു
ജളനും പ്രാജ്ഞനും വിദ്യയെത്താൻ,
ഇല്ലാതാക്കില്ലവണ്ണം ഗ്രഹണപടുതയെ-
ത്താൻകൊടുക്കാറുമില്ല;
തെല്ലും മൺകട്ട, ബിംബത്തിനെ വിമല-
മണിക്കൊപ്പമായുംഗ്രഹിക്കു-
ന്നില്ലവ്വണ്ണം ഗുണംകൊണ്ടവരിരുവരുമാ-
യേറാവും ഭേദമുണ്ടാം"

ലേഖനം

നമ്മുടെ സ്ക്കൂൾ വളപ്പ്

ഡോ. സി. കെ. സി. നായർ

"അതിമനോഹരമായ സ്ഥലം.!"

സൈനിക് സ്കൂൾവളപ്പിൽ വന്നെത്തുന്നവരെല്ലാം ഏകകണ്ഠമായി പ്രായപ്പെടുന്നതു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നുമെന്നും കണ്ടുകണ്ട് ...ുറത്തെതുല്യയ്ക്കു മങ്ങലില്ലാതായിത്തീർന്ന ...മ്മരം ഇതു കേൾക്കുമ്പോഴാണ് നമ്മുടെ സന്തതസമ്പർക്കത്തിലുള്ള ചുറ്റുപാടുകളെക്കുറിച്ചൊന്നു ചിന്തിക്കുവാൻ പ്രേരിതരാവുക.

അതെ, സൈനിക് സ്കൂൾ വളപ്പ് അതിമനോഹരമാണ്. പട്ടണത്തിന്റെ അന്നവുമ...ക്കവുമില്ലാതെ, പ്രകൃതിസൗന്ദര്യത്തിന്റെ ...ന്ദനവന മായിപ്രശോഭിക്കുന്ന മുന്നൂറേക്കർ ഭൂമി. പബ്ലിക് സ്കൂൾ അന്തരീക്ഷത്തിന്റെ ശാന്തിയും ഗാംഭീര്യവും നിലനിർത്തുന്ന പ്രദേശം.

കിഴക്കോട്ടുനോക്കിയാൽ 'കാളിമകോലും നഭസ്സിനെ ഉമ്മവയ്ക്കുന്ന' അഗസ്ത്യകൂടത്തിന്റെ അഗ്രങ്ങളിൽ വെൺമേഘങ്ങൾ പഞ്ഞിക്കെട്ടുകൾ പോലെ പാറിക്കിടക്കുന്നതു കാണാം. ആദിദ്രാവിഡത്തിന് വ്യാകരണം ചമച്ച അഗസ്ത്യമഹർഷി തന്റെ ജീവിതാവസാനം കഴിച്ചത് ഈ കൊടുമുടിയിലാണത്രേ. ഉമാകേരളത്തിൽ.

"വന്ധ്യം ശമിക്കരിക്കെന്നറിവാർ
നൊടുക്കം
വിന്ധ്യപ്രദേശിമുനിസഹ്യമതിൽ
തപിപ്പാൻ,
സന്ധ്യർത്ഥികുന്നകളൊടെന്ന വിധം
കടന്നു
സന്ധ്യയ്ക്കു ചണ്ഡകിരണൻ
ചരമാബ്ധിയിൽ പോൽ"

എന്നു വർണ്ണിക്കുന്നത് ഈ കൊടുമുടിയുള്ള സഹ്യനെയാണ്. അനാര്യരെ സമുദ്ധരിക്കാൻ വേണ്ടി ആര്യാവർത്തത്തിൽ നിന്നുതെക്കോട്ടു വന്നആദ്യത്തെ ആര്യനേതാവായിരുന്നുപോൽ അഗസ്ത്യൻ. സൂര്യചന്ദ്രന്മാരുടെ സഞ്ചാരഗതിയെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു വളർന്നുകൊണ്ടിരുന്ന വിന്ധ്യപർവതത്തെ നിയന്ത്രിക്കാൻ ദേവന്മാരെടുത്ത അടവാണ് ഈ യാത്രയെന്നും കഥയുണ്ട്. അഗസ്ത്യൻ വിന്ധ്യന്റെഗുരുവായിരുന്നു. തന്റെ നേർക്കുവരുന്ന ആചാര്യനെക്കണ്ടു കുമ്പിട്ട് ആഗ്രഹമെന്തെന്നന്വേഷിച്ച അരുമശിഷ്യനോട് താൻ തിരിച്ച് വടക്കോട്ടു വരുന്നതുവരെ കുമ്പിട്ടു തന്നെ നില്ക്കാൻഅഗസ്ത്യമഹർഷികല്പിച്ചുപോൽ! പാവം വിന്ധ്യൻ! ഇന്നും തലകുനിച്ചു നില്പാണ്. ഗുരു അഗസ്ത്യകൂടത്തിൽനിന്നൊന്നു തിരിച്ചുചെന്നിട്ടു വേണ്ടേ നിവരാൻ?

സൂര്യചന്ദ്രന്മാരുടെ മാർഗ്ഗ തടസ്സം തീർന്നു. അങ്ങനെ നമ്മുടെ വിന്ധ്യൻ ഏകലവ്യന്റെ മറ്റൊരുപതിപ്പായിത്തീർന്നു. ഈ കഥകളും അവതുറന്നു വിടുന്ന സങ്കല്പങ്ങളും കൊണ്ട് ഒരു നവീനലോകം വിരചിച്ചു വിലസുകയാണ് അങ്ങു കിഴക്ക് ആ അഗസ്ത്യകൂടം!

ഇനി തെക്കോട്ടൊന്നു തിരിഞ്ഞു നോക്കൂ. വേളിക്കുന്നിന്റെ മത്തനിറുകയിൽ നില്ക്കുന്ന വി. എസ്. എസ്. സി കേന്ദ്രം. ''വേളിമലയിലേപോകുന്നതാകിലോ തീ കോരിച്ചൊരിയുന്ന ഭൂതമുണ്ടേ'' എന്ന നാടൻ പാട്ടിലെ ആശയത്തെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ശരിയാക്കിയിരിക്കുകയാണ് ഈ വിജ്ഞാനകേന്ദ്രം. ആകാശദേശങ്ങളിലെ അജ്ഞാത രഹസ്യങ്ങളന്വേഷിച്ച് കുതിച്ചുപായുന്ന റോക്കറ്റുകളുടെ സിരാകേന്ദ്രം! ഭാരതീയ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ഗവേഷണവിജയത്തിന് രംഗമൊരുക്കുന്ന ആധുനികതീർത്ഥസ്ഥാനം. പ്രശാന്തമായ വേളിക്കായലിലേയ്ക്കു കൈനീട്ടി. ''ആഴിവീചികൾ അനുവേലം വെൺനുരകളാൽ'' പരിസേവിക്കുന്ന പാദങ്ങളുമായി വേളിക്കുന്നും പരിസരവും പരിലസിക്കുന്നത് സൈനിക് സ്കൂളിൽ നിന്നാൽ കാണാം.

സ്കൂളിനെ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്ത് നമുക്ക് പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തേയ്ക്കു ചെല്ലാം. ആയിരം കരങ്ങളുയർത്തി ആശിസ്സുചൊരിയുന്ന അറബിക്കടലിന്റെ നീലക്കല്ലോലങ്ങൾ അകലെനിന്നു പുഞ്ചിരിക്കുന്നതുകണ്ടില്ലേ? കിഴക്കുവശത്ത് അധ്യാപകരുടെ ക്വാർട്ടേഴ്സിൽ നിന്നു ക്രമത്തിനുയർന്നുയർന്നു കേറുന്ന ഭൂഭംഗി അതിന്റെ ഉച്ചാവസ്ഥയിലെത്തി പെട്ടെന്നവസാനിക്കുന്നതിന്റെ ആകർഷകത്വം ഇവിടെ കാണാം. തൊട്ടുതാഴെ മുതൽക്ക് പച്ചപ്പിന്റെ മാസ്മരലോകം. തെങ്ങിൻ കൂട്ടങ്ങളുടെ ഉച്ചിയിലൂടെ അലസസഞ്ചാരം ചെയ്യുന്ന നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ ചെന്നെത്തുന്നത് പാരാവാരത്തിന്റെ അപാരതയിലാണ്. നാം കാണുന്ന ഈ കടലിന്റെ അങ്ങേക്കരയൊരുന്നത് നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ ഉറക്കത്തിൽനിന്ന് ഉണർന്നെഴുന്നേല്ക്കുന്ന ആഫ്രിക്കയുടെ ഇരുണ്ട ഭൂഖണ്ഡമാണെന്ന കാര്യം ആരെങ്കിലുമോർക്കാറുണ്ടോ? കടലിന്റെ തിരമാലകൾ 'ഭൂഖണ്ഡമൊന്നിനൊന്നന്യമല്ലെന്ന്' അവയെ തൊട്ടുനോക്കിപ്പറയുന്നതായി മഹാകവി ഉള്ളൂർ പ്രസ്താവിക്കുന്നതിന്റെ പൊരുളും അപ്പോൾ മനസ്സിലാകും. സൂര്യാസ്തമയത്തിന്റെ ചന്തം കാണാൻ കന്യാകുമാരിയിലോ രാമേശ്വരത്തോ വംഗാബ്ധിയുടെ ഏതെങ്കിലും തീരത്തോപോയേപറ്റൂ നമുക്ക്. പക്ഷേ, അസ്തമയത്തിന്റെ അഴകും പ്രസാദം ആസ്വദിക്കാൻ നമ്മുടെ വിദ്യാലയത്തിന്റെ ഈ ഭാഗത്തു വന്നിരുന്നാൽ മതി. ''കനലിൽ ചുട്ടെടുത്തൊരു കനകച്ചേങ്ങലപോലെ. ദിനകരനുടെ ബിംബം തുടുതുടെ'' നിറം മാറി അലക്കൈകൾ നീട്ടുന്ന ആഴിയുടെ വിരിമാറിലൊരു തകപ്പതക്കം പോലെ തെല്ലിടനിന്ന് മെല്ലെമെല്ലെത്താഴുന്നതു കാണുമ്പോൾ ''സമുദ്രത്തിൻ നെഞ്ചിൽ വന്നിറക്കുന്ന കട്ടാരപ്പിടി പോലെ, ചോരയിൽ പടിഞ്ഞാറെ ചക്രവാളത്തിൽക്കാണാം, സൂര്യബിംബത്തിന്നാഗം നടുങ്ങിത്തെറിക്കുന്നു'' എന്ന് മഹാകവി ജി. ക്ക് തോന്നിയതു കഷ്ടം തന്നെ. ആ കനകക്കട്ട മെല്ലെ മെല്ലെ ജലത്തിലാണ്ട്, പ്രകാശത്തിന്റെ അന്തിമനാളം വരെ നീരിലമരുന്നതു കാണുമ്പോൾ,

''ലോകൈകശില്പിരജനീവനിതയ്ക്കു ചാർത്താൻ
നക്ഷത്രമാലപണിചെയ്യുവതിന്നുവേണ്ടി
സൗവർണ്ണപിണ്ഡമതുരുക്കിയെടുത്തു നീരിൽ
മുക്കുന്നിതാതപനമണ്ഡലകൈതവത്താൽ''—

എന്ന് വി. സി. ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കരുടെ 'വിശ്വരൂപ' ത്തിൽ വർണ്ണിക്കുന്നതിനോടു യോജിക്കാനാണ് എനിക്ക് താത്പര്യം. സൈനിക് സ്കൂളിന്റെ ഈ നിറുകയിൽ നിന്നു കൊണ്ട് സൂര്യാസ്തമയം കാണാൻ നമ്മിൽപ്പലരും മെനക്കെടാറില്ല. എന്നാൽ, അത് പ്രകൃതിസൗന്ദര്യത്തിന്റെ മണിച്ചെപ്പു തുറക്കുന്ന അത്ഭുതദൃശ്യമാണെന്ന കാര്യം എടുത്തു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. അന്തിക്കതിരോൻ ശാന്തനായി, പൊന്നൊളിക്കതിരുകൾകൊണ്ട് കേരകേദാരങ്ങളുടെ ശിരസ്സുകളിൽ മെല്ലെമെല്ലെത്തലോടി, യാത്രാനുമതി വാങ്ങിപ്പിൻവാങ്ങുന്ന പ്രദോഷവേളകളിൽ, ശീകരശീതളമായ കാറ്റും ഏറ്റ് സ്വയം മറന്നിരിക്കുന്ന അനുഭൂതിയെ വിവരിച്ച് സ്വർഗ്ഗീയമെന്നല്ലാതെ എന്തു പറയാനാണ്? സൂര്യൻ മെല്ലെമെല്ലെത്താഴുന്നതും പശ്ചിമാകാശത്തിലെ സ്വർണ്ണ മേഘങ്ങൾ വർണ്ണംപകർന്ന് പഴുത്ത ചെമ്പിന്റെയും പിന്നെ ചെമ്പരത്തിപ്പൂവിന്റെയും ശോഭയിൽ മനംകവരുന്നതും നമുക്ക് നിത്യസുലഭമായ ദൃശ്യങ്ങളാണ്.

''പച്ചിലച്ചാർത്തിൻ പഴുതിലൂടെതാകാൺമൂ
പശ്ചിമാംബരത്തിലെപ്പനിനീർപ്പൂന്തോട്ട
ങ്ങൾ''

എന്ന് തിരുവില്വാമലയിലിരുന്നു ചങ്ങമ്പുഴ പാടിയതിനു പിന്നിലുള്ള സൗന്ദര്യധോരണി ഇവിടെ എന്നും വിടർന്നു വിലസുന്നു. ഭാരതത്തിന്റെ മുൻ രാഷ്ട്രപതിയായിരുന്ന വി. വി. ഗിരി കേരള സംസ്ഥാനത്തിന്റെ തലവനായിരുന്ന കാലത്ത് — അതായത്, നമ്മുടെ സൈനിക് സ്കൂളിന്റെ നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിച്ച കാലത്ത്— അദ്ദേഹം തിരക്കൊഴിഞ്ഞ വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ സ്വസ്ഥമായിരുന്ന് പ്രകൃതിസൗന്ദര്യമാസ്വദിക്കാൻവേണ്ടി, തിരുവനന്തപുരത്തെ മനോഹരമായ രാജ്ഭവനിൽനിന്ന് ഈ ഏകാന്തതയിലെത്താറുണ്ടായിരുന്നെന്നവസ്തുതയോർക്കുമ്പോൾ,ഇവിടത്തെ സായാഹ്നത്തിന്റെ ഹൃദയാവർജ്ജകത്വത്തിന് മറ്റൊരു തെളിവു നൽകേണ്ടതുണ്ടോ?

നമുക്കിനിയും പ്രദക്ഷിണം വയ്ക്കാം. ഇപ്പോൾ നാം നിൽക്കുന്നതുപരേഡ്ഗ്രൗണ്ടിന്റെ കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറെ മൂലയിലാണ്. മുൻപിൽ ഒരു സി. ആർ. പി. ക്യാമ്പിന്റെ ഗാംഭീര്യം. ആകാശത്തേയ്ക്കുയർന്നുനിൽക്കുന്ന ജലസംഭരണികൾ. പച്ചപ്പടർപ്പിനിടയ്ക്കു ചിതറിക്കിടക്കുന്നകോൺക്രീറ്റ്കൊട്ടാരങ്ങളുടെവിശാലലോകം. അതങ്ങു ദൂരെയല്ലേ? അടുത്ത്തൊട്ടുമ്പിലേയ്ക്ക് നോക്കൂ. കുന്നിൻ ചരിവിൽ പരന്നു കിടക്കുന്ന പറങ്കിത്തോട്ടത്തിന്റെ തലോടലില്ലേ! കേരളത്തിനും സൈനിക് സ്കൂളിനും പ്രതിവർഷം സമ്പത്തുവാരിവിതറുന്ന പറങ്കിമാവുകൾ ആ പ്രദേശത്തെയാകെ മറച്ച് മണ്ണിന്റെ ശോണിമയെ പച്ചപ്പരവതാനിയിൽ മൂടുന്നു. ആണ്ടിൽ എട്ടുമാസവും ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന പറങ്കിമാവുകൾ. തുലാവർഷത്തിൽ നീന്തിത്തുടിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ അവ ഉടുത്തൊരുങ്ങുന്നു; ചെന്തളിർക്കഞ്ചുകങ്ങളണിഞ്ഞ് തയ്യാറാകുന്നു. എന്തിന്? പൂത്തുലഞ്ഞ് കശുവണ്ടിക്കുഞ്ഞുങ്ങളെ പ്രസവിക്കാൻ ''ഇതാണോ പറങ്കിമാവ്? ഇതിൽ നിന്നാണോ കശുവണ്ടിപ്പരിപ്പ് കിട്ടുന്നത്? അതിനുവേണ്ടി സ്വർണ്ണമാണ് ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കുതരുന്നതെന്നറിയാമോ? എങ്കിലെന്ത്? അതിന്റെ ഒരു സ്വാദ്........!'' കഴിഞ്ഞവർഷമവസാനത്തിൽ കേരളം സന്ദർശിച്ച നേപ്പാൾ പ്രധാനമന്ത്രി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുവത്രേ. എത്ര ശരി! ലോകത്ത് ഏററവും സ്വാദിഷ്ഠവും പോഷകാംശസമ്പുഷ്ടവുമായ ഭക്ഷണം തരുന്ന ഈ മരങ്ങൾ ലോകത്തുള്ള ഭംഗിയില്ലാത്ത വൃക്ഷങ്ങളുടെ പ്രതിനിധിയാണ്. 'മിന്നുന്നതെല്ലാം പൊന്നല്ല' എന്ന പഴഞ്ചൊല്ലിന്റെ എതിർപതിപ്പ്!

കശുവിൻമാവുകളുടെ ആ ലോകത്തു നിന്ന് നോട്ടം പിൻവലിച്ച് നമ്മുടെ കളിസ്ഥലങ്ങൾക്കുമുകളിലൂടെ ദൂരെയ്ക്ക് നോക്കൂ. കേരളത്തിന്റെ ഇടനാടൻ ഗ്രാമങ്ങളുടെ ഭംഗിപൂർണ്ണരൂപത്തിൽ ആ ഭാഗത്ത് കാണാം. കുന്നുകൾ, എത്രയെത്ര കുന്നുകൾ! റബ്ബർമരങ്ങൾകൊണ്ട് മാറു മറച്ച കൊച്ചു കൊച്ചു സുന്ദരിമേടുകൾ! ഒന്നിൽ നിന്നൊന്നിലേയ്ക്കുള്ള വഴിയിൽ മുഴുവൻ പച്ചിലപ്പടർപ്പിന്റെ സാന്ദ്രത.

നാമിപ്പോൾ സൈനിക് സ്കൂളിന് നാലുഭാഗത്തും നിന്ന് ഒന്ന് കണ്ണോടിച്ചതേയു

ളു. ഈ പശ്ചാത്തലഭംഗികൾ മാത്രമാണോ നമ്മുടെ വിദ്യാലയത്തിനുള്ളത് ? ഈ വളപ്പിന് സ്വന്തമായൊന്നുമവകാശപ്പെടാനില്ലേ ? അധ്യാപകരുടെ ക്വാർട്ടേഴ്സിന് പിന്നിലുള്ള താഴ്വാരം താണ്ടി, കിഴക്കേക്കുന്നിൽ കയറി സ്കൂളിലേയ്ക്ക് നോക്കിയിട്ടുണ്ടോ ? ഇല്ലെങ്കിൽ ഇവിടെക്കിട്ടുന്ന ഏറ്റവും സുന്ദരമായ ദൃശ്യഭംഗി നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ല. സൈനിക് സ്കൂളാകെ അതിന്റെ സമഗ്രസൗന്ദര്യത്തോടെ നിങ്ങളുടെ മുന്നിൽ സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിക്കുന്ന കാഴ്ച അപ്പോൾക്കാണാം. കാടും മരങ്ങളും വെണ്മാടങ്ങളും ഓട് ചൂടിയ വീടുകളും ചേർന്ന സൈനിക് സ്കൂളിന്റെ യഥാർത്ഥ സൗന്ദര്യം അന്തിക്കതിർപ്പൊന്നിലാവാടിയോ, നനുത്ത മഞ്ഞിന്റെ വെൺപട്ടിൽ മൂടിപ്പുതച്ചോ ശാന്തമായി വിശ്രമിക്കുന്ന കാഴ്ച ഒരിക്കലെങ്കിലും നോക്കിക്കാണാൻ മറക്കരുത്.

ശാന്തിനികേതനം പോലുള്ള സരസ്വതീക്ഷേത്രങ്ങളിൽ തണലിലിരുന്ന്, പൂമരത്തിൻ നനവാർന്നതണലിൽ വിരുന്നുണ്ട്, മാമരനിരകൾ തൻ മർമ്മരരവങ്ങളും കോമളം കിളികൾ തൻ കാകളീസ്വനങ്ങളും ശ്രവിച്ച്, അധ്യയനം നടത്തുന്നതിന്റെ കഥകൾ വായിച്ചിട്ടില്ലേ ? മരത്തണലിലെ മരതക വിരിപ്പിലിരിക്കാൻ സൈനിക് സ്കൂളിലും ക്ലേശമൊന്നുമില്ല. അക്കാഡമിക് ബ്ലോക്കിനു ചുറ്റും മരങ്ങൾ കുറവാണെങ്കിലും, ഹൗസുകളുടെ പരിസരം പച്ചത്തഴകൾ വിടർത്തിയതു തന്നെ. മൺസൂൺ മഴക്കാലത്ത് നീലക്കടമ്പുകളും, വൃശ്ചികപ്പുലരികളിൽ സൗരഭ്യമുതിർക്കുന്ന മഞ്ഞപ്പൂക്കുലകളൊരുക്കി നില്ക്കുന്ന കസ്തൂരിക്കൊന്നകളും, വിഷുക്കാലമാകുമ്പോൾ അണിഞ്ഞൊരുങ്ങുന്ന കണിക്കൊന്നകളും കൊണ്ട് നയനാഭിരാമമാണ് ഹൗസ് പരിസരം. എങ്ങുമൊരു പൂവില്ലാത്ത കാലത്ത് ചെന്താമരയുടെ ഇളം സൗരഭ്യം വിതറി നില്ക്കുന്ന നാഗാതിമരങ്ങൾ കുടമണിപോലുള്ള ഫലങ്ങളുമണിഞ്ഞ് പരിസരത്തിനു പ്രൗഢിയണച്ചു വിരാജിക്കുന്നു.

പച്ചച്ചില്ലകളുടെ തുമ്പിലെല്ലാം തവിട്ടുനി
ത്തിലുള്ള പുഷ്പകേസരങ്ങളുമേന്തി പ
പന്തലിച്ചു നില്ക്കുന്ന ഉറക്കം തൂങ്ങി
ങ്ങളും അവിടെയുമിവിടെയുമുണ്ട്. വേന
ലവധിക്ക് സ്കൂൾ വളപ്പിലൊന്നു വന്നു
ക്കുക. മഴക്കാലത്തും മഞ്ഞുകാലത്തും ക
പച്ചയിലകൾ കൊണ്ടു നിബിഡമായിരു
വാകകൾ മകരപ്പുലരിയോടെ അസ്ഥിമാ
വശേഷമായി മാറുന്നു. ആസന്നത പു
ടുപ്പിടാനുള്ള തയാറെടുപ്പാണ്. മീനച്ചൂ
സാനിച്ച് വേനൽ മഴയുടെ ഭീകരതകളുമൊ
ങ്ങുമ്പോൾ ചെമ്പട്ടുകൊണ്ടു ശാഖകളാക
ലങ്കരിച്ച് അവ തയാറെടുക്കുകയായി. "എ
ടെത്തിരിഞ്ഞൊന്നു നോക്കിയാലെന്തവി
ല്ലാം" പൂവാർന്ന വാകമാത്രമെന്നു പറയാവു
പരിസര ഭംഗി അപ്പോൾ കൈവരുന്നു. ഇ
നിരന്ധ്രമായാർന്ന പുഷ്പ സമൃദ്ധിയോ
ടെങ്കിലും മരത്തിനുണ്ടോയെന്നു സംശയം.

പൂമരങ്ങൾ നല്കുന്ന ഭംഗിയോടു കി
പിടിക്കുന്നതാണ് ഫലസമൃദ്ധിയുടെ
ശാദ്യപൂർണ്ണതയും. മഞ്ഞച്ചും തുടുത്തും
പറങ്കിമാങ്ങകൾ തായിൽ തലകുത്തി നി
ചാഞ്ചാടുന്ന കാഴ്ച ഇവിടെ സുലഭം. നട
പോകുമ്പോൾ കണ്ണിമാങ്ങകൾ ശിരസ്സി
കിഴുക്കുന്ന വഴികളും അപൂർവമായു
കുന്നിൻ ചരിവുകളിൽ കുട്ടികൾക്കു ല
ഭക്ഷണത്തിനു ചെങ്കനികളുമായി നില്
ന്നചെത്തികൾ. മഴക്കാലത്തിന്റെ വരവറി
ച്ച് മഴക്കാറിൻ നിറമാർന്ന കായ്കളുമാ
തലകുനിച്ചു നില്ക്കുന്ന ഞാവലുക
ഞാറകളും. പിന്നെന്നെല്ലാംകാട്ടുചെടികളാ
മാധുര്യവ്യത്യാസത്തിന്റെ മാതൃകകളാ
അവിടെയും ഇവിടെയും നില്ക്കുന്നത്! പ
ച്ചു തളരുന്ന കുട്ടികൾ ചരിവിലേയ്ക്കൊ
റങ്ങിയാൽ മതി മുഖസുഖത്തിനുള്ള വക
നിറയെലഭിക്കാൻ!

എന്നാലും ഇന്നത്തെ സൈനിക് സ്കൂ
വളപ്പ് മനുഷ്യാതിക്രമത്തിന്റെ നിറനാ
തമേറ്റ് പരിക്കുപറ്റി നില്ക്കുകയാണ്
1964-ൽ സ്കൂൾ ഇങ്ങോട്ടുമാറി സ്ഥാ

പ്പോൾ കഥ ഇതായിരുന്നില്ല. അന്ന് ഈ
ളപ്പ് വിജനതയുടെ മൂകതയും അസ്പൃഷ്ട
സൗന്ദര്യത്തിന്റെ ആകർഷകത്വവുമാർന്നതായി
ന്നു; പേടിപ്പെടുത്തുന്ന അന്തരീക്ഷമെന്നു
തന്നെ വേണമെങ്കിൽ പറയാം. ചരൽവിളയിൽ
ന്നു കഴക്കൂട്ടത്തെയ്ക്കുള്ള മറയടിപ്പാത
യിൽക്കൂടി നട്ടുച്ചയ്ക്കുപോലും മറയ്ക്കാ
ും സഞ്ചരിക്കാറില്ല. ഭൂതപ്രേതപിശാചുക്ക
ളുടെ ആവാസകേന്ദ്രമായിരുന്നുവത്രെ ഇവിടം.
തിനൊന്നാം ഡോർമിറ്ററിയുടെ തെക്കുപടി
ഞ്ഞാറെ മൂലയിൽനിന്ന് ഇടിഞ്ഞു പൊളിഞ്ഞ
മ്പ് ഹൗസിന്റെ മുന്നിലേയ്ക്കു നടക്കു
മ്പോൾ ഏതാണ്ടു പത്തുമീറ്ററകലെ ഒരഗാധ
മായ കിണറുണ്ടായിരുന്നു. വെട്ടുറോഡിലും
പരിസരത്തും പാത്തിരുന്ന് വഴിയാത്രക്കാരെ
വെട്ടിക്കൊന്നിരുന്ന കൊള്ളസംഘം ആക്രമണ
ത്തിൽ മരിച്ചവരുടെ ശവങ്ങൾ ഈ കിണററി
ലായിരുന്നുവത്രേ നിക്ഷേപിച്ചിരുന്നത് !
സ്കൂൾ പ്രവർത്തിച്ചുതുടങ്ങിയ കാലത്ത് ഈ
കിണററിലേയ്ക്കെത്തിനോക്കി ശബ്ദിച്ച
പ്പോൾ പ്രേതങ്ങളുടെ അട്ടഹാസത്തോടു സാദൃ
ശ്യം വഹിക്കുന്ന ഭീകരമായ മുഴക്കം ഉള്ളിൽനി
ന്നുയർന്നത് ഓർത്തുപോവുകയാണ്. പരീക്ഷ
ണാർത്ഥം ഞാൻ ആ കിണററിനുള്ളിലിട്ട
കശുവണ്ടി കിളുത്ത് കിണററിനെമൂടി അഗാധ
തയിൽ നിന്നുയർന്ന പറങ്കിമാവായി പൊങ്ങി
ഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു ഇപ്പോൾ. അതിന്റെ വേരു
കൾ ആരുടെയെല്ലാമസ്ഥികളെ തഴുകുന്നു
ണ്ടോ ആവോ ! ഭൂതങ്ങളുടെ കഥ ഭൂതകാല
സംഭവമാണെന്നുവച്ചു വിടുക. ആ പരിസരം
അന്ന് വിജനഭീകരമായിരുന്നു. പത്താം നമ്പർ
ഡോർമിറ്ററിക്കെതിരെ ഇപ്പോൾ യൂക്കാലി
ക്കാട് ഇടതൂർന്ന് വളർന്നിരിക്കുന്നപ്രദേശത്ത്
നാട്ടുകാരാരോ കെട്ടിയിട്ടുപോയ ഒരു കറവയാ
ടിനെ അഞ്ചെട്ടു പട്ടികൾ ചുറ്റും നിന്നാക്രമി
ച്ചു കൊന്ന് ഇറച്ചി കടിച്ചു വലിച്ച സംഭവം ഇ
പ്പോഴും ഓർമ്മയിൽ ചോരച്ചു കിടക്കുന്നുണ്ട്.
അത്ര വിജനമായിരുന്നു അവിടെല്ലാം. കുറു
നരികളും, മുയലുകളും തലങ്ങെയും വില
ങ്ങെയും സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന പ്രദേശം. ഒരു വാർ

ഷിക കായികമത്സരവേളയിൽ സായാഹ്നസമയത്ത് നൂറുമീറ്റർ ഓടിയ മുതിർന്നകുട്ടികളോടുമത്സരിച്ചെന്ന പോലെ ഒരു ചെവിയൻ പരേഡ്ഗ്രൗണ്ടിൽ കുറുകെ ഓടിയ സംഭവം പലരുമോർക്കുന്നുണ്ടാവും. "കൂട്ടനായാട്ടുകാരെ, പന്നിക്കൂട്ടം മുയലിതുകളെ വേട്ടയാടിട്ടജസ്രം കൊന്നിട്ടുണ്ടത്ര" എന്ന് മയൂരസന്ദേശത്തിൽ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നത് ഈ പ്രദേശത്തെക്കുറിച്ചാണെന്നു തോന്നുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'എന്റെ മൃഗയാസ്മരണകൾ' എന്ന ലേഖനത്തിൽ വർണ്ണിക്കുന്ന നായാട്ടുരംഗവും ഇതു തന്നെ. പക്ഷേ, പന്നികളെ നാട്ടുകാർ പണ്ടേ കശാപ്പുചെയ്തിരുന്നു. കുറുനരികളും മുയലുകളും സൈനിക് സ്കൂളിന്റെ ആദ്യകാല പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു നിരന്തരം സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിഷപ്പാമ്പുകളായിരുന്നു മറ്റൊരു നിത്യസന്ദർശകവിഭാഗം. മൂർഖനും ശംഖുവരയനും അണലിയും സുലഭം. അവർക്കു രാപ്പകൽഭേദമില്ല. മാളികപ്പുറത്തും ബാത്റൂമിലുമെല്ലാം എത്തിനോക്കിയിട്ടുപോകും. ഒരു എൽ. ഡി. ക്ലാർക്കിനെ പകയോടെ പരക്കം പായിച്ചിട്ടുണ്ട് ഒരു ഇരട്ടപ്പാമ്പ്. ഒരധ്യാപകനെ ഒന്നു കടിച്ചുനോക്കുകയും ചെയ്തു. സ്വാദു പിടിച്ചില്ലെന്നുതോന്നുന്നു; പിന്നെ അത്തരം സംഭവമുണ്ടായിട്ടില്ല. പത്തിപൊക്കുന്ന മൂർഖന്റെ തലയ്ക്ക് ഷൂവിട്ടകാലുകൊണ്ടു ചവുട്ടി ദേശരക്ഷയ്ക്കുള്ള ധൈര്യമുണ്ടെന്നുതെളിയിക്കാൻ ചില കൊച്ചുചട്ടമ്പികൾക്കു സൗകര്യമുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തതിന്റെ 'ക്രെഡിറ്റും' ഇവിടത്തെ വിഷസർപ്പങ്ങൾക്കുണ്ട്. ഡോബിഘാട്ടിനപ്പുറമുണ്ടായിരുന്ന പൊട്ടക്കുളത്തിൽ ഏതോ മഞ്ഞക്കമ്പുകൾ ഒടിച്ചുകുത്തിയതുപോലെ നിരനിരയായിതലയുയർത്തി നില്ക്കുന്ന എത്രയോ നീർക്കോലികളെക്കണ്ട് ഒരിക്കൽ അന്തം വിട്ടുനിന്നുപോയ കഥ ഞാനിപ്പോഴുമോർക്കുന്നു. (ഇന്നവിടെ നീർക്കുളവുമില്ല. നീർക്കോലികളുമില്ല.) നത്തും മൂങ്ങയും ചെമ്പോത്തും എത്രയായിരുന്നെന്നോ അന്നെല്ലാം! ഇന്നത്തു

ആറ് ഡി–ക്ലാസ് മുറിയിൽ പഠിപ്പിക്കാൻ ചെന്നപ്പോൾ മുകളിൽ മൂലയിലിരുന്ന ഒരു പുള്ളിക്കുയിലിനെ കുട്ടികൾ പിടികൂടിയതും, എന്റെ കവിതാപാരായണം കേട്ടുപഠിക്കാൻ വന്ന സംഗീതക്കാരിയാണെന്നു പറഞ്ഞു ഞാൻ വിലക്കിയതും ഈ വളപ്പിന്റെ വിഹഗ ബഹുലതയ്ക്കുതെളിവാണ്. റൊട്ടിത്തരികൾ കൊത്തിപ്പെറുക്കുവാൻ സധൈര്യം ക്ലാസ്സിലേയ്ക്കു കേറിവരുന്ന കരിയിലക്കിളികളിപ്പോഴും ധാരാളമുണ്ടല്ലോ. സന്ധ്യയായാൽ കുറുനരികളുടെ ഓരിയിടൽ ഇടവിട്ടിടവിട്ടു കേൾക്കാമായിരുന്നു. മെസ്സിൽ നിന്ന് ഡിന്നറിന് സൈറൺ മുഴങ്ങുന്നതും, കുററിക്കാടുകളിൽ പാത്തിരിക്കുന്ന കുറുനരികൾ അതിനോടൊത്ത് ഉച്ചത്തിൽ കൂവുന്നതും, ശത്രുക്കളുടെ സാന്നിധ്യം കേട്ടറിയുന്ന ശ്വാനവീരന്മാർ ബദൽ സൈറൺ മുഴക്കുന്നതും മുമ്പൊക്കെ നിത്യസംഭവങ്ങളായിരുന്നു. ഇന്ന് മൃഗങ്ങൾ ഏറെയില്ല. വല്ലപ്പോഴും പാമ്പും പന്നിയും ഒരു പട്ടുകാലൻമുയൽ ഒന്നെത്തി നോക്കിയെങ്കിലായി. ചെങ്കണ്ണുരുട്ടി പരിസരത്തെ പര്യവേഷണം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഒന്നോ രണ്ടോ കീരികൾ അലസസഞ്ചാരം നടത്തിയെന്നും വരാം. പാമ്പുകളുടെയും കുററിയററ ലക്ഷണമുണ്ട്. പിന്നെയുള്ളത് നത്തുകളാണ്. അവയ്ക്ക് നമ്മെ ഭയമില്ലെന്നുതോന്നുന്നു. ഇവിടുത്തെ മരമായ മരങ്ങളിലെല്ലാമവയുണ്ട്. കാര്യാന്തരവ്യഗ്രതയോടെ പോകുന്ന നമ്മുടെ നേരെനോക്കി കണ്ണുരുട്ടുകയും ശകാരം വർഷിക്കുകയുംചെയ്യാൻ അവയ്ക്ക് ഒരു മടിയുമില്ല. തിരിച്ചു കണ്ണുരുട്ടുന്നതു കൊണ്ടാകാം ഇടയിടെയായി എന്നെക്കാണുമ്പോൾ അവ തലതിരിച്ചു കളയുന്നത്. ഒന്നുകൂടി! ഓഡിറ്റോറിയത്തിലെ അമ്പലപ്രാവുകൾ! ബയോളജിയിലെ പ്രോജക്ടിനു വേണ്ടി എത്രയെണ്ണത്തെപ്പുഴുങ്ങി. എന്നിട്ടും അവയുടെ ഒരു പടതന്നെയുണ്ട് ഇപ്പോഴും. സൈനിക് സ്കൂൾ വളപ്പിലെ ഒരിഞ്ചു സ്ഥലമെങ്കിലുമുണ്ടോ അവയുടെ കാഷ്ടം വീണ് നിറം പിടിക്കാത്തതായിട്ട്? എന്നാലും അവയ്ക്ക് ഇവിടത്തെ അധ്യാപകരെയെല്ലാം നല്ല ബഹുമാനമാണെ

ന്നുതോന്നുന്നു. കഴിഞ്ഞ മധ്യവേനലൊഴിവി[illegible] ന് ഞാൻ മാറയ്ക്കു കഴക്കൂട്ടത്തുനിന്നു[illegible] ന്നുവരുമ്പോൾ, പാടത്തുനിറയെ പ്രാവുകൾ[illegible] എന്നെക്കണ്ടതും അവയിലൊന്ന് ഒരു പ്രത്യ[illegible] കശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചു. തുടർന്ന് എല്ലാ[illegible] കൂടി ഒന്നിച്ചൊരുപറക്കലും! പാടങ്ങളും [illegible] ങ്ങിൻതോപ്പുകളും താണ്ടി ഓഡിറ്റോറിയത്തി[illegible] ന്റെ മുകളിലേയ്ക്കൊരു കൂട്ടയോട്ടം! 'സാറു[illegible] വരുന്നെടാ' എന്നൊരുത്തൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ [illegible] റുള്ളവരെല്ലാംകൂടിഓടിപ്പോന്നതാണെന്നാണ്[illegible] എന്റെ നിഗമനം. അസംബ്ലിസമയത്തും മററു[illegible] കണ്ടുകണ്ട് ഞാനിവിടത്തെ അധ്യാപകന[illegible] ണെന്ന് അവ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടാവു[illegible] ല്ലോ. കൊള്ളാം! ഇന്ന് കുട്ടികൾക്കുപോലു[illegible] ഇത്ര ഭക്തിബഹുമാനങ്ങൾ കാണില്ലല്ലോ.

നമ്മുടെ കളിസ്ഥലങ്ങൾക്കെല്ലാം കാവ[illegible] നില്ക്കുന്ന യൂക്കാലിമരങ്ങളുമൊന്നുമായ[illegible] ല്ലായിരുന്നു. ഹൗസ് മാസ്റ്റർമാരു[illegible] അതിശ്രദ്ധയും കുട്ടികളുടെ നിതാന്ത ശുശ്രൂ[illegible] ഷയും കൊണ്ട് വളർന്നുവലുതായി നില്ക്കു[illegible] ന്ന അനേകം മരങ്ങളും അന്ന് ഉയർന്നിരുന്നി[illegible] അതിനുപകരം കെട്ടിടം പണിതപ്പോൾ വെട്ടി[illegible] തെ നിറുത്തിയ കാട്ടുമരങ്ങളായിരുന്നു എ[illegible] യിടത്തും തണൽ വിരിച്ചിരുന്നത്. അക്കൂ[illegible] അതിൽ ഇനിയും ശേഷിക്കുന്നത് സീനിയ[illegible] പ്രസാദ് ഹൗസ്സിനു പടിഞ്ഞാറുവശത്തു[illegible] ള്ള വൻ പുന്ന മാത്രമാണെന്നുതോന്നുന്നു. പു[illegible] തിയ മരങ്ങൾ പിടിച്ചപ്പോൾ പഴയവയെല്ലാ[illegible] വെട്ടി തീയെരിച്ചു. ഈ പുതുവൃക്ഷങ്ങളു[illegible] വൈവിധ്യം ഇന്നും വനവശ്യത അണയ്ക്കുന്നു[illegible] ണ്ട്. സീനിയർ പ്രസാദിന്റെയും ഗസ്റ്റ്ഹ[illegible] സ്സിന്റെയും പരിസരങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന[illegible] കരിഞ്ഞോട്ടകൾ നാട്ടിൽ ഇപ്പോൾ അസാധാര[illegible] മാണ്. വടക്കേബാസ്കററ് ബാൾകോർട്ടിനെ[illegible] ട്ടു പാറിനില്ക്കുന്ന ഇലഞ്ഞിമരങ്ങൾ പൂക്ക[illegible] റും കായ്ക്കാറുമില്ലെങ്കിലും, അവയുടെ ക[illegible] ട്ടുംബത്തിന്റെ ഗതകാല മഹിമ അറിയാവു[illegible] വർക്ക് ഉൾപ്പുളകമണയ്ക്കുന്നവയാണ്. സ[illegible] നിയർ പ്രസാദിനുപിന്നിലെമഹാഗണിയാണ്[illegible] ശ്രദ്ധേയമായ മറെറാരു പുതുമരം. മൈതാ[illegible]

[illegible]ന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ കൈവിട്ടിട്ടില്ലാത്ത ആ[illegible]ക്ഷം, വേനൽക്കെടുതിയിൽ ചുററുമുള്ള [illegible]ക്ഷലതാദികൾ കരിഞ്ഞപോലെ നില്ക്കു[illegible]ാൾ, കരിനീലയിലകൾ വിരിച്ചാർത്തു നി[illegible]ക്കുന്ന കാഴ്ച അതിന്റെവംശമഹിമയെയും [illegible]രോട്ടത്തിന്റെ അതലസ്പർശത്വത്തെയും [illegible]വ്യാപിച്ചു നില്ക്കുന്നത് മനോഹര[illegible]നല്ല മഹത്തരമെന്നാണ് വിശേഷിപ്പിക്കേണ്ട[illegible]. നെഹ്റു സീനിയേഴ്സിനു പിന്നിലെ [illegible]ക്ഷസമൃദ്ധി രാത്രി സഞ്ചാരവേളയിൽ കി[illegible]കിടുപ്പുചേർക്കുമെങ്കിലും, ഉച്ചവെയിലിൽ [illegible]വ ഉതിർക്കുന്ന മർമ്മര ശബ്ദം അലൗകിക[illegible]ുലമണയ്ക്കുന്നുണ്ട്. മുമ്പില്ലാതിരുന്ന [illegible]ങ്ങളിൽ ഭാവിയിൽ ഏറെശ്രദ്ധിക്കപ്പെടാൻ [illegible]ധ്യതയുള്ളത് പാർഹൗസിനു മുന്നിലും [illegible]ിസ്ട്രാറുടെ ബംഗ്ലാവിനു പടിഞ്ഞാറു[illegible]ത്തും നില്ക്കുന്ന പേരാലുകളാണ്. 'ഭൂരി[illegible]ബാഗ്രത്താൽ വിണ്ടു വ്യാപിച്ചുനില്ക്കുന്ന' [illegible] വൃക്ഷങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ദീർഘജീവിതത്തി[illegible]ൻ ശൈശവദശയിലാണ്. ഡൈനിംഗ്ഹാളി[illegible]മുമ്പിലും രണ്ടു പേരാലുകൾ വളരുന്നു [illegible]-വളരാൻ യാതൊരുതിടുക്കവും കാണിക്കാ[illegible] രണ്ടുചെറുമരങ്ങൾ. അവയോടൊപ്പം നട്ട [illegible]ക്കാലി വൃക്ഷങ്ങൾ നക്ഷത്രങ്ങളെതൊടാൻ [illegible]കനീട്ടുമ്പോൾ ഈ പേരാലുകൾമെല്ലെമെല്ലെ [illegible]ലനീട്ടുന്നതേയുള്ളൂ. പേരാലിന്റെ ജീവിതകാലം രണ്ടായിരത്തിൽപ്പരംകൊല്ലങ്ങളാണത്രേ! [illegible]ബുദ്ധഭഗവാന് ബോധോദയമുണ്ടായ സുമു[illegible]ഹൂർത്തത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിച്ച പേരാൽ ഇന്നു[illegible]ുണ്ടെന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, [illegible]സ്സിനുമുന്നിലെ ഈ പേരാലുകൾക്ക് [illegible]ളരാൻ തിടുക്കമില്ലാത്തതിൽ അദ്ഭുതമെന്തി[illegible]? അല്പപ്രാണികൾ പെട്ടെന്നുതഴച്ചു പെ[illegible]ട്ടെന്ന് മൺമറയുന്നു. ദീർഘായുസ്സുകൾ മെ[illegible]ല്ലെമെല്ലെ ജീവിതമാസ്വദിച്ചുവളരുന്നു. ഒരുപ[illegible]ക്ഷേ, എട്ടോ പത്തോ ശതകങ്ങൾ കഴിയുമ്പോൾ [illegible]സൈനിക് സ്കൂൾ നില്ക്കുന്ന ഈ സ്ഥ[illegible]ം പണ്ടത്തെപ്പോലെ വിജനസ്ഥാനമായി [illegible]ിയെന്നുവരാം. അന്നും ഇടിഞ്ഞുപൊളി[illegible] കെട്ടിടങ്ങളുടെ നഷ്ടാവശിഷ്ടങ്ങൾക്കി[illegible]യ്ക്കു ഈ പേരാലുകൾ പൂർവാധികം ശക്തിയോടും തഴപ്പോടും നിലനില്ക്കാനാണ് സാധ്യത. "പച്ചിലച്ചില്ലയിൽ ചെപ്പടിപ്പന്തുപോൽമെച്ചമായ് തിങ്ങുന്ന" അവയുടെ കൊച്ചു കായ്ക്കുള്ളിൽ ആക്കപ്പൊടിപോലെ അടിഞ്ഞു കൂടുന്ന നൂറുനൂറു വിത്തുകളിലോരോന്നിനും സഹസ്രാബ്ദങ്ങളെ അതിജീവിക്കാനുള്ള ചൈതന്യമുണ്ടെന്നത് പ്രകൃതിയുടെ ഒരദ്ഭുതപ്രതിഭാസം തന്നെയല്ലേ? സൈനിക് സ്കൂളിലെ ഇന്നത്തെ മരങ്ങളുടെ വിവരങ്ങൾ പറയുമ്പോൾ അങ്ങുമിങ്ങുമുള്ള വേപ്പുകളെ മറന്നാൽ അത് അവയുടെ കയ്പിനോടുള്ള വിരോധം കൊണ്ടാണെന്നു തോന്നിയേക്കാം.

"പഞ്ചസാരയും തേനും ചേർത്തങ്ങുകുഴച്ചിട്ടു
കിഞ്ചന കാലം പരിപാലിച്ചു വളർത്തുടൻ,
എപ്പോഴും ക്ഷീരം കൊണ്ടു നനച്ചു വളർത്താലും
വേപ്പിന്റെ കയ്പു ശമിച്ചീടുമോപറിതിച്ചാലും?"

എന്നാണ് കുഞ്ചൻനമ്പ്യാർ വേപ്പിനെ കളിയാക്കുന്നത്. പക്ഷേ, നമ്പ്യാരല്ല ആരെന്തുപറഞ്ഞാലും, വേപ്പിൽ കായ്പഴുക്കുമ്പോൾ എവിടെ നിന്നെല്ലാമോ പച്ചപ്പനന്തത്തകൾ വിരുന്നു വന്ന് ചിലയ്ക്കാതെ ചലിക്കാതെ പാത്തിരുന്നു തങ്ങളുടെ ഇഷ്ടഭോജ്യങ്ങളായ ആ കനികൾ നുകർന്ന് രസിക്കാറുണ്ടെന്നകാര്യം ഒരു സത്യമാണ്.

സൈനിക് സ്കൂൾ വളപ്പിന്റെ പഴയ വന്യഭാവത്തെ വിസ്തരിക്കാൻ തുടങ്ങിയ ചിന്ത പുതിയ വൃക്ഷങ്ങളിൽ ഊഞ്ഞാലാടാൻ പോയതു കഷ്ടം തന്നെ. അതെ, ഇരുപത്തഞ്ചുവർഷം മുമ്പ് സൈനിക് സ്കൂൾ വളപ്പ് ഒരുഇടനാടൻ വനത്തിന്റെ ഖണ്ഡം തന്നെയായിരുന്നു. ഇന്നുള്ള കളിസ്ഥലങ്ങളും തെളിഞ്ഞ വഴികളും അന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. കുണ്ടും കുഴിയും നിറഞ്ഞു, നാനാജാതികാട്ടുചെടികളും പാഴ്മരങ്ങളും പടർന്ന്, ഒരു 'കാടൻ പ്രദേശം'. കിളിമുട്ടകൾ നിറം ചേർക്കുന്ന കൊച്ചുകൊച്ചു കൂടുകളുള്ള കുററിക്കാടുകളായിരുന്നു അന്നത്തെ പ്രത്യേകത: കാട്ടുപക്ഷികൾ മുട്ടയിട്ടു കാവലിരിക്കുന്ന പുൽക്കൂട്ടങ്ങളും

എവിടെച്ചെന്നാലും മനുഷ്യനിലെ വന്യഭാവനയെ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുന്ന പ്രകൃതിപ്രഭാവം. നമ്മെക്കണ്ട് ഒളിക്കുന്ന കുരുവികൾക്ക് അഭയം നല്കുന്ന പടർപ്പുകൾ; ഉറക്കം തൂങ്ങുന്ന ഭീമാകാരങ്ങളായ മൂങ്ങകളെ ഒളിപ്പിക്കുന്ന കാട്ടുമരങ്ങൾ; ഏതെല്ലാമോ ജന്തുക്കളുടെ പാദചിഹ്നങ്ങൾ പതിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന വെളിപ്രദേശങ്ങൾ; കായാമ്പൂവിന്റെ ഇന്ദ്രനീലം ചാർത്തിയ കാശാവുകൾ-എല്ലാം വന്യഭാവങ്ങൾ തന്നെ.

കാലാവസ്ഥമാറ്റംതോറും കാമ്പസ്സിന്റെ രൂപഭാവങ്ങളും മാറും. പൂനിലാവിൽ കുളിച്ച വൃശ്ചികരാവുകളിൽ "വല്ലികാനടികൾ വായുസഞ്ചലിത പല്ലവാംഗുലികളിളക്കി നടിക്കുന്ന" കൊച്ചു കൊച്ചു പൊന്തകളിലൂടെ മർമ്മരത്തിന്റെ മന്ദസഞ്ചാരം. ഇരുണ്ട രജനികളിൽ മരങ്ങളെല്ലാം മിന്നാമിനുങ്ങിന്റെ പൊന്മുത്തുമാലകളും ചാർത്തിനില്ക്കുന്ന രാക്ഷസന്മാരായി മാറുന്നു. പടർപ്പുകൾക്കുള്ളിൽ പേടിപ്പെടുത്തുന്ന ചലനങ്ങൾ. വെളുപ്പാൻ കാലത്തെ നേർത്ത കുളിരിൽ കിഴക്കുദിച്ചുയരുന്ന ഭരമിച്ചുണരുന്നൊരു ചന്തം! മഴക്കാലമായാൽ വേഷമാകെ കാഷായവർണ്ണത്തിൽ! പൊട്ടിയൊലിക്കുന്ന ചോരച്ചാലുകൾ പോലുള്ള നീർച്ചാട്ടങ്ങൾ. അവ ഇത്ര അത്യാവശ്യമായി എവിടെ പോകുന്നെന്നു വിസ്മയിച്ചുപോകും. എന്തൊരു തിടുക്കം! ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കടിക്കുന്ന കൊടുങ്കാറ്റിനെന്തൊരു ഭീകരത! വെള്ളിടിക്കു പഥ്യപ്രദേശമാണത്രേ ഈ വളപ്പ്. നോക്കിനോക്കി നില്ക്കെ എത്ര സ്ഥാനങ്ങളിലാണ് ഇടിവെട്ടേറ്റിട്ടുള്ളത്! ഒരു ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ ഉച്ചയ്ക്കുശേഷം ട്യൂട്ടോറിയൽ ക്ലാസ്സുകൾ നടന്നു കൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴാണ്, ഇന്ന് ക്ലോത്തിംഗ് സ്റ്റോർ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഗോപുരത്തിന്റെ കൂർത്ത സ്തൂപാഗ്രത്തിൽ ഒരു ശക്തമായ ഇടിയുടെ ആഘാതം പതിച്ചതും, മേൽക്കൂരയെ പൊതിഞ്ഞിരുന്ന കൊച്ചു കൊച്ചോടുകളെല്ലാം പേടിച്ചു വിറച്ചു തുരുതുരെ നിലം പതിച്ചതും! കാറ്റിലാകെ കലിതുള്ളി, വെള്ളിടിയിൽ വിറച്ച്, തുള്ളിക്കൊരുകുടമായ കാലവർഷത്തിൽ കുളിച്ച്, അവസാനം ശാന്തമായി തുടർന്നുനില്ക്കുന്ന സൈനി[ക] സ്കൂൾ പരിസരത്തിനെന്തൊരു കുളിർമ്മ[യാ]ണ്! അതിന്റെ സാന്ദ്രശീതളതയിൽ ഉറ[ങ്ങാ]നെന്തൊരു സുഖം!

നാഗരിക സംസ്കാരത്തിന്റെ ഒരു പ[രി]മിതിയെപ്പറ്റി പറയാറുണ്ട് — നക്ഷത്ര[ങ്ങളെ]ക്കാണാൻ തരപ്പെടാറില്ല. നിയോൺ ദീപ[ങ്ങൾ] നിറഞ്ഞ്, പാലൊളിപരത്തുന്ന നഗരവീഥി[ക]ളിൽക്കൂടി നടന്നാൽ നക്ഷത്രങ്ങളെ കാണ[ാൻ] പറ്റുമോ? അടുക്കിവച്ച തീപ്പെട്ടിക്കൂടു[കൾ] പോലെ ഉയർന്നുയർന്നു പോകുന്ന അംബര[ചും]ബികൾക്കിടയ്ക്ക് ആകാശം കാണാൻ മ[നുഷ്യന്] ഇടമെവിടിരിക്കുന്നു? പക്ഷേ, സൈനി[ക] സ്കൂളിലെ നിശാകാശം പ്രശാന്തിയുടെ [സ]ന്ദേശം വഹിക്കുന്നു. ഇരുണ്ടരാത്രിയിൽ പ[രേ]ഡ്ഗ്രൗണ്ടിലെ വേദിയിലിരുന്ന് മേലോ[ട്ടു] നോക്കുക. "നീളവും പരപ്പുമാർന്ന് ഉ[...] തൻ ലോകത്തിന്റെ നീലക്കണ്ണാടിയായ്ക്കൊ[...] മിന്നുന്നൂനീലാകാശം!" സ്വർഗ്ഗത്തി[...] രത്നവ്യാപാരിക്കാരൻ നീലപ്പട്ടിൽ നിരത്തി[വ]ച്ചിരിക്കുന്ന വജ്രക്കല്ലുകൾക്കൊപ്പം വെട്ടിത്തിളങ്ങുന്ന ആയിരമായിരം വെള്ളിനക്ഷത്രങ്ങൾ.

"മുന്നിലെയപാരതയാണതു തുറക്കുന്നു,-
ടെന്നിലെക്ഷുദ്രമോഹങ്ങളെന്തുപോലിതാ
മാഞ്ഞു.
എൻവിലോചനം പതിനായിരമിരട്ടിയായ്-
ത്തൻ വിലോകനശക്തിവികസിപ്പിച്ചാൽ
പക്ഷേ,
ഈ മഹാകാശത്തിന്റെ വിസ്തൃതവികസ്വര-
സീമതന്നൊരു ചെറുകോണിലെങ്ങാനും
മാത്രം
പിന്നിലാണും സർഗ്ഗചൈതന്യവൈ
ചിത്ര്യത്തിൽ-
ച്ചിലതാദ്ഭുതസംബന്ധംകാണുവാൻ
കഴിഞ്ഞേക്കാം."

എന്ന ദാർശനിക ചിന്ത അപ്പോഴാണ് ഉള്ളി[ൽ] ത്തായ്ക്കുന്നത്. പ്രപഞ്ചസൗന്ദര്യത്തി[ന്റെ] ഉത്തുംഗശൃംഗത്തിലിരുന്ന് അപ്രാപ്യ[...]മായ ഗഹനതയിലേയ്ക്ക് എത്തിനോക്കുവാ[ൻ] പ്രേരിതമാകുന്ന സന്ദർഭം! ഭാവത്തിൻ പാര[മ്യ]ടിയിൽ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൻ സ്വഭാവം!

संस्कृत - विभागः

विषय - सूचिः

1	संस्कृतस्य पुनः प्रतिस्थापनम्	—	किशोरः चंद्रशेखरः
2	ज्ञानीयवुद्धम्	—	सुनीलः प्रशांत
3	डॉ. वी. रा. शास्त्री	—	गोविंदः स टेकाले
4	भारतदर्शनवर्षम्	—	वा. पु. प्रशांतः
5	निर्धनस्य धनं रामः	—	निर्धनदासः
6	स्वागत - पाठशाला:	—	गोपकुमारः
7	संस्कृतस्य महत्त्वम्	—	प्रविण वा. नायर
8	विनायकस्य माहात्म्यम्	—	जिबिन उन्नीकृष्णः
9	गीतामाहात्म्यम्	—	संकलकः - प्रियरंजनसिन्हा

खातीययुद्धम्

सुनिलः प्रशांतः
एकादशकक्षा

अस्मिन् वर्षे खातीययुद्धं आरब्धम्। इराक राष्ट्रपतिः श्रीसद्दामहुसेन महाभागेन यदा कुवैत देशात् स्वसैन्यं न परावर्तितं तदा अमेरिका संनद्धी बहुराष्ट्रदलेभ्या इराकस्य उपरि आक्रमणं कृतम्। अस्मिन् युद्धे न केवलं मानवानां जीवहानि- जायते अपितु पर्यावरणसंकटं अपि उत्पन्नम्। कुवैत देशात् तैलस्य समुद्रे गमनं खातीयपक्षीविरलाय अभिशापी एव वर्तते। यदि युद्धं अधिककाल-पर्यन्तं प्रचाल्यते तर्हि तैलमूल्ये वृद्धिः अनिवार्या। तैलवृद्धि सर्ववस्तूनां महर्घतायै कल्पते। इत्थं खातीययुद्धं अखिलविश्वाय संकटरूपेण आगतम्।

युद्धविरामाय सर्वे अपि प्रयत्नाः अविरताः सन्ति। किन्तु इराकामेरीका देशौ एव युद्धविरामं कर्तुं समर्थौ। भारते 'ॐ शांतिः शांतिः शांतिः'- इति शांतिपाः अतीव लोकप्रियः अस्ति। इदं शांतिपठनं हुसेन बुशमहाभागाभ्यां कर्तव्य युद्धविरामश्च कर्तव्यः। खातीययुद्धस्य परिणामाः अस्य शताब्दस्य अंतं यावत् अनुभाव्या। एतदर्थं युद्धविरामो भूत्वा पुनश्च शांतिप्रतिष्ठा भवेत् इति आशा मे।

संस्कृतस्य पुनःप्रतिस्थापनम्

किशोरः चंद्रशेखरः
दशमकक्षा

केंद्रीय - माध्यमिक - शिक्षामंडलेन संस्कृतस्य अध्ययनं पुनः शिक्षाप्रणाल्यां पूर्णविषयरूपेण प्रस्थापितं इति हर्षस्य विषयो वर्तते । गतवर्षे एतेन मंडलेन संस्कृतं हिंदीभाषायाः अंशरूपेण संस्कृतस्य पठनं निर्धारितमासीत् । स निर्णयः भारतस्य सर्वोच्चन्यायालयेन स्थगितः आसीत् । अधुना तु नवनिर्णयः संस्कृतस्य विद्यापीठेषु महत्वं पुनः प्रस्थापयति । 'संस्कृतिः संस्कृताश्रिता' इति सुप्रसिद्धम् । भारतीयभाषाणां जननी संस्कृतभाषा । उक्तं च -

'भानुवद् भारतीयानां भास्वद् भवनभासिनी । भागीरथीव भावाढ्या भारते भातु भारती ।' एषा सुरभारती सर्वेषां भारतीयानां उत्थानाय पोषका भवेत् इति मम दृढविश्वासः ।

डॉ. बो. रा. शास्त्री

गोविंद : घ टेकाले

डॉ. बोम्मकंटीरामलिंगशास्त्री महाभागस्य सप्तति वर्षे हैद्राबादनगरे निधनं संस्कृतानुरागिणां कृते दुःखस्य विषयः अस्ति । डॉ. शास्त्री महान् विद्वान्, व्याख्याता लेखकश्चासीत् । स उस्मानिया विश्वविद्यालयस्य संस्कृतविभागाध्यक्षः अपि आसीत् । 1988 इति वर्षे राष्ट्रपतिना संमानप्रमाणपत्रदानेन समालंकृतः आसीत् । कांचीकामकोटिशंकराचार्यैः स सम्मानितः । स महामहोपाध्याय, विद्यावाचस्पति, शास्त्रचूडामणि च इति बिरुदैः अपि अलंकृतः आसीत् ।

तेन अनेकानि पुस्तकानि संस्कृतभाषायां लिखितानि । तस्य अवतरणीयं नाटकं 'आदिशंकरम्' हैद्राबाददूरदर्शने प्रसारितं रसिकैः च प्रशंसितम् । डॉ शास्त्री मंदिरमठेषु पुराणरामायणमहाभारतविषयेषु प्रवाचकरूपेणापि सुप्रसिद्धः जातः ।

एतासां पंक्तीनां लेखकः अपि तस्य शिष्यः आसीत् । यदा तेन श्रुतं यत् तस्य शिष्य अपि संस्कृताध्यापकपदे नियुक्तः, तदा स अतीव हर्षितः ।

उस्मानिया - विद्यापीठस्य संस्कृताकादमी इति संस्थायाः अपि स निर्देशक अभवत् । डॉ. शास्त्रीणां अनुस्मरणं संस्कृताध्ययनाध्यापनस्य प्रचार प्रसारयत्नेन एव सुचारु भवेत् । शास्त्रीमहोदयानां निम्नलिखिताः पंक्तयः अतीव सुप्रिया आसन् -

रम्याणि वीक्ष्य मधुरांश्च निशम्य शब्दान्
पर्युत्सुकीभवति यत्सुखितोऽपि जन्तुः ।
तच्चेतसा स्मरति नूनमबोधपूर्वं
भावस्थिराणि जननांतर - सौहृदानि ।।

भारतदर्शनवर्षम्

मा पू प्रशांतः,
सप्तमकक्षा

इदं वर्षं भारतदर्शनाब्दस्य रूपेण घोषितम्। अस्मिन् वर्षे विदेशपर्यटकाः अत्र आगत्य अस्य देशस्य दर्शनं कुर्वन्ति इति पार्श्वभूमिः। केंद्रशासनं राज्यशासनानि च अस्मिन् कार्ये सहयोगं कुर्वन्ति। पर्यटनविभागाः शासकीयाशासकीय भोजनावासालयाः च पर्यटकान् आमंत्रयन्ति। अस्माकं देशः सुसंपन्नो वर्तते। यातायातव्यवस्थानि अपि अत्र वर्तन्ते। नवदेहली नगरदेहली, आग्रा, वाराणसी, रामेश्वर इति सुरम्याणि पर्यटकस्थलानि, प्रयागस्य गंगायमुनासरस्वती- त्रिवेणी संगमः, भाक्रानांगल, नागार्जुनसागर, इडिक्की इति विविधजलविद्युत्केन्द्रस्थानि, आरेहूत्पालयः, अजंठा, एलोरा इति पुरातत्वविदस्थाना आनंदवर्धिनिवासाये, प्राचीनदुर्गाश्च पर्यटकानां चित्तानि आकर्षयन्ति। उक्तं च –

'एतद्देशप्रसूतस्य सकाशादग्रजन्मनः।
स्वं स्वं चरित्रं शिक्षेरन् पृथिव्यां सर्वमानवाः॥'

सर्वे पर्यटकाः भारतदर्शनं कृत्वा उपरिसंदेशं गृहीत्वा विश्वशांत्यै कार्यं कुर्वन्ति इति आशासे।

निर्धनस्य धनं रामः

'निर्धनदास':

'अजरामरवत् प्राज्ञो विद्यामर्थं च साधयेत्।
गृहीत इव केशेषु मृत्युना धर्ममाचरेत्॥'

इति श्लोकः सुप्रसिद्धः। विद्यार्जनं, धनार्जनं च धर्माच-रणाय द्वे साधने स्तः। किन्तु आधुनिके जीवने धनमेव एकमेव जीवितलक्ष्यं जातं इति अहं मन्ये। विद्याविहीनः पशुः इति श्लोकांशस्य स्थाने धनविहीनः पशुः इति लोकाभिप्रायः वर्तते। ब्रह्म सत्यं जगन्मिथ्या इति शंकराचार्येण कथितम्। तथैव भीष्माचार्येण कथितं 'अर्थस्य पुरुषो दासः'।

मम तु एवं विश्वासः 'निर्धनस्य धनं रामः' यदि श्रीरामे दृढविश्वासः विद्यते, तर्हि मानवानां सर्वेऽपि प्रश्नानां उत्तराणि लभ्यते। मया जीवने इद अनुभूतम्। श्रीलालकृष्णआडवानीमहाभागेन श्रीरामस्य मंदिराय पदयात्रा कृता; किंतु निर्धनस्य धनं रामः इति संदेशप्रसारार्थं भारतस्य पदयात्रा कर्तव्या। यदि अयं संदेशः प्रसारितः, तर्हि धनलोभेन भ्रष्टाचारः अत्याचाराः न भविष्यंति इति मे दृढविश्वासः।

स्वायत्त - पाठशालाः

गोपकुमारः,
अष्टमकक्षा

केंद्रीयमाध्यमिकशिक्षामंडलेन स्वायत्तपाठशालानां नीतिः उद्घोषिता। एतेन मंडलेन स्वायींस्वीकृताः अखिलाः पाठशालाः स्वायत्तपाठशालाप्रस्तावविषये स्वीयं मंतव्यं प्रदातुं प्रार्थिताः। ज्ञायते यत् नैकाः पाठशालाः स्वायत्ताः भवितुमिच्छंति। सैनिकशालासंचालकमंडलेनापि तत्वतः स्वायत्ततानीतिः स्वीकृता आसीत्। किंतु अंतिमनिर्णयात् प्राक् सैनिकशालानिरीक्षणाधिकारीमहाभागेन सर्वे सैनिकशालाप्राचार्याः एतस्मिन् विषये स्वविचारान् प्रकटयितुं प्रार्थिताः। एका प्रश्नावलिरपि प्रेषिता अस्ति यस्यां हि स्वायत्तता एकला संयुक्तत्वा वा इच्छिता इत्यपि पृष्टम्।

हर्षस्य विषयोऽस्ति यत् अस्माकं शालया तु संयुक्त- स्वायत्तताविषये स्वीयमतं प्रकटितम्। सैनिकशालानां ध्येयं राष्ट्रीय रक्षाप्रबोधिन्यां बालानां प्रवेशः वर्तते। एतदर्थं स्वायत्तरूपेण स्वपाठ्यक्रमः पाठ्यपुस्तकानि च निर्धारयितुं शक्यते। अत एव केंद्रीयमाध्यमिकशिक्षामंडलस्य स्वायत्ततांप्रस्तावः अभिनंदनीयः। उक्तं च -

'अध्ययने स्वायत्तता, अध्यापने च स्वातंत्र्यम्,
छात्राणां अध्यापकानां च उत्थानाय प्रकल्पते।।'

विद्यादानं नितांतं पुनीतं कार्यं वर्तते। विशेषतः च भारतस्य सेनाधिकारीप्रशिक्षणाय शिक्षाक्षेत्रे स्वायत्तता कांक्षणीया। आशासे यत् आगामिनि शिक्षासत्रे एषा स्वायत्तता कार्यरूपेण सफला भविष्यति।

संस्कृतस्य महत्त्वम्

प्रवीण : बा. नायर,
सप्तमकक्षा

नवदेहल्यां फेब्रुवारीमासे राष्ट्रपतिना श्रीरामस्वामी वेंकटराममहोदयैः लालबहादुर संस्कृत विद्यापीठाय विश्वविद्यालयस्य समकक्षता प्रदत्ता इति संस्कृतानुरागीणां हर्षस्य विषयः अस्ति। तेन संस्कृतं न केवलं भारतस्य अपि तु सकलमानवतायाः संस्कृतिकनिधिरूपेण वर्णितम्।

अस्मिन् विषये 'हिंदु' इति आंग्लपत्रे प्रकाशिते डॉ. रामकुमारस्वामी महोदयानां संस्कृतविषये विचाराः अपि स्तुत्याः संति। सः वदति — संस्कृतस्य अध्ययनं नितांतं महत्त्वपूर्णं वर्तते। डॉ. रामः आनंदकुमारस्वामीमहोदयस्य पुत्रः अस्ति। तेन हरद्वारे एकस्मिन् गुरुकुले संस्कृतं पठितम्।

अधुना संस्कृतं सर्वेषु केंद्रीयविद्यालयेषु देशस्य द्विशतविद्यापीठेषु च पठ्यते पाठ्यते च। केंद्रीयशासनेन राष्ट्रीयसंस्कृतसंस्थानं स्थापितं यत् संस्कृतप्रचारप्रसाराय बद्धपरिकरमस्ति। साहित्याकादम्या 'संस्कृतप्रतिभा' इति षाण्मासिकं प्रकाश्यते यस्मिन् हि नवलेखकानां कृतयः प्रादेशिकभाषाणां कृतीनां संस्कृतानुवादश्च प्रकाश्यते।

केरले अपि संस्कृतस्य पठनं पाठनं पाठशालासु महाविद्यालयेषु च क्रियते। केरलविश्वविद्यालयस्य समृद्धो एको हस्तलिखितविभागो वर्तते यस्मिन् हि प्राचीनसंस्कृतपुस्तकानां पांडुलिपयः संति। एषः विभागः 'जर्नल ऑफ मॅन्युस्क्रिप्ट स्टडीज' इति एकं नियतकालिकं प्रकाशयति। एतेन विभागेन हि भासस्य नाटकानि तस्वईगणपतिशास्त्रीणां संपादकत्वे प्रकाशितानि।

इत्थं संस्कृतस्य महत्वं भारतस्य शासकीयसंस्थानीभिः अपि प्रकटितं अस्ति यतो हि संस्कृतभाषा प्रायः बहुसंख्यभारतीयभाषाणां जननी अस्ति। उक्तं च -

'संस्कृते भारतस्य मूल्यानि, संस्कृते भारतस्य तत्त्वानि।
संस्कृते भारतस्य मूलानि, भारतीयसंस्कृतिः संस्कृताश्रिता।।'
अत एव कथितं यत् -
'अयं निजः परो वेति गणना लघुचेतसाम्।
उदारचरितानां तु वसुधैव कुटुंबकम्।'

विनायकस्य साहसम्

जिसिन : उन्नीकृष्णः,
अष्टमकक्षा

विनायकः एकादशकक्षायाः छात्रः आसीत्। यदा खाडीयुद्धं आरब्धं तदा तेन एकं स्वप्नं दृष्टम् यस्मिन् हि स शांतिदूतरूपेण श्रीसद्दामहुसैनजॉर्जबुशमहाभागयोः समेतं संभाषणे कृते। तस्य कृते संयुक्तराष्ट्रसंघेन एकं विशेषं वायुयानमपि आयोजितं आसीत्।

यदा हि स बगदादं संप्राप्तः तत्र तेन इराकः विदेशमंत्रिणा श्रीतारीक अजीजमहोदयेन सत्कृतः। तेन श्रीहुसैनमहोदयाय संयुक्तराष्ट्रसंघस्य महासचिवेन श्रीपेरेजदकुईयरमहोदयेन लिखितं पत्रं प्रदत्तं यस्मिन् हि खाडीयुद्धविरामाय शांतिप्रस्थापनाय च प्रस्तावः आसीत्। एषः प्रस्तावः मूलरूपेण तु सोवियटसंघस्य राष्ट्रपतिना प्रदत्तः आसीत् किंतु यदा सोवियटप्रस्तावः अमेरिकया अस्वीकृतः तदा हि अस्माकं शांतिदूतः संयुक्तराष्ट्रसंघस्य मुख्यालये अर्थात् न्युयॉर्कनगरे उपस्थितः।

श्रीहुसैनमहाभागेन तु सोवियटप्रस्तावः प्रथममेव स्वीकृतः आसीत् इति तेन बगदादनगरे विदितम्। तदा हि अस्माकं शांतिदूतः वाशिंगटननगराय प्रस्थितः। तत्र तेन अमेरिकाराष्ट्रपतिः श्रीबुशमहाशयः दृष्टः। श्रीबुशमहाभागैः विनायकः लंडननगराय प्रेषितः। तस्मिन् नगरे विनायकेन ब्रिटिशप्रधानमंत्री श्रीमेजरमहोदयः अभिदृष्टः।

तदा ब्रिटिशप्रधानमंत्रिणः शांतिप्रस्तावाय स्वीकृतिं गृहीत्वा विनायकः पुनरपि एकदा न्युयॉर्कनगरं संप्राप्तः यत्र हि तेन अमेरिकराष्ट्रपतेः शांतिप्रस्तावाय ब्रिटिशस्वीकृतिः निवेदिता। तदनंतरं विनायकेन सोवियटराष्ट्रपतिः श्रीगोर्बाचेव्ह महोदयः प्रार्थितः यत् हि श्रीमेजरबुशमहोदययोः शांतिप्रस्तावाय सोवियटस्वीकृतिः लब्धा।

एतदनंतरं विनायकेन न्युयॉर्कनगरे श्रीकुइयारमहोदयसमेतं समाचारपत्रदूरदर्शनप्रतिनिधिभिः संभाषणं कृतं खाडीयुद्धविरामस्य घोषणा कृता। अस्मिन् समये विनायकस्य माता तं स्वप्नात् जागृतं अकरोत्। तदा तु विनायकः स्वमातरं स्वप्नवृत्तांतं अकथयत्। माता च प्रसन्ना अभवत् यत् स्वप्नेऽपि तस्याः बालकः शांतिस्थापनार्थं प्रयत्नरतो आसीत्।

गीतामाहात्म्यम्

संकलक : प्रियरंजनसिन्हा,
द्वादशकक्षा

1 एकादशी तिथीनां च आश्रमाणां यथा यतिः।
सर्वशास्त्रागमानां तु तथा गीता च कीर्तिता।।

2 गीता सुगीता कर्तव्या हित्वान्यत् शास्त्रसंग्रहम्।
तुष्टये देवदेवस्य वासुदेवस्य चक्रिणः।।

3 सर्वशास्त्रमयी गीता सर्ववेदमयो हरिः।
सर्वतीर्थमयी गंगा तस्माद् गीतां समभ्यसेत्।।

4 गीताध्ययनशीलस्य मिथोभीक्तिरतस्य च।
द्वादशीं सेवमानस्य शाश्वतं पदमव्ययम्।।

5 गीतां गायति यो नित्यं कपिलाश्वत्थसंनिधौ।
छात्रीछायां समाश्रित्य सर्वाश्रमफलं लभेत्।।

6 गंगा गीता च गायत्री गोविंदो यस्य चेतसि।
स गच्छेत् परमं स्थानं तेजोमूर्तिमनामयम्।।

7 गीतायाः श्लोकपाठेन गोविंदेति च कीर्तनात्।
यतो दर्शनमात्रेण तीर्थकोटिफलं लभेत्।।

8 गीताया श्रवणे यस्य मानसं परिवर्तते।
तस्य वैवस्वतो राजा कुरुते लिपिमार्जनम्।।

9 यो अहर्निशं हरेर्भक्त्या गीतामभ्यसते नरः।
न लिप्यते महापापैस्तथाविस्यो भवेद्यदि।।

10 यथोदितो रविर्भाति घृतसिक्तो यथानलः।
पितृमातृरतः पुत्रो गीताध्यायी तथा नरः।।

11 गीताध्यायमिदं पुण्यं यः पठेत् सततं नरः।
विष्णोः पदमवाप्नोति भयशोकविवर्जितः।।

KTDC IS ALL SET TO MAKE YOUR TOURS COMFORTABLE & ENJOYABLE

KTDC is conducting various delightful sight seeing tours from Trivandrum & Ernakulam to major tourist spots in Luxury Coaches & Boats. the best and inexpensive way to explore the fine Tourist Spots.

Tours from Thiruvananthapuram :

* Thiruvananthapuram City
* Kanyakumari
* Ponmudi
* Thekkady
* Courtallam
* Mookambika
* Bangalore
* Kodaikanal
* Thiruppathy
* Goa
* Guruvayoor
* Bombay etc.

Tours from Ernakulam :

* Thekkady
* Velankanni
* Athirappally
* Sight Seeing tours by Boat in Cochin Backwaters.

Also arranges tours to any destination & Luxury Coach Hire Services available.

For details and Reservation Contact :

KTDC Tourist Reception Centres :

1. Thampanoor,
   Thiruvananthapuram.
   Phone : 75031
2. Shanmugham Road,
   Ernakulam.
   Phone : 353234

KERALA TOURISM DEVELOPMENT CORPORATION LIMITED
MASCOT SQUARE, THIRUVANANTHAPURAM-695033
PHONE : 68476, 68715, 68627

with best compliments from:-

C. Krishnan

Vegetable Contractor,
Palayam,
Trivandrum.

with best compliments from:-

ELITE FOODS

Private Limited

Sabu Jose
Marketing Co-ordinator

DEVELOPMENT AREA
AROOR, ALLEPPEY DIST - 688 534
KERALA, S. INDIA.
Phone : 806349, 806662, 806661
Telex : 0885 - 6662 ELIT IN

'ANCHORAGE' BLDG.
NO. 9, PALLIYIL LANE
COCHIN - 682 016, KERALA, INDIA
Phone : 354069, 369435
Telex : 885 - 6662 ELIT IN

Again a tryst

We are again having a "Tryst with Destiny" ....
Let us swear to wipe out
the forces of disintegration from our country
Independent India is passing through one of the decisive
periods of its history............

Now, it is high time
each and every citizen
came to the aid of his
great motherland

Let 'Union' 'Co-operation' 'Collective work' etc............
be the watchwords of the moment
Don't forget : now or never :

PUBLIC RELATIONS DEPARTMENT : GOVERNMENT OF KERALA

with best compliments from:-

Phones { 68477, 68751, 68305

Res : 60330

LAL TOURIST HOME

THAMPANOOR, TRIVANDRUM - 695 014

A/C & Non-A/C Spacious Rooms with lift & T. V. Hot Water Facilities, Phones, A/C Bar and Restaurant Near Trivandrum Central Railway Station & Bus Station

with best compliments from:-

K. Mohan

Eggs Contractor, Thiruvananthapuram.

With best compliments from:-

Seaside Firms,

Puthenthope

(Chicken Contractors)

Details of Publication

1	Name of the journal	: Kazhakootam Cadet
2	Place of Publication	: Sainik School
3	Periodicity of Publication	: Annual
4	Copies printed	: 1000
5	Distribution	: Free
6	Editor	: Dr. C. K. C. Nair, Master, Sainik School
7	Owner and Publisher	: Principal, Sainik, School, Kazhakootam
8	Printer	: Vijayanand Printers, Kazhakuttom

I, Dr. C. K. C. Nair, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

(Sd)

Dr. C. K. C. Nair

1 The Sainik School, Kazhakootam gratefully acknowledges the receipt of magazines and periodicals from all other sister institutions in the Country.

2 Contribution of poems, articles and reminiscences from old boys for publication in the next issue of the magazine, is earnestly invited